

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รัตติมา เจริญสุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางรัตติมา เจริญสุข แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาที่ ร.ต.ดร.อริญ ชูยกระเดื่อง) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี จันทร์ศิลา) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ดีเมืองซ้าย)
คณบดีคณะครุศาสตร์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย : รัตติมา เจริญสุข **ปริญญา :** ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา **อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก**
ผศ.ดร.ไพศาล วรคำ **อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม**

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งหมด 562 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบเพื่อสำรวจ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะเป็นข้อสอบแบบเติมคำ จำนวน 61 ข้อ แล้ววิเคราะห์คำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดมาสร้างเป็น ตัวลงสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) โดยวิธีของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน ค่าความยาก โดยวิธีใช้สูตรอย่างง่าย ค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีของ (B-Index) ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของโลเวทท์ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออก เป็น 4 ตอน จำนวน 50 ข้อ คือ ตอนที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวนข้อสอบ 14 ข้อ ตอนที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวนข้อสอบ 13 ข้อ ตอนที่ 3 เรื่อง Present Continuous Tense จำนวนข้อสอบ 11 ข้อ และ ตอนที่ 4 เรื่อง Past Continuous Tense จำนวนข้อสอบ 12 ข้อ

คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ นั่นคือ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ค่าความยากของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.71 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่า 0.83

2. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 37.82 รองลงมาคือ นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Continuous Tense คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ นักเรียนจำหลักการใช้ Past Continuous Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.84 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : The Construction of diagnostic test for the subject of English on Tenses for Matthayom Suksa 4 students.

AUTHOR : Rattima Charoensuk

DEGREE : M.Ed. (Educational Research and Evaluation)

ADVISORS : Dr.Piyatida Panya Major Advisor

Asst.Prof.Dr.Paisarn Worakham Co-advisor

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY, 2016

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to construct and determine the quality of diagnostic test in English subject on Tenses for Matthayomsuksa 4 students 2) to study the deficiency of students in English subject on Tenses for Matthayomsuksa 4 students. Under the Secondary Educational Service Area Office 21. The sample of this research were students in Matthayomsuksa 4 in the first semester of academic year 2014, totally 562 people using by Multi-stage Random Sampling. The instrument was deficiency survey test in English subject on Tenses for Matthayomsuksa 4 students was open-ended test with 61 items. The statistics were analyzed by using IOC, difficulty, discrimination index and reliability of test, mean and percentage.

The results are as follow:

1. The research results found that the diagnostic test on the tense for Matthayomsuksa 4 students. The test has 4 choices and 50 items divided into 4 parts : Part 1 is present simple tense, and divided 14 items. Part 2 is past simple tense, and divided 13 items. Part 3 is present continuous tense, and divided 11 items. And part 4 is past continuous tense, and divided 12 items.

The diagnostic test on the tense for Matthayomsuksa 4 students have content validity by Index of Consistency Value were from range 0.60 to 1.00, the difficulty value was

0.65 to 0.80. The discrimination indices of these four parts were ranged from 0.29 to 0.71, the reliability coefficients of the diagnostic test was 0.83

2. The deficiency of “tense” for Matthayomsuksa 4 students were the most do not understanding the structure of past simple tense 37.82 and do not understanding the usage of present continuous tense 37.50 and do not remember how to use past continuous tense 36.84 percent respectively.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ คำปรึกษาเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำ แนวคิด วิธีการและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาด้วยดีเสมอมา จนสามารถดำเนิน การวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชุขกระเดื่อง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี จันทร์ศิลา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และแนวคิดหลายประการซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา และคณาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกรายวิชาที่เป็นพื้นฐานในงานวิจัยในครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา นิยาม ความหมาย รวมถึงการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือ ความตั้งใจอันดียิ่งในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยด้วยดี ตลอดจนครอบครัว เพื่อนสาขาวิชาวิจัยและประเมิน ผลการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกบูชาพระคุณแก่บิดามารดาผู้ให้กำเนิด บูรพาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน รวมถึงผู้ที่มีอุปการคุณที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จนี้ ที่ได้มีส่วนเกื้อกูลด้านการศึกษาอันเป็นเครื่องชี้นำความสำเร็จแก่ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

รัตติมา เจริญสุข

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฎ
สารบัญแผนภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักไวยากรณ์	18
แบบทดสอบวินิจฉัย	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
กรอบแนวคิดในการวิจัย	55

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	59
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
กรอบการดำเนินการวิจัย	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	124
สรุปผลการวิจัย	124
อภิปรายผล	126
ข้อเสนอแนะ	132
บรรณานุกรม	134
ภาคผนวก ก การหาคุณภาพเครื่องมือ	139
ภาคผนวก ข คู่มือดำเนินการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	
เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	164
ภาคผนวก ค เอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้อง	199
ประวัติผู้วิจัย	209

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ค่าความน่าจะเป็นของแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน 44
2	การพิจารณาจากลักษณะความยากและความเกี่ยวข้องในเนื้อหาของแบบทดสอบ 44
3	ตัวอย่างการคำนวณคะแนนจุดตัด 45
4	กลุ่มตัวอย่างในการสร้างพัฒนา และหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย 59
5	แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับข้อสอบสำรวจ 62
6	แสดงผลการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses 71
7	แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 1 Present Simple Tense 72
8	แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 2 Past Simple Tense 76
9	แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 3 Present Continuous Tense 80
10	แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียนตามตัวชี้วัดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 4 Past Continuous Tense 84
11	แสดงค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses 88
12	แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses 91

ตารางที่	หน้า
13 ค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน จากการทดสอบหาคุณภาพเบื้องต้น	96
14 ค่าความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน จากการทดสอบหาคุณภาพครั้งที่ 2	100
15 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพครั้งที่ 2	103
16 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 1 Present Simple Tense	104
17 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 2 Present Simple Tense	109
18 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 3 Present Simple Tense	113
19 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 4 Present Simple Tense	117
20 สรุปข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 4 ตอน	121

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางที่	หน้า
1	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแบบทดสอบ 169
2	ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจัย ทั้ง 4 ตอน 169
3	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 4 ตอน 170
4	เวลาที่ใช้ในการทดสอบคิดเป็นนาที 170
5	แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ ตอนที่ 1 เรื่อง Tenses : Present Simple Tense 187
6	แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ ตอนที่ 2 เรื่อง Tenses : Present Simple Tense 190
7	แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ ตอนที่ 3 เรื่อง Tenses : Present Simple Tense 192
8	แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ ตอนที่ 4 เรื่อง Tenses : Present Simple Tense 194

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	55
2	กรอบการดำเนินการวิจัย	69

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การติดต่อสื่อสารของคนในสังคมโลกปัจจุบัน เป็นเสมือนแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่ที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันหลากหลายแม้ว่าจะมีอุปสรรคในการสื่อสารอันได้แก่ ความแตกต่างของเชื้อชาติศาสนา วัฒนธรรม การดำรงชีวิต ความเป็นอยู่และภาษา ความแตกต่างเหล่านี้ จะเป็นสิ่งที่มนุษย์เราไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่มนุษย์ก็ยังติดต่อสื่อสารกันได้มาเป็นเวลาช้านาน ยิ่งในสังคมแห่งโลกยุคโลกาภิวัตน์ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสาร นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าไปสู่แหล่งข้อมูลข่าวสาร และสารสนเทศอันหลากหลาย และสิ่งที่ทำให้มนุษย์เราสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจและทำให้ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ไปถึงจุดมุ่งหมาย คือ ภาษาในโลกของเรามีภาษาอยู่หลายภาษาคู่กันแต่ก็เชื่อว่าเราจำเป็นต้องรู้ทุกภาษาที่มีอยู่ทั่วโลกเพื่อที่จะสามารถติดต่อ สื่อสารกับผู้คนที่อยู่ในประเทศต่าง ๆ ได้ มนุษย์เราจึงได้กำหนดภาษาหนึ่งให้เป็นภาษาที่นับว่าเป็นภาษาสากลที่เรายอมรับกันทั่วโลกว่าสามารถใช้ติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลก และประชากรของประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาสากลนั้นนั่นคือภาษาอังกฤษนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารสำหรับคนทั้งโลก ดังนั้นไม่ว่าภาคส่วนใดในโลกที่มีการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าจะเป็นการติดต่อ เพื่อวัตถุประสงค์ใด ต่างก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการที่ชาวเอเชียมีการติดต่อกับประเทศทางยุโรปและอเมริกาเนื่องด้วยประเทศเหล่านี้เป็นประเทศที่มีความเจริญมั่งคั่งไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนั้นประเทศในแถบเอเชียซึ่งรวมถึงประเทศไทยของเราเอง จึงให้ความสนใจและต้องการที่จะรับเอาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อที่จะนำกลับมาพัฒนาประเทศของตนเอง อย่างไรก็ตามความรู้หนังสือเอกสาร ตำราที่มาจากประเทศเหล่านี้ล้วนแต่เป็นภาษาอังกฤษเสียส่วนใหญ่จึงเป็นเหตุให้ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาและค้นคว้ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ทางภาษาอังกฤษมากพอสมควร สิ่งนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทางด้านการศึกษาซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงการประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การติดต่อสื่อสารกับนานาชาติอารยประเทศ

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาที่มุ่งพาตัวเองไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่เราจะสามารถพัฒนาได้นั้น เรามีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งผู้ชำนาญทางภาษาอังกฤษด้วยเพราะผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษจะสามารถถ่ายทอดความรู้จากภาษาเดิมได้ถูกต้อง อีกทั้งยังช่วยให้คลี่คลายปมประเด็นปัญหาที่ข้องใจและช่วยให้การทำงานลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยเหตุที่ว่าประเทศไทยมีการติดต่อกับทางต่างประเทศในหลาย ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือการเมืองการปกครอง ภาษาอังกฤษจึงเป็นเสมือนสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งต้องมีความรอบคอบระมัดระวังในการใช้ภาษา เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจผิดต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการใช้คำไม่เหมาะสมและผิดพลาดไวยากรณ์

กระทรวงศึกษาธิการ เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จึงกำหนดให้นักเรียนทุกระดับชั้น ได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ที่ได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอาหรับ ภาษาบาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความเหมาะสม โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้อังกฤษติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมประเพณีอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ 2551 : 220 - 221)

ในสภาพปัจจุบันนักเรียนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนหลักไวยากรณ์ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนเรื่องไวยากรณ์เนื่องจากมีแต่ท่องจำกฎต่าง ๆ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนุกกับบทเรียนประกอบกับผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษจึงเกิดความอาย ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษด้วยเกรงว่าจะใช้หลักไวยากรณ์ที่ผิด ๆ การเรียนการสอนหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นรากฐานสำคัญอย่างยิ่ง แต่สภาพการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนมีความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ มาร์ติน (Martin, 2000 : 4) กล่าวว่า ไวยากรณ์มีความสำคัญต่อนักเรียนเป็นอย่างมากเพราะไวยากรณ์เป็นฐานสนับสนุนการเรียนภาษาในทุกทักษะและนักเรียนทุกระดับชั้น ผู้สอนจะต้องพยายามหาวิธีการสอนที่ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อและสนุกกับการเรียน พร้อมทั้งได้รับประโยชน์จากการ

เรียนมากที่สุด การเรียนรู้หลักไวยากรณ์ทางภาษา จึงเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังตั้งแต่ระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้เรียนจะต้องนำความรู้ด้านหลักภาษา หลักไวยากรณ์ไปใช้ในการเรียน
ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หากผู้เรียนขาดพื้นฐานความรู้เรื่องนี้แล้วจะทำให้
การสื่อสารทางภาษาเกิดความผิดพลาดได้ ปัญหาการเรียน ไวยากรณ์จึงเป็นปัญหาสำคัญของ
ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอน จึงต้องหาวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย
รูปแบบ ผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมต่าง ๆ หรือมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อปรับปรุงการ
จัดการเรียนการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน ถ้านักเรียนคนใดมีปัญหาการเรียน
หลักไวยากรณ์ ครูควรเป็นผู้แก้ไขต้องวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขให้ตรงจุดที่เป็นปัญหาและ
สาเหตุที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล

วิธีที่จะช่วยในการค้นหาสาเหตุและแก้ไขปัญหการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การวินิจฉัย ซึ่งการวินิจฉัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ ได้แก่ แบบ
ทดสอบวินิจฉัย เป็นวิธีการหนึ่งที่ครูดำเนินการเพื่อทดสอบนักเรียนว่านักเรียนมีข้อบกพร่องใน
การเรียนเรื่องนั้น ๆ เกี่ยวกับรายละเอียดย่อย ๆ ใดบ้างเพื่อนำผลทดสอบนั้นมาเป็นแนวทางใน
การปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องทั้งตัวนักเรียนเอง ครูผู้สอนและวิธีการสอน รวมทั้งนำผลการ
สอบมาใช้ปรับปรุงข้อสอบด้วย และ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจการวางแผนการจัดการเรียนรู้
และการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนได้ตรงจุด ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้และ
นอกจากจะช่วยให้เห็นว่าผู้เรียนมีจุดบกพร่องเรื่องใดแล้ว ยังช่วยให้เห็นจุดบกพร่องของ
กระบวนการจัดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น ผู้เรียนส่วนใหญ่มีจุดบกพร่องจุดเดียวกันครูผู้สอนต้อง
ทบทวนว่าอาจจะเป็นเพราะวิธีการจัดการเรียนรู้ไม่เหมาะสมต้องปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นการ
วินิจฉัยการเรียน จึงเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอน เพราะการวินิจฉัยนั้นสามารถตอบ
ปัญหาได้ว่าเด็กนักเรียนคนใดมีความบกพร่องในเรื่องหลักไวยากรณ์ ความบกพร่องในการ
เรียนหลักไวยากรณ์ของนักเรียนคนนั้นอยู่ที่เรื่องใด ควรจัด การสอนซ่อมเสริมในสิ่งใดบ้าง
และจะป้องกันความบกพร่องในการใช้หลักไวยากรณ์ให้ถูกต้องได้อย่างไร และการที่จะ
วินิจฉัยปัญหาในการใช้หลักไวยากรณ์ให้ถูกต้องนั้นจะต้องอาศัยเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลซึ่ง
ก็คือ แบบทดสอบวินิจฉัย ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่มุ่งค้นหาข้อบกพร่องใน
การเรียนเพื่อนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน (พิชิต ฤทธิจรูญ 2554 : 246)

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว และจากการวัดผลประเมินผลพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำหรือต้องปรับปรุงแก้ไขจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อบกพร่องและ

แก้ไขให้ดีขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะได้ตรวจสอบพื้นฐานความรู้ ข้อบกพร่องของนักเรียนและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้นักเรียนมีพื้นฐานในการเรียนที่ดี และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีลักษณะและคุณภาพอย่างไร
2. สาเหตุความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 56 โรงเรียน และจำนวนนักเรียน 4,329 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 จำนวน 562 คน ได้มาจากการ สุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อบกพร่องการเรียนรู้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 1 โรงเรียน จำนวน 100 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเบื้องต้น เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน จำนวน 76 คน
  - 2.2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน จำนวน 82 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบข้อบกพร่องแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 304 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัดที่ 3, 4 เนื้อหาเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ เรื่อง Tenses ที่มีทั้งหมด 12 Tenses โดยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับ Tenses พื้นฐานให้มีความรู้ความเข้าใจก่อนเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียน Tenses อื่น ๆ ที่มีระดับความยากเพิ่มขึ้นตามลำดับ จำนวน 4 Tenses ประกอบด้วย 1. Present Simple Tense 2. Past Simple Tense 3. Present Continuous Tense และ 4. Past Continuous Tense

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบสำรวจ (Survey Test) หมายถึง ชุดของข้อสอบให้นักเรียนตอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตัวชี้วัด เพื่อรวบรวมคำตอบและข้อบกพร่องต่าง ๆ มาเป็นตัวอย่างของแบบทดสอบวินิจฉัย ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเติมคำ

แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อค้นหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องความรู้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คะแนนจุดตัด หมายถึง คะแนนเกณฑ์ที่ใช้จำแนกกลุ่มรอบรู้ กับกลุ่มไม่รอบรู้เป็นเกณฑ์ในการนำผลการสอบของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไปเปรียบเทียบว่านักเรียนมีคะแนนสูงหรือต่ำกว่าคะแนนจุดตัด ถ้าคะแนนผลการสอบสูงกว่าคะแนนจุดตัด แสดงว่านักเรียนมีความรอบรู้ แต่ถ้าคะแนนผลการสอบต่ำกว่าคะแนนจุดตัดก็แสดงว่านักเรียนไม่รอบรู้

กลุ่มรอบรู้ เป็นนักเรียนที่สอบได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าคะแนนจุดตัดในการวินิจฉัยที่กำหนดจากแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มไม่รอบรู้ หมายถึง นักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนจุดตัดในการวินิจฉัยที่กำหนดจากแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อบกพร่อง หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดจากการไม่เข้าใจในเนื้อหา หลักการ ทฤษฎีในการเรียนเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยพิจารณาจากการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำในเรื่องใดถือว่าบกพร่องในการเรียนเรื่องนั้น และพิจารณาหาจุดบกพร่องในแต่ละตัวชี้วัดในเรื่องนั้น ๆ

คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย หมายถึง คุณสมบัติของข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ของการสร้างแบบทดสอบในเรื่องคุณภาพข้อสอบพิจารณาจากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) รายข้อ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ กล่าวคือ วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาพร้อมกันพิจารณาตรวจสอบ แบบทดสอบที่ถือว่า

ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2. ความยากของข้อสอบ (Difficulty) หมายถึง อัตราส่วนของคนที่ทำข้อสอบในแต่ละข้อถูกเมื่อเทียบกับจำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้ค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80

3. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) หมายถึง ประสิทธิภาพของข้อสอบแต่ละข้อที่สามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์และกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ในการวิจัยครั้งนี้หาค่าอำนาจจำแนกโดยคำนวณจากสูตรดัชนีบี (B-Index หรือ Brennan Index) ของ (Brennan) แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

4. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) หมายถึง ความสอดคล้องของความสามารถที่นักเรียนตอบข้อสอบอย่างคงที่ซึ่งเป็นดัชนีบอกการเป็นผู้รอบรู้หรือไม่รอบรู้ของนักเรียนแต่ละคน การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ (Lovett's Method)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพเพื่อนำไปใช้ในการค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses

2. ผู้เรียนได้ทราบถึงความบกพร่องและสาเหตุความบกพร่องในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น

3. ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนำไปปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา และครูผู้สอนสามารถวางแผนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบเป็นแนวทาง
ในการศึกษา ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักไวยากรณ์
3. แบบทดสอบวินิจฉัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1. ความสำคัญ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ความ
เข้าใจในเรื่องของภาษาไปใช้ในการสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในการใช้ชีวิตประจำวัน การแสวงหา
ความรู้ด้วยตนเอง มีมุมมองเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่กว้างไกลประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม
กับชีวิตสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแต่ยังคง
เห็นคุณค่าของความเป็นไทยอย่างไม่เสื่อมคลาย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนจึง
เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การ
อ่าน และการเขียนให้ควบคู่กับความ สามารถทางด้านการใช้ไวยากรณ์ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยอาจเป็นการฝึกฝนในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ที่
ครูกำหนดให้ นอกจากนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ยังสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มี
โอกาสฝึกประสบการณ์ในการใช้ภาษาในห้องเรียนกับเจ้าของภาษา เพื่อการเรียนรู้การใช้
ภาษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า จะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

3.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

3.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของ

สังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 4.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 4.3 มีวินัย
- 4.4 ใฝ่เรียนรู้
- 4.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 4.7 รักความเป็นไทย
- 4.8 มีจิตสาธารณะ

5. คุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เป็นสาระที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอันเป็นความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งได้กำหนดองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

5.1 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.1.1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

5.1.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าวเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำ ขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความ ช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลบรรยายอธิบายเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่าง เหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว /เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

5.1.3 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว /เหตุการณ์ /เรื่อง/ ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ /แก่นสาระ หัวข้อ เรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง /ข่าว /เหตุการณ์ /สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

5.1.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจ

5.1.5 เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออก เสียงประ โยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทยเปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

5.1.6 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล /ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

5.1.7 ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง /สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม

5.1.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น /ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้ / ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่ / ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

5.1.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ

นันทนาการสุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย สมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100–2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

5.1.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

5.2 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

5.2.1 ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

5.2.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอรู้เรื่อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

5.2.3 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

5.2.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วมแนะนำ

และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5.2.5 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

5.2.6 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

5.2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

5.2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

5.2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

5.2.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

6. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

6.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียนแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

6.1.1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- 1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องคำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน

2) อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทร้อยกรอง (Poem) สั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3) เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ที่อ่าน

4) ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

6.1.2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1) สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

2) ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจง ตามสถานการณ์

3) พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

4) พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5) พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

6.1.3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

1) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2) พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ (Theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

3) พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

6.2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6.2.1 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1) ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2) บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษา

3) เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

6.2.2 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1) บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2) เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองวันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

6.3 สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

6.3.1 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1) ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

6.4 สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

6.4.1 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

6.4.2 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภททั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่สำคัญอีกประการ คือ การรู้จักแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อสามารถแนะนำนักเรียนให้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ ในการศึกษาค้นคว้า ฝึกฝนทักษะทางภาษาเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง รวมทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถผลิต พัฒนาหรือเลือกใช้สื่อที่อยู่รอบตัวอย่างเหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดแก่ผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 27)

8. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิค

การประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมิน
 โครงการงานการประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอน
 เป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วม
 ประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่างตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริมการประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการ
 ตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรม
 การเรียนการสอนหรือไม่และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและ
 ส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย
 ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อ
 ตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการ
 จัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุด
 พัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์
 ระดับชาติผลการ ประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุง
 นโยบาย หลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำ
 แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและ
 การรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนใน
 ระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาระความ
 รับผิดชอบสามารถดำเนินการ โดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐาน
 ที่จัดทำและดำเนินการ โดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดใน
 การดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับ
 สถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตาม
 มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียน
 ทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพ

การศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 28-29)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักไวยากรณ์

1. ความหมายของไวยากรณ์

คำว่า “ไวยากรณ์” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Grammar” นักการศึกษาได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ไว้ ดังนี้

Bowen (1985 : 161) กล่าวว่า ไวยากรณ์ หมายถึง คำอธิบายถึงโครงสร้างทางภาษาและระเบียบวิธีเรียงเรียงคำ วลีในประโยค ซึ่งประโยคที่เรียงเรียงมานี้ ประกอบด้วย ความหมายและหน้าที่ ความหมายของไวยากรณ์บางครั้งจะรวมระบบเสียงในภาษาด้วย

Dickins and woods (1988 : 630-632) ระบุว่า ไวยากรณ์ หมายถึง วิธีทางในการเรียบเรียงข้อความหรือข่าวสารที่เรากำลังสื่ออยู่ มิได้หมายความเพียงรูปแบบหรือโครงสร้างเท่านั้น แต่ต้องให้ความสำคัญกับความหมายด้วย ในการสื่อสารเพื่อให้ได้รับการตีความข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องบรรจุเครื่องหมายต่าง ๆ (Signals) ลงในข่าวสาร เพื่อให้ผู้ฟังแปลความได้ถูกต้อง หลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดหรือความหมายที่คลุมเครือองค์ประกอบที่สำคัญต่อการตีความประโยคได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์กัน หัวข้อการสนทนา เวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น (Time) อารมณ์ของข้อความ (Mood of Utterance) เช่น เป็นการให้ข้อมูลหรือขอข้อมูล ระดับของความแน่นอน ความเป็นไปได้ การบังคับ เป็นต้น และทัศนคติของผู้พูด

Ferguson (1991 : 62-63) ได้อธิบายลักษณะของไวยากรณ์ เพื่อการสื่อสารว่าเป็นการใช้ภาษารูปแบบไวยากรณ์ในการสร้างความหมาย โดยมีองค์ประกอบทางด้านระเบียบวิธีในการเรียบเรียงข้อความให้ต่อเนื่อง การใช้ภาษาในชีวิตจริงและวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะใช้รูปแบบไวยากรณ์ใดในการสร้างความหมาย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมต่อบริบทที่กำลังอยู่

Celce-Murcia and Hills (1998 : 16) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นกฎเกณฑ์ส่วนย่อยที่ควบคุมลักษณะด้านเสียงและโครงสร้างของประโยคภาษาเป็นกฎเกณฑ์ที่เจ้าของภาษาผู้ได้โดยอัตโนมัติ สามารถจำแนกได้ว่าประโยคใดถูกต้องหรือประโยคใดผิดหลักไวยากรณ์ อีกทั้ง

ยังเห็นว่าไวยากรณ์เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและเป็นภาษาต่างประเทศ นักเรียนจำเป็นต้องเข้าใจไวยากรณ์ เพราะไวยากรณ์ให้คำอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาได้ และเมื่อเข้าใจโครงสร้างของภาษาแล้ว จะส่งผลให้สามารถจดจำและนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์ใหม่ ๆ จึงเป็นไปได้ที่จะเรียนภาษา โดยปราศจากการเรียนไวยากรณ์ นักเรียนที่มีโครงสร้างของภาษาหรือความรู้ด้านไวยากรณ์ จะมีรูปแบบของภาษาอยู่ในสมองด้วยซึ่งทำให้การเรียนรู้ภาษาง่ายขึ้น ในส่วนของผู้สอนก็จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาให้แก่นักเรียน

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ยุพาพรรณ หุ่นจำลอง และ สรัญญา เสวตมาลย์ (2544 : 1-2) กล่าวว่า ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มนุษย์ต้องพึงพาระบบต่าง ๆ 3 ระบบ ได้แก่ ระบบเสียง ระบบไวยากรณ์ และระบบความหมาย ระบบไวยากรณ์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของภาษา โดยได้ระบุว่าไวยากรณ์มีความหมายรวมทั้งวิทยาหน่วยคำ (Morphology) และ วากยสัมพันธ์ (Syntax) ซึ่งวิทยาหน่วยคำ คือ การศึกษาคำซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย และกระบวนการที่หน่วยคำรวมกันเป็นคำ ตลอดจนหน้าที่ทางไวยากรณ์ของหน่วยคำด้วย ส่วนวากยสัมพันธ์ หมายถึง การศึกษากระบวนการที่คำรวมกันเป็นประโยค และความสัมพันธ์ของคำในแง่หน้าที่และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ทอร์นบอริ (2546 : 1-5) กล่าวว่า การศึกษาไวยากรณ์ คือ การศึกษาวิธีการที่ข้อความประโยค คำ และเสียงถูกเรียบเรียงและทำให้เป็นแบบแผนขึ้นมา และศึกษาว่ารูปแบบ (หรือโครงสร้าง) ใดใช้ได้ ในภาษา ไวยากรณ์เป็นกระบวนการที่ช่วยทำให้ความหมายของผู้พูด หรือผู้เขียนชัดเจน เมื่อไม่มีข้อมูลทางบริบท เราต้องใช้กฎวากยสัมพันธ์ (Rules of Syntax) และ กฎของระบบหน่วยคำ (Rules of Morphology) ถ่ายทอดลงในคำที่ต้องการสื่อความนั้น การเรียนภาษาไม่เพียงแต่รู้ว่ารูปแบบใดใช้ได้เท่านั้น แต่ต้องรู้ว่ารูปแบบนั้น ๆ สื่อความหมายอะไรเป็นพิเศษ ฉะนั้น ไวยากรณ์จึงเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดความหมาย ซึ่งมีความสำคัญเช่นเดียวกับรูปแบบของภาษา

จากคำจำกัดความดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ไวยากรณ์ คือ ลักษณะของกฎเกณฑ์รูปแบบและโครงสร้างของภาษาทั้งยังต้องคำนึงถึงความถูกต้องในการใช้ภาษาสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง วัฒนธรรม และสังคมในการสื่อสาร ไวยากรณ์แต่เดิมเน้นในเรื่องรูปแบบเป็นสำคัญ ต่อมามีการเน้นความหมายและให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น

2. ความสำคัญของไวยากรณ์

ในปัจจุบันการศึกษาถึงรูปแบบวิธีสอนไวยากรณ์ในชั้นเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเป็นหัวข้อหนึ่งที่นักภาษาศาสตร์กำลังให้ความสนใจ (Doughty and William 1998 ; Lightbown 2000 ; Norris and Oretaga : 2000) เนื่องจากไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Savignon (2002 : 7) ยังกล่าวว่า ไวยากรณ์มีความสำคัญ นักเรียนจะให้ความสนใจไวยากรณ์มากที่สุดก็ต่อเมื่อไวยากรณ์นั้นมีความเชื่อมโยงกับประสบการณ์และมีความจำเป็นในการสื่อสารของตน จุดมุ่งหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ด้วยความต้องการของนักเรียนในบริบทที่กำหนดให้ ควรให้ภาระงานในบริบทที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสและให้แรงจูงใจในการสื่อสารแก่นักเรียน พร้อมกันนี้ต้องให้ความสำคัญกับความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างประโยค ข้อความ ตลอดจนความเหมาะสมทางสังคม

Crystal (2002 : 190) กล่าวถึงความจำเป็นของไวยากรณ์ว่า คือ กฎเกณฑ์ที่ควบคุมวิธีการทำงานของระบบสื่อสาร หากจะเข้าใจก็จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์เดียวกัน ถ้าไม่มีไวยากรณ์ การสื่อสารที่ได้ผลย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น ถ้าฝ่ายหนึ่งพูดภาษาญี่ปุ่น ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งพูดภาษาอาหรับ ทั้งสองคนย่อมไม่อาจสื่อสารกันได้ นอกจากนี้ คริสตัล ยังได้ระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับไวยากรณ์ว่า คนทั่วไปอาจเข้าใจว่า ความหมายที่ภาษาใช้สื่ออยู่นั้นอยู่ที่ตัวคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่ในความจริงแล้วหากไม่มีไวยากรณ์คำเพียงคำศัพท์จะสื่อความหมายได้จำกัดมากแทบจะไม่มีประโยชน์ ต่อเมื่อเดิมส่วนที่เรียกว่าไวยากรณ์เข้ามาจึงจะสื่อความหมายได้รู้เรื่อง ความหมายที่สมบูรณ์ของคำศัพท์ จะ ได้มาก็ต่อเมื่อคำศัพท์นั้นไปปรากฏในประโยคหรือมีบริบทมาเสริม และยังได้กล่าวอีกว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งที่อยู่ติดกับตัวภาษาเป็นส่วนสำคัญของภาษา ภาษาเกิดขึ้นเมื่อ ไวยากรณ์ก็จะเกิดขึ้นเมื่อนั้น ภาษาอยู่ตรงไหนไวยากรณ์ก็อยู่ตรงนั้น มีการใช้ภาษาที่ใด ก็มีการใช้ไวยากรณ์ที่นั่น ใครที่พูดภาษาใดได้ ก็แสดงว่าต้องมีความรู้ไวยากรณ์ในภาษานั้นอยู่แล้ว

Scrivener (2003 : 1-2) กล่าวว่า การใช้ “คำ” ในภาษาอย่างเดียว อาจมีความหมายเพียงพอในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ เนื่องจากสถานการณ์ช่วยให้เราเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้น แต่ในกรณีที่ต้องการสื่อความหมายที่ซับซ้อนมากขึ้น การใช้ “คำ” อย่างเดียวอาจไม่เพียงพอในการใช้สื่อสารได้ ดังนั้น เราจึงต้องนำไวยากรณ์มาใช้เพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องมากยิ่งขึ้น การสื่อสารอาจอยู่ในรูปแบบการสนทนา การเขียนเรื่อง การประกาศ หรือในลักษณะอื่น ๆ อีกมากมาย ไวยากรณ์ช่วยทำให้การสื่อความหมาย

ได้ผลที่ถูกต้องและแม่นยำ

บัญชา อึ้งสกุล (2545 : 27) กล่าวว่า เพื่อให้แก่นักเรียนภาษาอังกฤษสามารถสื่อสารด้วยการเขียนได้ชัดเจนถูกต้องมีระบบตามเกณฑ์ทางภาษาหรือไวยากรณ์ และสามารถผลิตประโยคที่สอดคล้องกับโครงสร้างภาษาอังกฤษในรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับได้ นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางไวยากรณ์ อีกทั้งสร้างความเข้าใจในหน้าที่ขององค์ความรู้ทางไวยากรณ์ในบริบทการสื่อสารที่แตกต่างกันได้ สามารถประยุกต์ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้หลากหลายตามความต้องการของผู้รับสารและบริบทของการสื่อสารนอกจากนี้นักเรียนยังจำเป็นต้องได้รับโอกาสในการฝึกโครงสร้างและหน้าที่ของการสื่อสารฝึกฝนการประยุกต์ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ในบริบทที่เกิดขึ้นจริงและจำเป็นต้องได้รับผลสะท้อนกลับต่อประสิทธิภาพของความพยายามในการผลิตคำพูดที่สื่อสารถึงความตั้งใจของนักเรียน

เทอร์เนอร์ (2546 : 33-34) กล่าวถึงแนวคิดต่อการสอนไวยากรณ์ไว้ 2 ประเภท ได้แก่ การเน้นที่รูปแบบ (Focus on Form) และแนวคิดการสร้างความรู้สึกรู้ตัว (Consciousness-Raising) โดยกล่าวว่า เมื่อไม่นานนี้มีงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ถ้าไม่สนใจเรื่องรูปแบบนักเรียนจะเสี่ยงต่อการหยุดพัฒนา (Fossilization) การเน้นที่รูปแบบนั้น หมายถึง การแก้ไขข้อผิดพลาด ฉะนั้นแนวคิดนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาที่เน้นกิจกรรม ไม่ได้หมายถึงวิธีสอนแบบฝึกพูดซ้ำ (Drill-and-Repeat) และไม่ได้หมายถึงการใช้หลักสูตรแบบสำเร็จรูป ส่วนแนวคิดการสร้างความรู้สึกรู้ตัวในการนำเสนอไวยากรณ์เป็นการชี้ให้เห็นลักษณะต่าง ๆ ของระบบไวยากรณ์ ก่อให้เกิดกระบวนการทางความคิดที่ส่งผลให้เกิดการใช้ที่ถูกต้องและเหมาะสมเมื่อเวลาผ่านไป สรุปว่าถ้าครูใช้กลวิธีที่ทำให้ให้นักเรียนสนใจรูปแบบภาษา และถ้าครูจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างการค้นคว้าในเรื่องไวยากรณ์ การเรียนภาษาก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นเราจึงต้องเพิ่มการเน้นที่รูปแบบและการสร้างความรู้ตัว ในการเรียนภาษา นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาภาษาได้เกินกว่าระดับพื้นฐานที่สุดในการสื่อสารถ้ามาสนใจรูปแบบทางไวยากรณ์

นอกจากนี้ Huddleston and Pullum (2005 : vii) เชื่อว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาทุกคนในโลกของผู้ใช้ภาษาอังกฤษต้องรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลที่ว่า

1. แทบไม่มีอาชีพใดเลยที่ปฏิเสธความสามารถในการพูดและเขียนที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. แม้ว่าความรู้ทางไวยากรณ์อย่างเดียวจะไม่สามารถสร้างทักษะการเขียนได้ แต่ความเข้าใจในโครงสร้างของประโยค สามารถเพิ่มคุณสมบัติในการแยกแยะให้เห็นความ

แตกต่างระหว่างการเขียนที่ได้ออกจากการเขียนที่ไม่ดีได้

3. ผู้ที่ต้องการพัฒนาการเขียนด้วยการฟังหรือการทำพิจารณาคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น จะต้องรู้หลักไวยากรณ์เพียงพอที่จะเข้าใจคำวิพากษ์วิจารณ์และนำคำวิพากษ์วิจารณ์นั้นไปปรับใช้ได้

4. ความสามารถที่คนจำเป็นจะต้องมีก่อนที่จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ คือความสามารถในการแสดงความคิดเห็นที่ชัดเจนและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

5. อาชีพจำนวนมาก (โดยเฉพาะอาชีพทางกฎหมาย) จำเป็นต้องใช้ประโยคหรือข้อความที่มีมาตรฐานทางไวยากรณ์ด้วยความมั่นใจ

6. อาชีพด้านวิชาการ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ปรัชญา วรรณคดี และศาสตร์การเรียนรู้ต่าง ๆ มีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ภาษาอังกฤษในทางภาษาศาสตร์ ขอบข่ายการพัฒนาและการค้นคว้าวิจัยทางด้านอุตสาหกรรม เช่น การแก้ไขข้อมูล การสรุปเอกสาร การวิเคราะห์และสังเคราะห์ถ้อยคำ เทคโนโลยี การเรียบเรียงคำ ฯลฯ ล้วนแต่จำเป็นต้องใช้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องรู้หลักไวยากรณ์ที่ดีมาก่อน

จากความคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความรู้ด้านไวยากรณ์ทั้งด้านโครงสร้างและความหมาย รวมทั้งการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบท มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาดังนั้นในการสอนไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารผู้สอนต้องจัดบทเรียนให้มีความสำคัญกับรูปแบบ ความหมาย และการจัดสถานการณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสใช้ไวยากรณ์ที่เรียนได้อย่างมีความหมายและเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร

แบบทดสอบวินิจฉัย

1. ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Test)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Karmel (1966 : 104) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า เป็นแบบทดสอบ ที่ชี้บ่งถึงจุดที่เด็กอ่อนหรือมีความสามารถน้อย และเป็นแบบทดสอบที่บอกว่านักเรียนอ่อนที่จุดใดได้ด้วย

Ahmann and Glock (1967 : 8) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้หลังจากการให้การเรียนการสอนแล้ว จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยคือ ช่วยให้ทราบถึงข้อบกพร่องเฉพาะที่เป็นพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังของนักเรียน

Payne (1968 : 167) กล่าวถึงแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบหลังจากก่อนสิ้นสุด โดยทำการทดสอบเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม เพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่องของการเรียนในรายละเอียดแต่ละตอนอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

Thorndike and Hagen (1969 : 646) ได้ให้คำจำกัดความของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่รวบรวมปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้ในแบบทดสอบเพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุดและเป็นการช่วยปรับปรุงความรอบรู้ (Mastery) ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

Brown (1970 : 225) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะสอนซ่อมเสริมและให้การแนะแนว ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อน หรือจุดบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละส่วนย่อย ๆ ของแบบทดสอบนั้น

Singha (1974 : 200-201) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่มีจุดมุ่งหมายใช้ค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะทำการสอนซ่อมเสริมและให้การแนะแนว ซึ่งแบบทดสอบประเภทนี้จะต้องสุ่มเนื้อหาให้ละเอียดมากเพื่อจะได้เห็นถึงจุดอ่อนของนักเรียนในแต่ละส่วนย่อยของแบบทดสอบและแบบทดสอบประเภทนี้ความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา มีความจำเป็นมากกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ

สุวิมล ว่องวาณิช (2546 : 258) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าหมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่อง จุดอ่อนหรือจุดด้อยของผู้เรียนทั้งในทางด้านวิชาการและทางด้านจิตใจ เพื่อแยกผู้เรียนว่ามีความสามารถดีหรือด้อยในเรื่องใดหาสาเหตุว่าผู้เรียนมีผลการเรียนด้อยเนื่องมาจากสาเหตุใด

ศิริเดช สุชีวะ (2550 : 258) แบบสอบวินิจฉัยเป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่อง จุดอ่อน หรือ จุดด้อย ของผู้เรียนทั้งในทางวิชาการและทางด้านจิตใจ เพื่อแยกผู้เรียนว่ามีความสามารถดีหรือด้อยในเรื่องใด และหาสาเหตุว่าผู้เรียนมีผลการเรียนด้อยเนื่องมาจากเหตุใด แบบสอบวินิจฉัยนี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการแล้ว ยังใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจด้วย

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 35) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อจะหาทางแก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้นอันจะทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน หรือเกิดการเรียนรู้ได้เหมือนคนอื่น

สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 8) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบที่ใช้ในการวัดผลเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาว่า ยังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใดเพื่อหาทางช่วยเหลือ ที่จะช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงามบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ช่วยให้คุณครูสามารถซ่อมเสริมได้ถูกต้อง

ปิยะธิดา ปัญญา (2558 : 11) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดหาจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียน โดยทั่วไปจะใช้เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านทักษะหรือความสามารถ อย่างเช่น แบบทดสอบที่ใช้สำหรับระบุปัญหาในการเรียน ส่วนใหญ่แล้วแบบทดสอบวินิจฉัยจะออกแบบมาเพื่อให้สามารถวัดคุณลักษณะนั้น ๆ ได้อย่างลึกซึ้งจนสามารถระบุต้นตอของปัญหาได้ ถ้านำแบบทดสอบวินิจฉัยมาใช้สำรวจความบกพร่องของนักเรียนก่อนที่จะจัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียนก่อนเรียน แบบทดสอบนี้ก็จะกลายเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยก่อนเรียน (Prescriptive Test)

จากความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบนักเรียนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อค้นหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องความรู้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนและค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการตอบแบบทดสอบสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องในจุดใด และสาเหตุของความบกพร่องนั้น ผลการวิจัยนำมา เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถ ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซ่อมเสริมนักเรียนที่มีความบกพร่องได้ตรงจุดก่อนที่ จะเรียนในเนื้อหาหรือเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่อง

2. ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Adams and Torgerson (1964 : 472) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยจะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ (Subtests) เพื่อวัดทักษะเฉพาะอย่างของการเรียนวิชาต่าง ๆ และจะต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจฉัยที่

เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด

2. แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับจะต้องมีความยาวพอที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น (มีจำนวนข้อสอบมาก)

3. ปกติแบบทดสอบวินิจฉัยจะใช้กับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นข้อสอบมักมีจำนวนข้อมาก ๆ และเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

4. เกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจฉัยเพราะว่าจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของแบบทดสอบวินิจฉัย คือ เพื่อที่จะค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถที่จะทำได้ และมีสาเหตุใดมากกว่าที่จะใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Ahmann and Glock (1967 : 364 – 365) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นสำคัญ
2. เกณฑ์ปกติไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจฉัย
3. แบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อแล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนจำนวนมากไว้เพื่อค้นหาจุดบกพร่องต่อไป
4. แบบทดสอบวินิจฉัยมักใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเรียนให้นักเรียนที่มีคะแนนต่างจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (Survey Test)

Payne (1968 : 167) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์ของการสอน
2. ประกอบด้วยข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องนั้น
3. ชี้แนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องได้ว่า ควรแก้ไข ณ จุดใด
4. ครอบคลุมลำดับขั้นในการเรียนเรื่องนั้น ๆ โดยทั่วไปจะให้แบบทดสอบวินิจฉัยทดสอบหลังการสอนเนื้อหาแต่ละเนื้อหาสิ้นสุดลงซึ่งอาจใช้แบบทดสอบนี้ทดสอบกับนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ เพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่องทางการเรียนรู้ในรายละเอียดแต่ละเนื้อหา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

Bloom (1971 : 91-92) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบเพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานเพื่อหาระดับการเรียนรู้เพื่อใช้คัดแยกเด็กเพื่อปรับปรุงวิธีสอนและเพื่อหาว่านักเรียนคนใดต้องสอนซ้ำ
2. ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอนเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจากวิธีปกติพอสมควรแล้ว
3. ใช้ประเมินผู้เรียนได้ทั้งสามด้านคือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ด้านทักษะจิตพิสัย (Psychomotor Domain)
4. แบบทดสอบวินิจฉัยมีทั้งวินิจฉัยมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น
5. ต้องมีจำนวนข้อมากโดยแต่ละข้อมีค่าความยาก 0.65 ขึ้นไป
6. การประเมินผลของคะแนนจากแบบทดสอบวินิจฉัยอาจได้ทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์
7. วิธีรายงานคะแนนจากแบบทดสอบทำได้โดยการเขียนเส้นภาพ (Profile) ของคะแนนแต่ละคนในแต่ละทักษะย่อย

Mehrens and Lehmann. (1975 : 462-464) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. การสอบวินิจฉัยไม่คำนึงถึงคะแนนการสอบเพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ จากผลงานนักเรียนประกอบด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการสอนซ่อมเสริม
2. แบบทดสอบวินิจฉัยจะมีเกณฑ์ปกติ (Norm) ในกรณีที่ต้องการจะแสดงว่าโดยทั่วไปแล้วนักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใดของกลุ่มส่วนที่ไม่มีเกณฑ์ปกติ (Norm) ได้จากข้อสอบมาตรฐานอื่น ๆ ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติแห่งชาติ (National Norm)
3. แบบทดสอบวินิจฉัยจะเป็นแบบทดสอบมาตรฐานในกรณีที่ เครื่องมือนั้นถูกใช้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันและการให้คะแนนมีความเป็นปรนัย
4. แบบทดสอบวินิจฉัยอาจใช้ปกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Norm) หรือปกติวิสัยการเทียบเกรด (Grade Equivalent Norm) ก็ได้ตามความเหมาะสม
5. แบบทดสอบวินิจฉัยจะใช้เฉพาะกับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียน ซึ่งจะต้องใช้เวลามากในการดำเนินการสอบการตรวจและการตีความหมายของคะแนน

6. แบบทดสอบวินิจฉัยสร้างยากกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อื่น ๆ เพราะนอกจากจะต้องการคำตอบจากนักเรียน แล้วยังต้องทำให้สามารถรู้ว่ามีข้อบกพร่องในด้านใด

David F. Treagust and other (2002 : 284) ได้อธิบายถึงการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยตัวเลือกสองลำดับชั้น (Two-Tier Multiple Choice Diagnostic) ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยถูกพัฒนาและนำมาใช้เพื่อศึกษาความเข้าใจของนักเรียนตามแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยแต่ละหัวข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยตัวเลือกสองลำดับชั้นได้ถูกออกแบบมาในรูปแบบพิเศษเพื่อนำมาระบุแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป และทำให้ข้อจำกัดและคำจำกัดความที่เกี่ยวกับความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนชัดเจนขึ้น ในส่วนแรกประกอบด้วยส่วนของคำถาม และส่วนที่สองเป็นส่วนของการตอบ ซึ่งส่วนของคำตอบส่วนหนึ่งนั้นจะให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง และส่วนที่สอง จะเป็นการเลือกเหตุผลที่สนับสนุนคำตอบในส่วนแรก

ธีรรัตน์ นาชัยฤทธิ์ (2550 : 21) กล่าวไว้ว่า

1. เป็นแบบทดสอบที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียดและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง
  2. แบบทดสอบแยกออกเป็นฉบับย่อย ๆ หลายฉบับ โดยแต่ละฉบับวัดเนื้อหาย่อยอย่างเดียวกัน
  3. ข้อสอบแต่ละข้อสามารถระบุสาเหตุของข้อบกพร่องของการตอบผิดได้
  4. ข้อสอบแต่ละฉบับควรมีมากข้อและมีความยากตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป
  5. เกณฑ์แสดงความรอบรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรใช้เกณฑ์ 3 ใน 4 (75%) เพื่อแสดงว่าเด็กมีความรู้ในเรื่องนั้นจริง มิใช่ทำผิดเพราะความเลินเล่อ
  6. เกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญ
  7. ควรเป็นข้อสอบที่ไม่จำกัดเวลาในการสอบ (Power Test)
  8. ใช้สอบเมื่อเรียนแต่ละบทเสร็จสิ้นแล้ว หรือใช้สอบเมื่อเรียนจบเนื้อหาย่อยเพื่อทดสอบความเข้าใจการตรวจให้คะแนนสามารถประเมินผลได้ทั้งแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม
- บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 36) ได้กล่าวถึง ลักษณะโดยทั่วไปของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้
1. มุ่งวัดผลเป็นเรื่อง ๆ หรือเป็นด้าน ๆ ไป ถ้าต้องการทดสอบทักษะย่อยหลายทักษะก็อาจแบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ ตามทักษะย่อยนั้น

2. คะแนนของแต่ละด้าน แต่ละตอน ค้นหาข้อบกพร่องในแต่ละด้าน ดังนั้นคะแนนรวมของแต่ละคนจะไม่ใช่เป็นประโยชน์ในกรณีนั้น

3. มีข้อสอบหลาย ๆ ข้อที่มีทักษะเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เพิ่มโอกาสในการทำผิดพลาดมากยิ่งขึ้น อันจะสามารถช่วยให้สามารถจำแนกนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้นั้น ๆ ได้อย่างเพียงพอ คือการชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่แท้จริงได้อย่างชัดเจน

4. มักจะเป็นการไม่เร่งรัดเวลาในการทำแบบทดสอบ (Power Test) โดยจะเริ่มจากข้อสอบที่ง่ายแล้วค่อย ๆ เพิ่มความยาก และโดยส่วนรวมแล้วจะมีลักษณะค่อนข้างง่ายกว่าแบบทดสอบที่มุ่งสำรวจ

5. การสร้างแบบทดสอบชนิดนี้จะสร้างจากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะที่ส่งผลให้การเรียนสำเร็จและจากการศึกษาข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องที่มักจะเกิดขึ้นกับเด็ก

6. ความเป็นมาตรฐานของแบบทดสอบจะขึ้นอยู่กับรูปแบบการดำเนินการใช้เครื่องมือในการสอบอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือสภาพเดียวกัน การให้คะแนนมีความเป็นปรนัย

จากลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าลักษณะที่สำคัญของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่แยกออกเป็นฉบับย่อยๆ โดยมีเป้าหมายที่จะวัดความรู้และความสามารถของนักเรียนเป็นด้านๆของแต่ละรายวิชา

2. เนื้อหาที่ต้องการวัดจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. เป็นแบบทดสอบที่เน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

4. เป็นแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อมากในแต่ละเนื้อหาที่ต้องการทดสอบ

5. เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

6. เป็นแบบทดสอบที่ให้เวลาเต็มที่ในการทำข้อสอบ

7. ไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติเพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลแต่ต้องมีเกณฑ์ขั้นต่ำ ที่ใช้ในการวินิจฉัยนักเรียนว่ามีความบกพร่องหรือไม่

8. คะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคนจะมีความสำคัญน้อยกว่าการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนรายข้อ

3. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการสร้างของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Thorndike and Hagen (1969 : 269-271) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่ามี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะหรือองค์ประกอบย่อย ๆ
2. สร้างและปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะย่อย ๆ เหล่านั้น เพื่อให้สามารถค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละทักษะย่อย ๆ นั้นได้

Brown (1970 : 303) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่า ควรพิจารณาหลักการดังนี้

1. แบ่งทักษะออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจน
2. แบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ หลายฉบับ และสร้างให้แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับ สามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะได้เพียงองค์ประกอบเดียว
3. แบบทดสอบย่อยทุกฉบับจะต้องวัดทักษะย่อยที่ต้องการวัดได้จริง ๆ เพราะถ้าแบบทดสอบย่อยนั้นไม่ได้วัดทักษะย่อยนั้นจริงแล้ว จะไม่สามารถพิจารณาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้ถูกต้องตรงความเป็นจริง
4. คะแนนจากการสอบย่อย จะต้องกำหนดแนวทางที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถจัดหาวิธีการสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด

Singha (1974 : 201-202) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังนี้

1. ไม่จำเป็นต้องสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Blue-Print) เนื่องจากไม่ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับวิธีการ
2. ในกรณีที่สร้างเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ หรือแบบตอบสั้น ๆ ควรมีจำนวนข้อไม่น้อยกว่า 3 ข้อ ในแต่ละเนื้อหาย่อย
3. ไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ในการวินิจฉัย เพราะแบบทดสอบวินิจฉัยที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อค้นหาจุดบกพร่องมากกว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แบบทดสอบวินิจฉัยจะเรียงข้อสอบตามเนื้อหา โดยจัดข้อสอบที่อยู่ในเนื้อหาเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยไม่คำนึงค่าความยาก
5. แบบทดสอบวินิจฉัยอาจสร้างเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หรือเป็นแบบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher made Test) แต่แบบที่ครูสร้างขึ้นมักจะคุ้มค่ามากกว่าเพราะประหยัดเวลาและแรงงานมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบมาตรฐาน

สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ และคณะ (2545 : 51) ได้กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแบบทดสอบ
วินิจฉัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถหรือทักษะที่เป็นองค์ประกอบย่อย ความสามารถ
ที่เป็นจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา
2. กำหนดจุดประสงค์ในการวัดและลักษณะเฉพาะข้อสอบ
3. การสร้างคำถามที่วัดความสามารถหรือทักษะย่อยเหล่านี้ให้ครอบคลุม
จุดประสงค์ และเนื้อหาที่มีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดด้อย
ของนักเรียนได้
4. ทดลองใช้และนำผลการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงข้อคำถาม
5. ตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบ
6. สร้างเกณฑ์การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบ
7. จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบ

ศิริเดช สุชีวะ (2550 : 259 -260) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้
ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะอย่างละเอียดแล้วแบ่งออกเป็นเนื้อหา
ย่อยๆ
2. ศึกษาและรวบรวมสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนในเนื้อหาย่อย
เหล่านั้น เพื่อนำมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบ
3. เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ข้อบกพร่องที่ต้องการวัดแต่ละ
ด้าน
4. เรียบเรียงข้อสอบไว้เป็นด้าน ๆ เพื่อสะดวกในการวินิจฉัย โดยในแต่ละด้าน
ควรมีข้อสอบค่อนข้างง่ายไม่น้อยกว่า 3 ข้อ
5. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุง
แก้ไข
6. เขียนคู่มือและแบบแผนการวินิจฉัย

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 37) ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาทฤษฎี วิธีการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
และวิธีเขียนข้อสอบ

3. วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. กำหนดจุดประสงค์ องค์ประกอบหรือทักษะย่อย และแบบทดสอบย่อยที่จะสอบเพื่อวินิจฉัย
  5. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมรายละเอียดตามขั้นตอนที่ 4
  6. เขียนข้อคำถามเพื่อสำรวจเป็นแบบเดิมคำตอบ
  7. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบ
  8. วิเคราะห์หาค่าความยากรายข้อ
  9. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ผลจากขั้นตอนที่ 8 คัดเลือก ปรับปรุงข้อสอบ และสร้างตัวลงจากคำตอบที่ผิด
    10. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และกำหนดจุดตัด
    11. ทดลองครั้งที่ 1
    12. วิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและปรับปรุงข้อสอบ
    13. ทดลองสอบครั้งที่ 2
    14. วิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อของแบบทดสอบ
    15. จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบ และจัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นรูปเล่มจากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่มีผู้เสนอแนะไว้ข้างต้นนั้น พอจะสรุปเป็นขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ดังนี้
      1. วิเคราะห์ทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือสาระสำคัญที่ต้องการทดสอบ
      2. แบ่งทักษะเป็นองค์ประกอบย่อยๆ ตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือสาระสำคัญ
      3. กำหนดตัวบ่งชี้ทักษะความสามารถให้ครอบคลุมตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือสาระสำคัญ
        4. สร้างแบบทดสอบสำรวจตามตัวบ่งชี้ทักษะความสามารถ มีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดอ่อนของนักเรียนได้
        5. นำไปทดสอบแล้วนำผลการตอบผิดมาสร้างเป็นตัวเลือกของแบบทดสอบวินิจฉัยต่อไป
        6. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ข้อคำถามจากแบบทดสอบสำรวจและสร้างตัวเลือกจากคำตอบที่รวบรวมจากการตอบผิดของนักเรียน
        7. นำไปทดสอบแล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

8. วิเคราะห์หาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน
9. จัดพิมพ์แบบทดสอบ คู่มือดำเนินการสอบ และแบบแผนการวินิจฉัย

4. ประโยชน์ในการใช้แบบทดสอบวินิจฉัย

ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยนั้น มีความสำคัญและมีค่าต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครูผู้สอนและผู้บริหาร เพราะถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นสื่อที่จะให้ครูผู้สอนเข้าใจวิเคราะห์ถึงสาเหตุของความไม่เข้าใจในเนื้อหาของนักเรียน พร้อมทั้งครูผู้สอนสามารถปรับปรุง แก้ไข การจัดการเรียนรู้ ได้อย่างตรงจุดมีนักการศึกษาต่างประเทศได้กล่าวถึงข้อดีของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนดังนี้

Bloom. (1971 : 91-101) ได้กล่าวถึงหน้าที่และประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนสรุปไว้ ดังนี้

1. ใช้วัดพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าเรียน
2. ใช้วัดระดับความรอบรู้
3. ใช้แยกนักเรียนเป็นกลุ่มเป็นพวกเพื่อหาทางใช้วิธีสอนที่เหมาะสม
4. ใช้ค้นหาสาเหตุของความผิดที่เกิดขึ้นซ้ำซาก

Kennedy (1980 : 23) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนไว้ ดังนี้

1. ใช้ค้นหาข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียน
2. ใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน
3. ใช้ในการวางแผนจัดการสอนซ่อมเสริม

Gronlund (1981 : 322) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนไว้ ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนแต่ละฉบับสะท้อนถึงมโนคติเกี่ยวกับเรื่องที่จะวัดของผู้สร้างและข้อคิดของผู้เรียนในการวิจัย
2. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจึงเหมาะสำหรับการพิจารณาข้อบกพร่องทางการเรียน แต่จะไม่เหมาะกับการพิจารณาระดับความชำนาญ
3. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนจะเป็นตัวบอกประเภทของข้อบกพร่องของนักเรียนแต่จะไม่บอกสาเหตุของบกพร่องนั้น แม้ว่าบางครั้งจะสามารถบอกสาเหตุจากประเภท

ของข้อบกพร่องหรือจากการอธิบายตอบของนักเรียน แต่ข้อบกพร่องบางชนิดอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกันในลักษณะที่ซับซ้อน

4. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ที่ทำการวินิจฉัยอุปสรรคทางการเรียนของนักเรียนเพียงส่วนเดียว ต้องพิจารณาความสัมพันธ์ที่มีต่อส่วนประกอบนั้นด้วย

5. ผลที่ได้จากแบบทดสอบย่อยหรือกลุ่มของข้อสอบในการวินิจฉัยการเรียนรู้ อาจเชื่อถือได้น้อยเพราะอาจมีบางหัวข้อเท่านั้นที่วัดทักษะเฉพาะ ดังนั้นการหาข้อเด่นข้อด้อยทางการเรียนควรสังเกตจากห้องเรียนประกอบด้วย

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาไทยได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

โชติ เพชรชื่น (2544 : 10-11) ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียน ครูผู้สอนและผู้บริหารดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเอง โดยดูคะแนนผลการสอบแต่ละส่วนว่ามีส่วนไหนบ้างที่ได้คะแนนน้อยกว่าปกติ หรือต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์เมื่อรู้ข้อบกพร่องหรือจุดด้อยแล้ว ก็จะได้ปรับปรุงหรือฟื้นฟูความรู้ความเข้าใจหรือฝึกทักษะในเรื่องนั้น ๆ เป็นการเฉพาะเป็นการแก้ปัญหาในส่วนของตัวนักเรียนบางคนอาจมีข้อบกพร่องเพียงจุดเดียว ด้านเดียว แต่บางคนอาจบกพร่อง หลาย ๆ จุด หลาย ๆ ด้าน ก็ได้ไม่เท่ากัน

2. ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงจุดทำให้ปัญหาของนักเรียนหมดไปโดยเร็วเป็นการประหยัดเวลานอกจากนั้นยังต้องตระหนักว่าวิธีการสอนที่เคยใช้อยู่ก่อนอาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนเสริมควรแสวงหาหรือเลือกวิธีสอนใหม่ ซึ่งแตกต่างไปจากวิธีการสอนแบบเดิมที่เคยใช้สอนเรื่องนั้น ๆ มาก่อนแล้ว

3. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถจัดการ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาตลอดทั้งตัวนักเรียนเองได้ตรงประเด็น หรือตรงความต้องการผลที่เกิดขึ้นก็คือผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร

วิยะดา ช่อนำ (2551 : 30-31) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยว่ามีประโยชน์ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ครูใช้ในการค้นหาข้อบกพร่องการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละเนื้อหาย่อย ๆ ว่านักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียนใดแต่ละตอน

2. เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข ถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากความบกพร่องของตัวครูผู้สอน

3. ผู้เรียนสามารถประมาณตนเองได้ถึงข้อบกพร่องในการเข้าใจเนื้อหาเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาอีกครั้ง และทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน เตรียมพร้อมในการเรียนอยู่เสมอ

จากการศึกษาถึงประโยชน์ในการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปประโยชน์ในการใช้แบบทดสอบวินิจฉัย ดังนี้

1. นักเรียนได้ทราบถึงข้อบกพร่องในการเรียนและสาเหตุของความบกพร่องในเนื้อหาวิชาแล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง ทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น

2. ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงเรียนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความบกพร่องในการเรียนในแต่ละเนื้อหาวิชาของนักเรียน ทำให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย

ไพศาล วรรค้ำ (2555 : 259) กล่าวถึง การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยว่ามีความสำคัญมากในกระบวนการวิจัย เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือ การพิจารณาคูณภาพของเครื่องมือในกรณีที่เครื่องมือเป็นแบบทดสอบสิ่งที่ต้องการพิจารณา คือ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยากและอำนาจจำแนก เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามก็ต้องมีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นและอำนาจจำแนก ส่วนแบบสำรวจแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต หรือเครื่องมือที่มีความเป็นปรนัยต่ำจะต้องมีความเที่ยงตรงและควรหาความเชื่อมั่นหรือความพ้องกันของผู้สังเกตหรือผู้ตรวจให้คะแนน

แบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยหาคุณภาพเป็นแบบทดสอบในแนวอิงเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงเสนอการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยตามแนวแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ดังนี้

5.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (Validity)

ในการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและวิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไว้ ดังนี้

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548 : 99) ได้ให้ความหมายความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คือ การตรวจสอบอย่างเป็นระบบในเนื้อหาของแบบทดสอบสร้างขึ้นว่าครอบคลุมตัวอย่างขอบเขตเนื้อหาที่ต้องการจะวัดหรือไม่

สุรวาท ทองบุ (2553 : 105) ได้ให้ความหมายความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เป็นวิธีการความตรงโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ความถูกต้องของแบบทดสอบ

ที่สะท้อนความถูกต้องของความคิดรวบยอด (Concept) ตลอดทั้งการตรวจเฉลยหรือให้คะแนน
ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่

ไพศาล วรคำ (2555 : 260-263) ได้ให้ความหมายความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามเนื้อหาที่จะวัด
หรือเป็นดัชนีที่บ่งบอกว่าเนื้อหาของเครื่องมือหรือเนื้อหาของข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหา
ของเรื่องที่ต้องการวัด ดังนั้นประเด็นสำคัญของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจึงอยู่ที่การเลือกใช้
กลุ่มตัวอย่างเนื้อเรื่องที่เป็นตัวแทน (Representative Sample) ของมวลเนื้อเรื่องที่ต้องการวัดว่า
เป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดและมีความเพียงพอ (Adequate) ต่อการวัดเนื้อเรื่องนั้นหรือไม่

สมนึก ภัททิยธนี (2555 : 67-68) ได้ให้ความหมายของความเที่ยงตรงตาม
เนื้อหา (Content Validity) หมายถึง ความสามารถของแบบทดสอบที่วัดได้ตรงกับเนื้อหาที่
กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตรงกับเนื้อหาที่ได้ทำการสอน กล่าวคือเมื่อทำการสอนเนื้อหาใดก็
ทำการออกข้อสอบวัดให้ตรงกับเนื้อหานั้น และที่เน้นเป็นสำคัญอยู่ที่ต้องเขียนคำถามให้
สอดคล้องกับน้ำหนักความสำคัญของเนื้อหานั้นด้วย

สำหรับวิธีการคำนวณหาค่าความตรงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์มีวิธีหา ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

เป็นความตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อที่สร้างขึ้นนั้น
วัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC:
Index of Item Objective Congruence) ใช้สูตรของ Rovinelli and Hambleton. (1977 : 214-221)
ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญดัชนีที่บ่งบอกถึงความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
ซึ่งคำนวณได้จากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีนี้
เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence
Index : IOC) โดยแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน ดังนี้

สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	+1
ไม่แน่ใจ	มีคะแนนเป็น	0
ไม่สอดคล้อง	มีคะแนนเป็น	-1

2. ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ (Concurrent Validity) หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือที่เอาผลการวัดแบบทดสอบ ไปหาความสัมพันธ์ที่ต้องการจำแนกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity)

ความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบ อิงเกณฑ์ที่สามารถวัดความรอบรู้ และไม่รอบรู้ของนักเรียนในการทดสอบ (Test status) ในแต่ละจุดประสงค์ว่าตรงกับสถานภาพความรู้จริงหรือไม่ ถ้าตรงกับสภาพความรู้จริง ก็แสดงว่ามีความตรงสูง

2.2 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity)

ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบไปหาความสัมพันธ์กับ ผลงานที่สำเร็จไปแล้วเพื่อพยากรณ์สถานภาพในอนาคต

3. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณภาพของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะหรือตามทฤษฎีต่าง ๆ ของโครงสร้างนั้น หรือวัดได้ครอบคลุมตามลักษณะของโครงสร้างของแบบทดสอบมาตรฐานมีวิธีคำนวณ ดังนี้

3.1 คำนวณจากค่าความสัมพันธ์

3.2 คำนวณจากหลายลักษณะหลายวิธี

3.3 คำนวณจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ

3.4 คำนวณจากกลุ่มที่รู้ชัดแล้ว

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณหาค่าความตรงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์จากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ใช้สูตรของ Rovinelli and Hambleton. (1977 : 214-221) ในการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

5.2 ค่าความยากของแบบทดสอบ (Difficulty)

ในการหาค่าความยากของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ ให้แนวคิด และข้อเสนอแนะถึงค่าความยากของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 90) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ค่าความยากง่ายของข้อสอบ อิงเกณฑ์เป็นค่าแสดงถึงร้อยละหรือสัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบนั้นถูกหรือที่เลือกตอบคำตอบ นั้น เพื่อตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน

สมนึก กัททิษธานี (2551 : 195 – 212) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ค่าความยากของ แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง อัตราส่วนหรือร้อยละของจำนวนคนตอบถูกกับจำนวนคน ทั้งหมด โดยกล่าวว่าความยากของแบบทดสอบอิงเกณฑ์เป็นข้อสอบที่ต้องเน้นความสามารถ ในการวัดตามจุดประสงค์นั้นอย่างแท้จริง แม้จะเป็นข้อสอบที่ง่ายหรือยากก็ไม่ถือว่าเป็น ข้อสอบที่ไม่ดี ค่าความยากจึงไม่ได้นำมาเป็นเกณฑ์สำคัญในการคัดข้อสอบ สิ่งที่สำคัญ คือ ค่า อำนาจจำแนก

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2551 : 88 – 89) กล่าวว่า ความยาก คือ สัดส่วนที่แสดงว่า ข้อสอบนั้นมี คนทำถูกมากหรือน้อย ถ้ามีคนทำถูกมากก็เป็นข้อสอบง่าย ถ้ามีคนทำถูกน้อยก็ เป็นข้อสอบยาก ซึ่งในแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไม่ใช่ค่าความยากเป็นเกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพ เครื่องมือ ข้อสอบที่คัดเลือกมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรเป็นข้อสอบที่มีความยากปาน กลางคือประมาณ 0.50 แต่ในทางปฏิบัติมักกำหนดเกณฑ์ระดับความยากของข้อสอบที่จะเลือก ไว้ใช้ในช่วง 0.2 ถึง 0.8

ไพศาล วรรคำ (2555 : 292-294) ได้กล่าวว่า เป็นคุณลักษณะประจำตัวของ ข้อสอบแต่ละข้อที่บ่งบอกถึง โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะตอบข้อนั้น ได้ถูก การหาความยากของ ข้อสอบ โดยทั่วไปจะนิยมหากันเฉพาะในการสอบแบบอิงกลุ่ม เพื่อทำการคัดเลือกข้อสอบที่มี ความยากเหมาะสมกับกลุ่มผู้สอบ ข้อสอบที่มีความยากเหมาะสมจะมีดัชนีความยากอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 เนื่องจากข้อสอบที่ยากเกินไป ($p > 0.20$) หรือง่ายเกินไป ($p > 0.80$) จะไม่สามารถ จำแนกความสามารถของกลุ่มผู้สอบได้ ส่วนในการสอบแบบอิงเกณฑ์นั้น ต้องการพิจารณาความ รอบรู้ (ผ่านเกณฑ์) หรือไม่รอบรู้ (ไม่ผ่านเกณฑ์) จึงไม่ค่อยคำนึงถึงความยากของข้อสอบ

จากการศึกษามีนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาข้างต้นได้ให้แนวคิดและข้อ เสนอแนะถึงค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไว้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณ หาค่าความยากของแบบทดสอบ โดยใช้การหาค่าดัชนีความยาก (Item Difficulty Index : p) (ไพศาล วรรคำ. 2555 : 292)

5.3 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination)

สุรวาท ทองบุ (2550 : 103) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายชื่อแบบ อิงเกณฑ์ จะมุ่งเน้นการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเพียงอย่างเดียว เนื่องจากเป็นข้อสอบที่

ต้องเน้นความสามารถในการวัดตามจุดประสงค์นั้นอย่างแท้จริง จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาค่าความยากตั้งนั้นการหาค่าอำนาจจำแนกจึงมีอยู่หลายวิธี แต่กล่าวถึงอยู่ 2 วิธี คือการหาค่าอำนาจจำแนกจากผลการสอบสองครั้ง (ก่อนสอนและหลังสอน) และจากผลการสอบครั้งเดียว (หลังสอน) การหาค่าอำนาจจำแนกจากผลการสอบครั้งเดียว (หลังสอน) เป็นวิธีหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่เสนอโดย (Brennan, 1974) ค่าอำนาจจำแนกที่หาโดยวิธีนี้เรียกว่า ดัชนีบี (B-Index หรือ Brennan Index)

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2551: 89) กล่าวว่า การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criteria Reference Test) อาจจะเป็น S-Index หรือ B-Index ขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งของการทดสอบ คือถ้าทำการทดสอบสองครั้ง เช่น สอบก่อนเรียน – สอบหลังเรียนก็จะใช้สูตร S-Index หรือถ้าเป็นการสอบครั้งเดียว เช่น สอบหลังเรียน (Posttest) ก็จะใช้สูตร B-Index

สมนึก ภักทิษณี (2551 : 213-217) ได้กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนกคือความสามารถของข้อสอบในการจำแนกผู้สอบที่มีคุณลักษณะหรือความสามารถแตกต่างกันออกจากกันได้ การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์ มีอยู่ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การหาค่าอำนาจจำแนกจากการสอบสองครั้ง (ก่อนสอน และหลังสอน) กล่าวคือให้ผู้สอบทำข้อสอบชุดนั้นก่อนสอนและทำข้อสอบชุดนั้นอีกครั้งหลังสอนเสร็จแล้วเพื่อผลต่างของการตอบถูก ซึ่งเป็นวิธีหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่เสนอโดย (Kryspin and Feldhuson) เรียกค่าอำนาจจำแนกดังกล่าวว่า ดัชนีเอส (S-Index หรือ Sensitivity Index) อำนาจจำแนกของข้อสอบในที่นี้จึงหมายถึง ผลต่างระหว่างอัตราส่วนของจำนวนคนหลังสอนตอบถูกกับอัตราส่วนของจำนวนคนก่อนสอนตอบถูกใช้สูตร ดังนี้

$$S = \frac{R_{pos} - R_{pre}}{N}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ
	R_{por}	แทน	จำนวนคนก่อนสอนตอบถูก
	R_{pre}	แทน	จำนวนคนหลังสอนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

วิธีที่ 2 การหาค่าอำนาจจำแนกจากการสอบครั้งเดียว (หลังสอน) กล่าวคือ เมื่อครูสอนจบตามจุดประสงค์ที่ต้องการจึงให้ผู้สอบทำข้อสอบชุดนั้น เพียงครั้งเดียว (หลังสอน) เพื่อจำแนกผู้สอบออกเป็นกลุ่มรอบรู้ (สอบผ่านเกณฑ์) กับกลุ่มไม่รอบรู้ (สอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูกกับส่วนของจำนวนคนในกลุ่ม ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูกใช้สูตร

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	N_1	แทน	แทนจำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	แทนจำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ดัชนี บี

- นำข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ไปทดสอบกับนักเรียนที่เรียนจบเรื่องที่จะวัด
- ตรวจให้คะแนนข้อสอบแต่ละข้อ และรวมคะแนนของทุกข้อ
- ใช้จุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์ตัดสินการผ่าน – ไม่ผ่าน (Minimum Pass Level : MPL) แบ่งผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) กับผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
- นับจำนวนผู้รอบรู้ (N_1) และผู้ไม่รอบรู้ (N_2)
- แต่ละข้อนับจำนวนผู้รอบรู้ที่ตอบถูก (U) และนับจำนวนผู้ไม่รอบรู้ที่ตอบถูก (L)

6. คำนวณหาค่าอำนาจจำแนก (B) จากสูตร

ไพศาล วรคำ (2555 : 294-296) ได้เสนอแนวคิดการหาอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ว่าเป็นการจำแนกกลุ่มรอบรู้หรือผ่านเกณฑ์ออกจากกลุ่มบุคคลที่ไม่รอบรู้หรือไม่ผ่านเกณฑ์สามารถทำได้ดังนี้

ดัชนีอำนาจจำแนกของ (Brennan's Index : B-Index) เป็นการหาอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ตามแนวคิดการสอบครั้งเดียว แล้วพิจารณาความสามารถของข้อสอบในการแยกคนกลุ่มผ่านเกณฑ์กับไม่ผ่านเกณฑ์ออกจากกัน โดยหาค่าอำนาจจำแนกได้จากความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของผู้ผ่านเกณฑ์ตอบถูกกับสัดส่วนของผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ ดัชนีที่นิยมเรียกว่า B-Index

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2556 : 57-63) ได้กล่าวไว้ว่า อำนาจจำแนกเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงคุณภาพรายชื่อของข้อสอบและข้อคำถามในแบบสอบถาม เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความสามารถของข้อสอบหรือข้อคำถามในการแยกกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นสามารถแยกคนเก่งและคนอ่อน ได้อย่างถูกต้อง โดยคนเก่งตอบถูก คนอ่อนตอบผิด หรือแยกกลุ่มรอบรู้กับไม่รอบรู้ได้ หรือแยกกลุ่มที่มีเจตคติในทางบวกกับทางลบได้ เป็นต้น

จากการศึกษาได้มีนักการศึกษาหลายท่านเสนอแนวคิดและข้อคิดเห็นถึงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไว้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้ดัชนีอำนาจจำแนกของ (Brennan's Index : B-Index) (ไพศาล วรคำ. 2555 : 294-296)

5.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสร้างแบบทดสอบเพราะว่าค่าความเชื่อมั่นเป็นดัชนีที่ชี้ว่าแบบทดสอบนั้นมีคุณภาพหรือไม่ ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไว้ ดังนี้

ไพศาล วรคำ (2555 : 272-290) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดหนึ่งในการวัดหลาย ๆ ครั้ง ยังคงให้ผลการวัดคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง แบบวัดที่มีความเชื่อมั่นแสดงให้เห็นว่าแบบวัดนั้นไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัด เพราะจะวัดกี่ครั้ง กี่ครั้ง ก็จะได้ผลการวัดที่คงที่ ความเชื่อมั่นจึงมีความสัมพันธ์กับความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน (Error Variance) กล่าวคือถ้าแบบวัดมีความเชื่อมั่นสูงความคลาดเคลื่อนของการวัดจะต่ำนั่นเอง

สมนึก ภัททิยธนี (2555 : 225-230) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามแนวอิงเกณฑ์ จำแนกเป็น 2 แนวคิด คือ

1. ความเชื่อมั่นที่เป็นการตรวจหาความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ กลุ่มนี้ความเชื่อว่า แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะสามารถจำแนกผู้สอบว่า

ใครเป็นผู้รอบรู้ (สอบผ่าน) ใครเป็นผู้ไม่รอบรู้ (สอบไม่ผ่าน) ได้อย่างคงเดิม ซึ่งวิธีพิจารณาความสอดคล้องการจำแนกผู้รอบรู้กับผู้ไม่รอบรู้นั้น ทำได้ 2 วิธีคือ

วิธีที่หนึ่ง โดยใช้แบบทดสอบคู่ขนาน 2 ฉบับ ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียว

วิธีที่สอง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม สอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดียว

2. ความเชื่อมั่นชนิดที่เป็นการตรวจหาความสอดคล้องของคะแนนแต่ละคนที่แปรปรวนไปจากคะแนนจุดตัด โดยใช้แบบทดสอบ 1 ฉบับ ทดสอบกับนักเรียน 1 กลุ่มครั้งเดียว ซึ่งมีวิธีคำนวณหลายวิธี แต่กล่าวถึง 2 วิธี คือ วิธีของ (Livingston's Method) และ วิธีของ (Lovett's Method)

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2556 : 84) ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อมั่น หรือความเที่ยง (Reliability) เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือทั้งฉบับที่บ่งบอกว่าเครื่องมือดังกล่าวมีความคงเส้นคงว่า (Consistency) ไม่เปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะใช้วัดกี่ครั้งก็ตาม หรือผลวัดแต่ตามจากเดิมน้อยมาก ซึ่งถือว่าเป็นดัชนีที่มีความสำคัญสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ที่ผู้วิจัยจะต้องวิเคราะห์คุณภาพและนำเสนอในรายงานการวิจัยด้วย

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การหาคุณภาพของแบบทดสอบมีวิธีการหาได้หลายวิธี ซึ่งในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในครั้งนี้เป็นการทดสอบเพียงครั้งเดียว และทดสอบในเนื้อหาเพียงเนื้อหาเดียวในระยะเวลาที่สั้น ผู้วิจัยจึงเลือกหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ. 2555 : 286)

6. ลักษณะของคะแนนจุดตัด

คะแนนจุดตัด (Cut – off Score) เป็นคะแนนที่ใช้สำหรับเป็นเกณฑ์ในการนำผลการสอบของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไปเปรียบเทียบกับนักเรียนมีคะแนนสูงหรือต่ำกว่าคะแนนจุดตัด ถ้าคะแนนผลการสอบสูงกว่าคะแนนจุดตัด แสดงว่านักเรียนมีความรอบรู้ (Master) สมควรที่จะผ่านไปเรียนจุดประสงค์การเรียนต่อไป แต่ถ้าคะแนนผลการสอบต่ำกว่าคะแนนจุดตัดก็แสดงว่านักเรียนไม่รอบรู้ (Non Master) จะต้องกลับมาเรียนซ่อมเสริมในจุดประสงค์การเรียนรู้นั้นอีก ดังนั้นคะแนนจุดตัดจะเป็นจุดที่กำหนดความสามารถขั้นต่ำ (Minimum Requirement) บางครั้งเรียกว่า การกำหนดมาตรฐาน (Standard Setting) (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 266-295)

ในการกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบในแต่ละครั้งนั้น จะทำให้เกิดการตัดสินใจสอบออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

		ผลการสอบ	
		ไม่รอบรู้	รอบรู้
สถานภาพจริง (True Status)	รอบรู้	ความคลาดเคลื่อนแบบไม่ยอมรับ (1)	การตัดสินใจที่ถูกต้อง (3)
	ไม่รอบรู้	การตัดสินใจที่ถูกต้อง (4)	ความคลาดเคลื่อนแบบยอมรับ (2)

ลักษณะที่เกิดจากการกำหนดคะแนนจุดตัด 4 ลักษณะด้วยกัน ดังนี้

1. ลักษณะที่เกิดจากการทำการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบไม่ผ่านทั้ง ๆ ที่ตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้มีความรู้จึงเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้น เรียกว่า ความคลาดเคลื่อนแบบไม่ยอมรับ (Error of Rejection) หรือความผิดพลาดแบบลบ (False Negative) คือเป็นผู้ไม่รอบรู้แบบไม่จริง

2. ลักษณะที่เกิดจากการผลการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ทั้ง ๆ ที่ตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้ไม่มีความรู้ จึงเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้น เรียกความคลาดเคลื่อนแบบยอมรับ (Error of Acceptance) หรือความผิดพลาดแบบบวก (False Positive) คือเป็นผู้รอบรู้แบบไม่จริง

3. ลักษณะที่เกิดจากการทำการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์และสภาพจริงเป็นผู้มีความรู้ แสดงว่าการตัดสินใจผลการสอบครั้งนี้ถูกต้อง (Correct Decision) ไม่มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น

4. ลักษณะที่เกิดจากการทำการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์และสภาพจริงเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ แสดงว่าการตัดสินใจผลการสอบครั้งนี้ถูกต้อง (Correct Decision) ไม่มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น

จากลักษณะ 4 ประการดังกล่าวนั้น การตัดสินใจผลการสอบของแบบทดสอบอิงเกณฑ์หลังจากกำหนดคะแนนจุดตัดแล้ว ต้องการตัดสินใจที่ถูกต้อง คือ แบบที่ 3 กับแบบที่ 4 ส่วนแบบที่ 1 และแบบที่ 2 นั้น ไม่ต้องการให้เกิดหรือเกิดน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นใน

การกำหนดคะแนนจุดตัดที่เหมาะสม คือจุดที่ทำให้ผลการตัดสิน แบบที่ 1 กับแบบที่ 2 (ความผิดพลาดแบบลบกับความผิดพลาดแบบบวก) มีค่าน้อยที่สุดหรือมีค่าเป็นศูนย์

7. วิธีกำหนดคะแนนจุดตัด

การกำหนดจุดตัดนั้น แสมเบลตัน และ ไอก์เนอร์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 268 ; อ้างถึงใน Berk. 1980 : 103 – 107 ; citing Hambieton and Eignor. 1970) ได้แบ่งวิธีหาคะแนนจุดตัดออกเป็น 3 วิธี คือ การกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีพิจารณา (Judgmental Methods) กำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีเชิงประจักษ์ (Empirical Methods) และ การกำหนดคะแนนจุดตัดแบบผสม (Combination Methods) มีวิธีการกำหนด ดังนี้

7.1 การกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีการพิจารณา

วิธีนี้เป็นการกำหนดคะแนนจุดตัด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินจากเนื้อหาและข้อสอบแต่ละข้อ แล้วคำนวณหาค่าคะแนนจุดตัด ซึ่งมีผู้เสนอหาคะแนนจุดตัดหลายวิธีดังวิธีของ นิเคลสกี วิธีของ แองกอฟฟ์ และวิธีของ เบล ดังนี้

1. วิธีของ (Nedelsky) เป็นวิธีที่กำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบเลือกตอบโดยวิธีการ ดังนี้

1.1 ให้ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาเป็นผู้พิจารณาตัวเลือกของแบบทดสอบเลือกตอบแต่ละข้อว่า ตัวเลือกใดที่คิดว่านักเรียนมีความสามารถต่ำที่สุดจะไม่เลือกตอบ

1.2 นำตัวเลือกที่เหลือมาหาค่าความน่าจะเป็นที่นักเรียนจะเลือกตอบ เช่น ข้อสอบมี 5 ตัวเลือก และผู้เชี่ยวชาญคิดว่านักเรียนที่มีความสามารถต่ำที่สุดจะไม่เลือกตอบ 2 ตัวเลือก แล้วตัวเลือกที่เหลือ 3 ตัวเลือก มาหาค่าความน่าจะเป็นที่นักเรียนจะเลือกตอบมีค่า $1/3$ หรือ 0.33

1.3 คำนวณผลรวมของค่าความน่าจะเป็นของแต่ละข้อของแบบทดสอบ ใช้สัญลักษณ์ว่า M

1.4 เอาค่า M ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาคำนวณค่าเฉลี่ยใช้สัญลักษณ์ μ_m และค่าคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ M ใช้สัญลักษณ์ แล้วคำนวณคะแนนจุดตัดจาสูตร ดังนี้

$$\text{คะแนนจุดตัด } (C_x) = \mu_m + K\sigma_m$$

เมื่อ K คือ ตัวคงที่ มีค่า -1, 0, +1 และ 2 เมื่อให้นักเรียนที่มีความรู้ต่ำสุดมีโอกาสตก 16% , 50% , 84% , 98% ตามลำดับ ซึ่งกำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาวิชา โดย

ทั่วไปแล้วมักจะกำหนดค่า K อยู่ระหว่าง 0.5 ถึง 1.0

2. วิธีของ (Angoff) เป็นวิธีที่กำหนดคะแนนจุดตัดของผู้เชี่ยวชาญในการสอนวิชานั้น โดยพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่า ผู้ที่มีความรู้มีค่าความน่าจะเป็น (โอกาสที่จะตอบถูก) ในการตอบถูกข้อนั้นอย่างน้อยเท่าไร แล้วหาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้น เป็นคะแนนจุดตัด ดังตัวอย่างของแบบทดสอบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์ที่มีค่าความน่าจะเป็นในการตอบถูกในแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าความน่าจะเป็นของแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

ค่าความน่าจะเป็นของ ผู้เชี่ยวชาญ	ข้อสอบ					รวม
	1	2	3	4	5	
1	0.33	0.80	0.20	0.20	0.50	2.03
2	0.50	0.90	0.33	0.90	0.75	3.38
3	0.40	1.00	0.20	0.33	0.50	2.43
รวม						7.84

จากข้อมูลคะแนนจุดตัดมีค่า $= 7.84/3 = 2.61$ หรือเท่ากับ 3 คะแนน แสดงว่าแบบทดสอบ 5 ข้อนี้มีคะแนนจุดตัด 3 คะแนน

3. วิธีของ (Ebel's technique)

วิธีนี้เป็นการใช้การพิจารณาจากลักษณะความยากและความเกี่ยวข้องในเนื้อหาของแบบทดสอบอิงเกณฑ์เป็นหลักในการพิจารณาความสำเร็จที่คาดหวังไว้ในข้อสอบ ซึ่งอีเบลได้กำหนดไว้ดังนี้

ตารางที่ 2 การพิจารณาจากลักษณะความยากและความเกี่ยวข้องในเนื้อหาของแบบทดสอบ

ลักษณะข้อสอบ	ระดับความยากของข้อสอบ		
	ง่าย	ปานกลาง	ยาก
ความจำเป็น	100%	-	-
ความสำคัญ	90%	70%	-
การยอมรับ	80%	60%	40%
ยังเป็นปัญหา	70%	50%	30%

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ จะนำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แต่ละข้อมาแจกแจงลักษณะของสิ่งที่เกี่ยวข้องในเนื้อหาแล้วคำนวณเป็นคะแนนจุดตัดหรือคะแนนการสอบผ่านของนักเรียน ดังนี้

ตัวอย่าง แบบทดสอบฉบับหนึ่งมี 50 ข้อ เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พิจารณาแยกแยะลักษณะสอบ ซึ่งจะกลายเป็นมีจำนวนข้อทั้งหมด 250 ข้อ (50 x 5) แล้วนำไปคำนวณคะแนนจุดตัด ดังนี้

ตารางที่ 3 ตัวอย่างการคำนวณคะแนนจุดตัด

ลักษณะ	จำนวนข้อสอบ	ความสำเร็จที่คาดหวังไว้	จำนวนข้อ * ความสำเร็จ
ความจำเป็น	47	100%	4,700
ความสำคัญ			
ง่าย	53	90%	4,770
ปานกลาง	77	70%	5,390
การยอมรับ			
ง่าย	12	80%	960
ปานกลาง	24	60%	1,440
ยาก	26	40%	1,040
ยังมีปัญหา			
ง่าย	2	70%	140
ปานกลาง	5	50%	250
ยาก	4	30%	120
รวม	250		18,810

จากข้อมูลดังกล่าว ช่องลักษณะข้อสอบจะแยกแยะมาจากตาราง ที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณาความสำเร็จที่คาดหวังไว้ในตารางข้างต้น ซึ่งแยกเป็นข้อสอบจำเป็น ข้อสอบที่มีความสำคัญ โดยจำแนกย่อยเป็นข้อสอบง่าย ปานกลาง และยาก ข้อสอบที่ยังมี

ปัญหาว่า จำเป็นต้องเรียนหรือไม่ โดยจำแนกเป็นจำแนกเป็นข้อสอบง่าย ปานกลางและยาก เช่นกัน

ส่วนช่องจำนวนข้อสอบนั้น เป็นตัวเลขที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน พิจารณาข้อสอบว่ามีลักษณะใด จำนวนกี่ข้อ รวมผู้เชี่ยวชาญ 5 ข้อ แล้วจะมีจำนวนข้อสอบกี่ข้อ ดังเช่น ลักษณะข้อสอบความจำเป็น ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาจากข้อสอบ 50 ข้อ ว่าเป็นข้อสอบที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรวมทั้ง 5 คน พิจารณาแล้วมี 47 ข้อ เป็นต้น เมื่อรวมทุกลักษณะและจากจำนวนข้อสอบ 50 ข้อ ก็จะมีข้อสอบรวมทั้งสิ้น 250 ข้อ

จากช่องความสำเร็จที่คาดหวังเป็นเปอร์เซ็นต์ที่คาดหวังไว้ว่านักเรียนควรจะได้ทำได้จำแนกตามลักษณะข้อสอบจากตารางของอibel ข้างต้น สำหรับช่องสุดท้ายนั้นจะเป็นผลมาจากการเอาช่องจำนวนข้อคูณกับช่องความคาดหวังไว้ แล้วรวมตัวเลขของช่องนี้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 18,810 จากนั้นจึงคำนวณหาคะแนนจุดตัดจากสูตร

$$\text{คะแนนจุดตัด} = \frac{\text{ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างจำนวนข้อกับความสำเร็จที่คาดหวังไว้}}{\text{ผลรวมจำนวนข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

$$\text{แทนค่า คะแนนจุดตัด} = \frac{18,810}{250} = 75.24$$

นั่นคือ แบบทดสอบ 50 ข้อนี้ มีจุดตัดที่ 75 %

ดังนั้น จึงหมายความว่า ถ้าข้อสอบมี 100 ข้อ ต้องทำถูกอย่างน้อย 75 ข้อ

$$\text{ถ้าข้อสอบมี 50 ข้อ ต้องทำถูกอย่างน้อย } \frac{75 \times 50}{100} = 37.5 \text{ ข้อ}$$

แสดงว่าคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบฉบับนี้เท่ากับ 37.5 คะแนนหรือเท่ากับ 38 คะแนน (กรณีทำถูกได้ 1 คะแนน ทำผิดได้ 0 คะแนนในแต่ละข้อ)

7.2 การกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีเชิงประจักษ์

วิธีนี้เป็นการกำหนดคะแนนจุดตัดด้วยคะแนนจากการทดสอบนักเรียน ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน เช่น วิธีของ (Livingston, 1975, 1976) วิธีทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision – Theoretic Approach) ของ (Glass, 1978) วิธีหาความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการเดาตอบและการสุ่มข้อสอบ (Error due to Guessing and Item Sampling) ในที่นี้จะกล่าวถึงวิธีทฤษฎีการตัดสินใจของ (Glass) ดังต่อไปนี้

วิธีทฤษฎีการตัดสินใจ วิธีนี้เป็นการกำหนดคะแนนจุดตัด โดย (Glass, 1978 : 251-253) เป็นวิธีการที่แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม โดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก ซึ่งอาจจะเป็น

ผลการเรียนโดยปกติของนักเรียน หรือผลสำเร็จในการทำงาน แล้วแบ่งเป็นกลุ่มผู้ผ่านเกณฑ์ ภายนอก (Pass) และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ภายนอก (Fail) ในแต่ละกลุ่มเมื่อทำแบบทดสอบ อิงเกณฑ์ที่ต้องการหาคะแนนจุดตัดนั้นแล้วมีจำนวนคนที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นใน แต่ละจุดของคะแนนเกณฑ์เท่าไร ดังนี้

		เกณฑ์ภายนอก	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
คะแนนเกณฑ์ที่กำหนดใน แบบทดสอบอิงเกณฑ์	ไม่ผ่าน	P _A	P _B
	ผ่าน	P _C	P _D

จากตารางที่กำหนดให้

P_A หมายถึง สัดส่วนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์แบบทดสอบอิงเกณฑ์แต่ผ่านภายนอก (False Negative)

P_D หมายถึง สัดส่วนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์แบบทดสอบอิงเกณฑ์แต่ไม่ผ่านเกณฑ์ภายนอก (False Positive)

P_B หมายถึง สัดส่วนนักเรียนที่สอบไม่ผ่านทั้งเกณฑ์แบบทดสอบอิงเกณฑ์และเกณฑ์ภายนอก

P_C หมายถึง สัดส่วนนักเรียนที่สอบผ่านทั้งเกณฑ์แบบทดสอบอิงเกณฑ์และเกณฑ์ภายนอก

สำหรับเกณฑ์ภายนอกที่กำหนดนั้นจะมีค่าไม่เปลี่ยนแปลงแต่คะแนนของแบบทดสอบอิงเกณฑ์นั้นจะแปรผันไปตามคะแนนแต่ละค่าของแบบทดสอบซึ่งจะทำให้ค่า P_A, P_D, P_B, P_C แปรผันตามไปด้วยและค่าคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ก็คือค่าของฟังก์ชันของคะแนนเกณฑ์ $f(C_x)$ ที่มีค่าน้อยที่สุดจากสูตร ดังนี้

$$f(C_x) = \frac{P_A + P_D}{P_B + P_C}$$

ในการคำนวณคะแนนจุดตัดด้วยสมการดังกล่าวต้องยอมรับว่าโอกาสที่จะจำแนกผู้สอบผิดทางลบ (False Negative : α) กับจำแนกผู้สอบผิดทางบวก (False Positive : β) มีค่าเท่ากัน ถ้าพิสูจน์ได้ว่าโอกาสที่จำแนกผิดทางลบและทางบวกมีค่าไม่เท่ากันแล้วจะต้องคำนวณคะแนนจุดตัดจากค่าฟังก์ชันที่ปรับแก้แล้วในสูตร ดังนี้

$$f(C_x) = \frac{\alpha P_A + \beta P_D}{P_B + P_C}$$

โดยกำหนดให้ค่าโอกาสที่จำแนกผิดทางลบ α คือ และโอกาสที่จำแนกผิดทางบวก β คือ มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 และจะมีค่าเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับผู้ประเมินผลการสอบจะต้องคำนึงถึงความสำคัญสองประการนี้คือ

1. นักเรียนสอบผ่านเกณฑ์แบบทดสอบอิงเกณฑ์ แต่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ภายนอกหรือสอบตกหรือเรียนไม่สำเร็จควรให้ความสำคัญเท่าไร เป็นตัวกำหนด α
2. นักเรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์แบบทดสอบ แต่สอบผ่านเกณฑ์ภายนอกหรือสามารถเรียนสำเร็จควรให้ความสำคัญเท่าไร เป็นตัวกำหนด β

โดยทั่วไปแล้วในทางปฏิบัติการคำนวณหาคะแนนจุดตัดโดยวิธีทฤษฎีการตัดสินใจนี้มักจะกำหนดให้ค่าการจำแนกผิดทางลบ (α) กับค่าการจำแนกผิดทางบวก (β) มีค่าเท่ากัน

7.3 การกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีแบบผสม (Combination Methods)

วิธีนี้เป็นการกำหนดคะแนนจุดตัดที่มีทั้งวิธีพิจารณาคุณลักษณะเชิงประจักษ์ (Judgment – Empirical) ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน เช่น วิธีสุ่มตรงข้าม (Contrasting Groups) ของ (Zieky and Novick) เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการหาคะแนนจุดตัดมีหลายวิธี ดังนั้นการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์จะใช้วิธีไหนหาคะแนนจุดตัดนั้น อยู่ที่ดุลพินิจของผู้วิจัยว่ามีความสะดวกและความถูกต้องในการเก็บข้อมูลมากน้อยเพียงใด ก็ใช้วิธีนั้นหาคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกวิธีทฤษฎีการพิจารณาของ (Glass) ในการคำนวณหาคะแนนจุดตัด

จากที่กล่าวมาข้างต้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวแบบทดสอบอิงเกณฑ์ คือ หาค่าความตรงของแบบทดสอบ โดยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ใช้สูตรของ (Rovinelli and Hambleton. 1977) หาค่าความยากของข้อสอบรายข้อ โดยใช้สูตรอย่างง่าย หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ โดยใช้สูตรของ (Brennan. 1983 : 21-30) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร (Binomial formula) ของ (Lovett. 1975 : 21-29)

8. ความบกพร่องทางการเรียนรู้

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

Gearheart (1977 : 12) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึงเด็กที่มีความเฉลียวฉลาดเหมือนเด็กปกติทั่วไปหรือบางคนอาจฉลาดกว่าเด็กปกติทั่วไปแต่เด็กเหล่านี้มีปัญหาในการเรียนทำให้มีผลการเรียนต่ำเมื่อเทียบกับเด็กอื่นในวัยเดียวกัน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความเฉลียวฉลาดที่แท้จริงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Hammil (1990 ; อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2545 : 10) ได้ให้ความหมายโดยรวมของภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ว่า

1. มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
2. มีปัญหาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
3. มีความบกพร่องในด้านระบบประสาทส่วนกลางบางส่วน
4. ด้อยความสามารถในการเล่น
5. มีความบกพร่องทางภาษาทั้งการฟังและการพูด
6. มีความพิการบางอย่างหรือหลายอย่างรวมกัน
7. มีความเบี่ยงเบนในด้านวิธีคิดและการใช้เหตุผล

Jonathan (1996 : 226) ได้ให้ความหมายของข้อบกพร่องไว้ในพจนานุกรมของ Webster' new word ว่าข้อบกพร่อง หมายถึง ส่วนประกอบหรือลักษณะของผลรวมมีน้อยกว่าสิ่งที่ต้องการ

Hornby (2005 : 401) ได้ให้ความหมายของข้อบกพร่องไว้ในพจนานุกรมของ Oxford ว่า ข้อบกพร่อง หมายถึง ลักษณะของสิ่งที่ไม่มี หรือการขาดหายของสิ่งที่จำเป็น

ชวลิต ชูกำแหง (2546 : 10) ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าหมายถึงเด็กที่มีสภาพร่างกายภายนอกปกติแต่มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมดุลของสมอง ส่งผลทำให้เด็กมีปัญหาทางด้านความรู้ความเข้าใจจิตพิสัยและพฤติกรรมในการแสดงออกซึ่งปัญหาส่วนใหญ่จะแสดงออกอย่างเด่นชัดในด้านการเรียนเช่นการอ่านการเขียนการคิดคำนวณ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถของตน

สรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดจากการไม่เข้าใจในเนื้อหา หลักการ ทฤษฎีในการเรียนเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยพิจารณาจากการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำในเรื่องใด ถือว่าบกพร่องในการเรียนเรื่องนั้น และพิจารณาหาจุดบกพร่องในแต่ละตัวชี้วัดในเรื่องนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการ
เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวแบบ
ทดสอบอิงเกณฑ์ คือ หาค่าความตรงของแบบทดสอบ โดยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
(Content Validity) ใช้สูตรของ (Rovinelli and Hambleton, 1977) หาค่าความยากของข้อสอบ
รายข้อ โดยใช้สูตรอย่างง่าย หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ โดยใช้สูตรของ (Brennan,
1983 : 21-30) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร (Binomial Formula) ของ
(Lovett, 1975 : 21-29)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยจากเอกสารต่าง ๆ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ
วินิจฉัย ซึ่งเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

สมจิตร์ หามาดี (2540 : 59-64) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษและหาสาเหตุของข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 2 กลุ่ม กลุ่มแรก
เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 810 คน ใช้ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ
วินิจฉัยอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 990 คน เพื่อพัฒนาคุณภาพของ
แบบทดสอบและวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ การสร้างแบบทดสอบเริ่มจาก
การเติมคำ แล้วนำข้อบกพร่องในการตอบผิดมาเป็นตัวลวง สำหรับแบบทดสอบวินิจฉัยเป็น
แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้งเพื่อพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละ
ฉบับและครั้งที่ 4 เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบ
วินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.93 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.64 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร
KR-20 และปรับแก้โดยวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์มีค่าตั้งแต่ 0.6535 ถึง
0.8459 สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ
ปรากฏว่า แบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี ข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
ดังนี้ คำศัพท์ ส่วนประกอบของประโยค คำคุณศัพท์ คำกริยา และคำสรรพนาม

จินตนา สีนกั้ง (2542 : 133-137) ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่องในทักษะพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,206 คน ในปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ คือ แบบทดสอบคำนาม แบบทดสอบคำสรรพนาม และคำที่แสดงความเป็นเจ้าของ แบบทดสอบคำกริยา คำศัพท์ และแบบทดสอบคำบุพบท การตั้งคำถาม ผลการวิจัยพบว่า มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.81 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.86 ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.772 ถึง 0.915 ส่วนความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาตรวจ สอบปรากฏว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้งสามฉบับสามารถวัด เรื่อง ทักษะพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้จริง

อุษา วันเพ็ญ (2545 : 90) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยาก และค่าการเดา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบที่ใช้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 11 จุดประสงค์ ผลการวิจัยพบว่า มีความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบผ่านเกณฑ์ ที่ยอมรับ คือ 0.5 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.702 ถึง 2.441 ค่าความยาก ตั้งแต่ 0.31 ถึง 2.492 และค่าการเดาตั้งแต่ 0.128 ถึง 0.294 มีค่าสารสนเทศของแบบทดสอบที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ณ ระดับความสามารถ ตั้งแต่ 0.1 ถึง 2.3 และมีค่าสูงสุดที่ระดับความสามารถ 1.2 นั่นคือแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับนี้มีความเหมาะสมเมื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางถึงความสามารถสูง มีความตรงเชิงสภาพ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบวินิจฉัยกับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในทางบวก มีค่าเท่ากับ 0.476 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแนวอิงกลุ่มเท่ากับ 0.873 และแนวอิงเกณฑ์ เท่ากับ 0.954 และแนวสำหรับอิงเกณฑ์แยกเป็นรายจุดประสงค์มีค่าตั้งแต่ 0.641 ถึง 0.835 มีค่าคะแนนจุดตัดโดยวิธี โลจิสติก ของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ 1 ถึง 11 ตั้งแต่ 3 ถึง 5 และทั้งฉบับเท่ากับ 39

สารีย์ เจริญกิจ (2546 : 101-102) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความ วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เพื่อ ค้นหาข้อบกพร่องในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงาน ประถมศึกษาอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ มีประชากรจำนวน 2,439 คน และกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ที่ใช้ภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น จำนวน 751 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ด้านคำ ฉบับที่ 2 ด้านประโยค ฉบับที่ 3 ด้านเรื่องราว ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบมีคุณภาพอยู่ใน เกณฑ์ที่ต้องการ นักเรียนมีความบกพร่องในการอ่านด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษร้อยละ 79.23 ด้านประโยค ร้อยละ 62.56 และด้านเรื่องราวร้อยละ 86.67

ทองจันทร์ ภาระพันธ์ (2555 : 106-107) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่องในทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 จำนวน 290 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบเพื่อ สสำรวจ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ และ แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ แบ่ง ออกเป็น 6 ตอน 60 ข้อ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเริ่มตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.72 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.87 และ ข้อบกพร่องด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คือ Finding Topic and Main Idea ร้อยละ 48.58, Word Formation ร้อยละ 48.20, Context clues ร้อยละ 47.24, Reference Words ร้อยละ 44.06, Logical Connectors ร้อยละ 43.93 และ Making Inferences ร้อยละ 40.72

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Larrabee (1969 : 931) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างและประเมินผล แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและประเมินแบบทดสอบที่สร้างขึ้นว่าสามารถชี้ให้เห็นจุดบกพร่อง และสาเหตุที่ทำให้นักเรียนประสบความยากลำบากในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบ ประกอบ ด้วยทักษะเกี่ยวกับการอ่านด้านต่าง ๆ ดังนี้ การแยกและวิเคราะห์คำ ความเข้าใจ

ทักษะในการศึกษาค้นคว้า การอ่านวรรณคดีและการอ่านโดยใช้วิจารณ์คุณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบซึ่งหาได้จากสูตร KR-20 ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ 0.679 ถึง 0.855 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ 0.724 ถึง 0.875 เกรด 9 มีค่าตั้งแต่ 0.676 ถึง 0.896 ค่าความเที่ยงตรง ซึ่งหาโดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดทักษะพื้นฐานของ ไอ โอวา ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ 0.448 ถึง 0.693 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ 0.542 ถึง 0.746 เกรด 9 มีค่าตั้งแต่ 0.637 ถึง 0.841 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกจะกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ถือว่าข้อสอบนั้นใช้ได้

Colgan (1991 : 57) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการแก้ไขโจทย์ในวิชาคณิตศาสตร์ (Finite Mathematics) ของนักศึกษาระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอินเดียนา จำนวน 250 คน โดยศึกษาจากการทดสอบย่อย การสอบ และจากแบบทดสอบวัดทักษะทางคณิตศาสตร์ พบว่า ข้อบกพร่องของนักศึกษานั้นอธิบายได้โดยใช้การแจกแจงลักษณะข้อบกพร่องของ โมว์โซวิทซ์-ฮาร์ดคาร์, ซาสตาฟสกี และอินบา ข้อบกพร่องที่ได้เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา การขาดความรอบคอบ และเทคนิควิธีการในทุกระดับคะแนน นักศึกษามีเปอร์เซ็นต์ของข้อบกพร่องแต่ละชนิดเท่าๆ กัน และมีนักการศึกษาบางส่วนบกพร่องแต่ละชนิดเท่าๆ กัน และมีนักการศึกษาบางส่วนบกพร่องด้านทักษะการคิดคำนวณ และบางส่วนบกพร่องด้านทักษะการแก้ปัญหา

Ismail (1995 : 55) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์เรื่องความ สามารถในการแก้โจทย์ปัญหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบสำหรับวินิจฉัยและ แก้ไขปัญหาในเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ แบบทดสอบถูกนำไปใช้กับนักเรียนที่อยู่ในเกรด 6 ในประเทศมาเลเซีย จำนวน 1,225 คน ผลปรากฏว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นสูงและมีค่าอำนาจจำแนกดี แต่ข้อคำถามอาจจะยากเกินไปสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนมาก ๆ ผลจากการวินิจฉัยถูกนำไปใช้ในอนาคต โดยนำแบบทดสอบที่ได้ไปวินิจฉัยนักเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีชั้นเรียนขนาดใหญ่และครูผู้สอนไม่สามารถจัดหาแบบทดสอบวินิจฉัยมาประเมินนักเรียนของตนเองได้

Reysa (1996 : 57) ได้ทำการวิจัยเพื่อวินิจฉัยรูปแบบการคำนวณที่ผิดในวิชาคณิตศาสตร์ของเด็กที่เป็น โรคสมาธิสั้น และโรคผิดปกติทางการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวินิจฉัยวิเคราะห์กระบวนการคิดที่ผิดพลาด ในการคำนวณเรื่องการบวกและลบ โดยคัดแยกเด็กชายตามชนิดของความผิดปกติ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วยสมาธิสั้น 17 คน เด็กเป็นโรคผิดปกติทางการเรียนรู้ 11 คน เด็กที่เป็นโรคทั้งสมาธิสั้นและผิดปกติทางการเรียนรู้ด้วย 16 คน และเด็กผิดปกติ 15 คน จากนั้นนำเด็ก 4 กลุ่ม เปรียบเทียบและศึกษาถึงประเภทความผิดพลาด

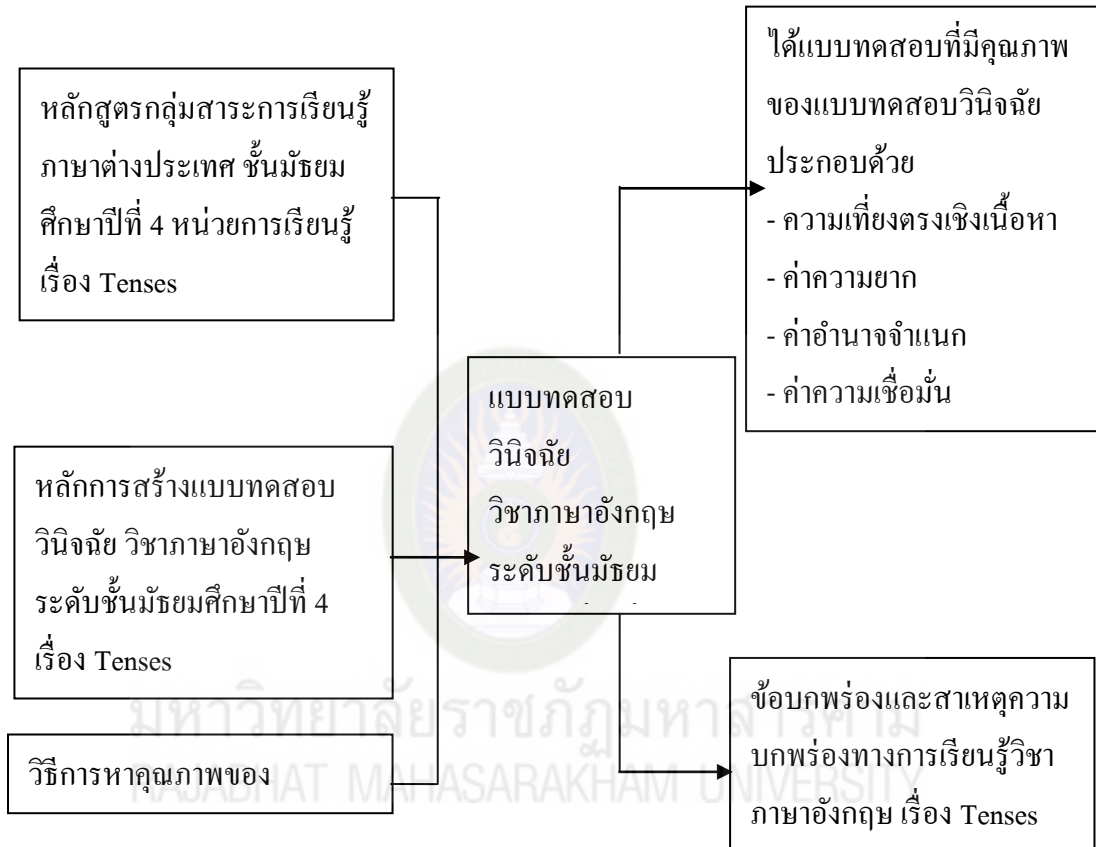
ในการคำนวณเรื่องการบวก การลบ โดยแบ่งเป็น 4 รูปแบบ คือ ผิดเพราะพลังผลอ วิธีคำนวณ ผิด จำนวนจริงและคำตอบผิด ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าทั้ง 4 กลุ่ม มีความแตกต่างกันในรูปแบบการคำนวณที่ผิดคือ พบว่า เด็กที่เป็นโรคผิดปกติในการเรียนรู้จะผิดในเรื่องวิธีคำนวณผิด จำนวนจริงและคำตอบผิดมากกว่าเด็กเป็นโรคสมาธิสั้นและเด็กปกติและโดยรวมเด็กที่เป็นโรคสมาธิสั้น เด็กที่เป็นโรคผิดปกติทางการเรียนรู้จะผิดในเรื่องความพลังผลอ มากกว่าเด็กปกติ

Gattes Makillop (2000 : 31) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่าน มี 2 ฟอร์ม ใช้สำหรับนักเรียนเกรด 2 ถึง เกรด 6 มีแบบทดสอบย่อย 8 ฉบับ คือ ความหมายของ คำ ความหมายของประโยค ความเร็วในการอ่าน และการสะกดคำเป็นต้น ข้อสอบที่ใช้วัดแต่ละองค์ประกอบย่อยจะมีระดับความยากต่าง ๆ กัน ดังนั้น ถ้านักเรียนไม่รู้จักคำ แบบทดสอบนี้จะสามารถชี้ได้ว่าเป็นคำในเกรดใดในแบบทดสอบไม่ได้รายงานความเชื่อมั่น และไม่มีข้อมูลความเที่ยงตรงที่วัดได้จากการใช้แบบทดสอบในการตีความของคะแนนจากแบบทดสอบย่อยหลายฉบับ จะยึดตามระดับการอ่านออกเสียงของนักเรียน อันจะทำให้เกิดการตีความหมายผิด ถ้าคะแนนการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือถ้าครูกคิดว่าข้อผิดพลาดของนักเรียนเกรด 5 ที่ค้นพบว่าเกิดที่ระดับต้นของเกรด 2 นั้น มีความหมายเหมือนกับนักเรียนเกรด 3 หรือเกรดอื่นที่ระดับเดียวกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ สรุปได้ว่าการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยมาอย่างต่อเนื่องในทุกสาขาวิชา เนื่องจากแบบ ทดสอบวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้นทุกฉบับมีคุณภาพดี ตามเกณฑ์ทฤษฎีการตอบสนอง ข้อสอบที่กำหนดสามารถนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียนได้ หลัง การเรียนการสอนสิ้นสุดลงในแต่ละเนื้อหา ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบทดสอบ
วินิจัยผู้วิจัยได้นำมาจัดทำเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า และนำเสนอรายละเอียดตามลำดับหัวข้อ ดังนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 56 โรงเรียน และจำนวนนักเรียน 4,329 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 จำนวน 562 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อบกพร่องการเรียนรู้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสังคมิวิทยา เพื่อให้ได้กลุ่มนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses และสามารถสัมภาษณ์เพื่อหาสาเหตุข้อบกพร่องได้ จำนวน 100 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพเบื้องต้น เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวังม่วงพิทยาคม และโรงเรียน โลกคอนวิทยาคม จำนวน 76 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพ ครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบ เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนหนองนาง วิทยาคม และโรงเรียนเคอวิทยาคม จำนวน 82 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบข้อบกพร่องแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จาก โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนท่าบ่อ โรงเรียนถ่อนวิทยาคม โรงเรียนท่าบ่อพิทยาคม โรงเรียนพานพร้าว โรงเรียน โปธิ์ตากพิทยาคม โรงเรียนวรลาโกนุสรณ์ และโรงเรียนพระพุทธรบาทพิทยาคม จำนวน 304 คน ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่ม 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดอำเภอในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 เป็น หน่วยในการสุ่ม สุ่มอำเภอมาร้อยละ 50 จากทั้งหมด 6 อำเภอ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก พบว่า ได้มา 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอโพธิ์ ตาก และ อำเภอศรีเชียงใหม่ ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปี ที่ 4 จำนวน 11 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 แบ่งโรงเรียนของแต่ละอำเภอที่สุ่มได้ออกเป็นขนาดตามเกณฑ์การแบ่ง ขนาดโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมสามัญศึกษา. 2532 :102-105) ซึ่งกำหนดขนาดโรงเรียน ดังนี้ คือ

- 2.1 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ คือ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป
- 2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500–2,499 คน
- 2.3 โรงเรียนขนาดกลาง คือ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500–1,499 คน

2.4 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 499 ลงมา จากอำเภอที่สุ่มได้ในขั้นตอนที่ 1 พบว่า ได้โรงเรียนมา 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมดรวม 11 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 กำหนดโรงเรียนแต่ละขนาดเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ทำการสุ่มชื่อโรงเรียนแต่ละขนาดจากอำเภอท่าบ่อ ได้ โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน ขนาดกลาง 1 โรงเรียน และ ขนาดเล็ก 1 โรงเรียน อำเภอโพธิ์ตาก ได้โรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน ขนาดเล็ก 1 โรงเรียน และ อำเภอศรีเชียงใหม่ ได้โรงเรียน ขนาดกลาง 1 โรงเรียน ขนาดเล็ก 1 โรงเรียน รวมทั้งหมดได้ 7 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 3 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 3 โรงเรียน มีจำนวนห้องเรียนทั้งหมดจำนวน 22 ห้องเรียน

ขั้นที่ 4 ทำการสุ่มห้องเรียนโดยวิธีการจับสลาก ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนแต่ละขนาด ซึ่งได้ห้องเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 ห้องเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 6 ห้องเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 3 ห้องเรียน รวม 11 ห้องเรียน จาก 3 อำเภอ โดยใช้นักเรียนในแต่ละห้องเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 562 คน เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบเพื่อสำรวจ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จำนวน 3 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อหาคุณภาพเบื้องต้น สำรวจหาความเหมาะสมของข้อคำถาม เนื้อหา ภาษา ใช้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 76 คน จำนวน 2 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อตรวจสอบคุณภาพรายข้อและปรับปรุงพัฒนาแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบวินิจฉัย ใช้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 82 คน จำนวน 2 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 4 เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 304 คน จำนวน 11 ห้องเรียน

ตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการสร้าง พัฒนาและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย

โรงเรียน	ขนาด โรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง				รวม
		เพื่อ สำรวจข้อ บกพร่อง	หา คุณภาพ เบื้องต้น	หา คุณภาพ ครั้งที่ 2	เพื่อ ตรวจสอบ ข้อบกพร่อง	
1. ท่าบ่อ	ใหญ่				75	75
2. สังคมวิทยา		100				100
3. โพธิ์ตากพิทยาคม	กลาง				54	54
4. ถ่อนวิทยาคม					55	55
5. วรลาโกนุสรณ์					21	21
6. วังม่วงพิทยาคม			40			40
7. โลกคอนวิทยาคม			36			36
8. เตื่อวิทยาการ	เล็ก			42		42
9. หนองนางพิทยา คม				40		40
10. ท่าบ่อพิทยาคม					22	22
11. พานพร้าว					53	53
12. พระพุทธบาท วิทยาคม					24	24
รวม		100	76	82	304	562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบเพื่อสำรวจ การ
เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะของ
ข้อสอบเป็นแบบเติมคำ จำนวน 1 ฉบับ มี 4 ตอน จำนวน 61 ข้อ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 Present
Simple Tense จำนวน 17 ข้อ ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 17 ข้อ ตอนที่ 3 Present
Continuous Tense จำนวน 14 ข้อ และตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 13 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย การสร้างแบบทดสอบ ตลอดจนหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญและตัวชี้วัด ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ลักษณะเป็นข้อสอบชนิดเติมคำ พร้อมบอกสาเหตุในการตอบ โดยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด ในแต่ละสาระการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 61 ข้อ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 17 ข้อ ตอนที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 17 ข้อ ตอนที่ 3 เรื่อง Present Continuous Tense จำนวน 14 ข้อ และ ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 13 ข้อ

1.4 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาให้คำแนะนำแล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามวิธีของ โรวินลีย์และแฮมเบิลตัน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับตัวชี้วัด (IOC) (ปิยะธิดา ปัญญา, 2558 : 195) แล้วปรับปรุงข้อสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้ชำนาญด้านการวิจัยและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน และ อาจารย์ผู้ชำนาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน

1.4.1 ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง วุฒิ กศ.ค. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง ประธานสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

1.4.2 ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ วุฒิ ก.ค. การศึกษานอกระบบ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

1.4.3 ดร.อดิศร ศรีบุญวงษ์ วุฒิ ค.ศ. สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองนาคำวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

1.4.4 นางยุพากร กุเวนเบิร์ก วุฒิ ศศ.ม.สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ตำแหน่งครู

โรงเรียนสังคมิวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

1.4.5 นายเกษม วานิช วุฒิ ศศ.ม. สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ตำแหน่งครู

วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนท่าบ่อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

พิจารณาดูตรวจสอบคำดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด เรื่อง Tenses ว่าข้อสอบแต่ละข้อได้วัดตามตัวชี้วัดที่ต้องการทดสอบหรือไม่ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นผู้วิจัยนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เรียบร้อยก่อนนำไปทดสอบ ซึ่งวิธีดำเนินการแบบนี้เป็นการพิจารณาความตรงตามเนื้อหา มีรายละเอียดในการพิจารณา ดังนี้

คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าข้อสอบในแต่ละข้อสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่

1. ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง สอดคล้อง
2. ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่แน่ใจ
3. ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบข้อนั้น ไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 5 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด และข้อสอบเพื่อสำรวจ

ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	พิจารณา ความสอดคล้อง			ข้อ เสนอแนะ
		สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
อธิบาย/เปรียบเทียบ ความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบท กลอนของภาษา ต่างประเทศและ ภาษาไทย	A : Where.....you go last night ? B : I.....to Nongkhai.				

คะแนนที่มาจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน นำมารวมกันเป็นรายข้อแล้วหาค่าเฉลี่ย ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนน ได้เท่ากับ 0.60 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งวัดจริง พบว่าข้อสอบทุกข้อมีความสอดคล้องกัน

1.5 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนที่กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 คือ โรงเรียนสังคมิวิทยา จำนวน 100 คน 3 ห้องเรียน ที่ใช้ในการสำรวจข้อบกพร่อง เพื่อวิเคราะห์คำตอบหาข้อบกพร่องของแนวคำตอบจากการตอบผิดของนักเรียนและคัดเลือกคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัย ต่อไป

1.6 วิเคราะห์เพื่อหาข้อบกพร่องและแนวคำตอบผิดของนักเรียนจากการตอบแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

1.7 สร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses โดยคัดเลือกคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดมาสร้างเป็นตัวลงในส่วนคำถามยังเป็นคำถามเดิมจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 17 ข้อ ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 17 ข้อ ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 14 ข้อ และ ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 13 ข้อ

1.8 นำแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ตอน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ

ตัวชี้วัดว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามตัวชี้วัดแต่ละข้อและครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ โดยใช้วิธีของโรวินेलลี และแฮมเบิลตัน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด

1.9 นำคะแนนที่มาจากกาพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกันเป็นรายชื่อแล้วหาค่าเฉลี่ย ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนน ได้เท่ากับ 0.60 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นได้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่มุ่งวัดจริง

1.10 นำแบบทดสอบวินิจฉัย ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพเบื้องต้น ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวังม่วงพิทยาคม และ โรงเรียนโคกคอนวิทยาคม จำนวน 76 คน เป็นการดูความเหมาะสมของภาษาเพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายชื่อ คัดเลือก และปรับปรุงข้อสอบ ดังนี้

1.10.1 ตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด หรือตอบเกินกว่าหนึ่งคำตอบ หรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

1.10.2 หาความยากของข้อสอบ ข้อสอบแต่ละข้อต้องมีค่าความยาก ค่อนข้างง่าย โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป

1.10.3 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ โดยใช้สูตรของ (Brennan) ค่าอำนาจจำแนกที่หาโดยวิธีนี้ เรียกว่า ดัชนี บี (B-Index) (สุรวาท ทองบุ, 2554 : 103) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

1.11 นำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกและปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเดื่อวิทยาคาร และ โรงเรียนหนองนางวิทยาคม จำนวน 82 คน เพื่อเป็นการตรวจสอบค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีของโลเวทท์ หาค่าสถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.12 จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบและจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

1.13 นำแบบทดสอบวินิจฉัย ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 304 คน จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนท่าบ่อ โรงเรียนถ่อนวิทยาคม โรงเรียนท่าบ่อพิทยาคม โรงเรียนพานพร้าว โรงเรียน

โพธิ์ตากพิทยาคม โรงเรียนวรลาโภนุสรณ์ และโรงเรียนพระพุทธรบาทพิทยาคม เพื่อวิเคราะห์หาความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. นำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย ยื่นต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ ได้แก่ แบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ดินสอยางลบ กบเหลาดินสอ และของที่ระลึกสำหรับแจกนักเรียนเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับนักเรียนที่ได้ตั้งใจทำข้อสอบ

4. ดำเนินการสอบโดยเริ่มจากการแจ้งวัตถุประสงค์ในการสอบ และคำอธิบาย คำชี้แจงในการสอบให้นักเรียนทุกคนเข้าใจ แล้วดำเนินการสอบ ซึ่งการทดสอบจะทำการทดสอบ 4 ครั้ง ดังนี้

4.1 การทดสอบเพื่อสำรวจ โดยนำแบบทดสอบทดสอบเพื่อสำรวจ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน โดยเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสังคมิวิทยา เพื่อสำรวจข้อบกพร่องและสาเหตุของข้อบกพร่อง

4.2 การทดสอบเพื่อหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบทดสอบ โดยนำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 76 คน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวังม่วงพิทยาคม จำนวน 40 คน และโรงเรียน โลกคอนพิทยาคม จำนวน 36 คน เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกแล้วคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบรายชื่อ

4.3 การทดสอบเพื่อหาคุณภาพแบบทดสอบครั้งที่ 2 โดยนำแบบทดสอบวินิจฉัยที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนเตื่อวิทยาการ

จำนวน 42 คน และโรงเรียนหนองนางพิทยาคม จำนวน 40 คน เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง

4.4 การทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง โดยการนำแบบทดสอบวินิจฉัยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 304 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 7 โรงเรียน คือ โรงเรียนท่าบ่อ จำนวน 75 คน โรงเรียนถ่อนวิทยาคม จำนวน 55 คน โรงเรียนท่าบ่อพิทยาคม จำนวน 22 คน โรงเรียนโพธิ์ตากพิทยาคมจำนวน 54 คน โรงเรียนวราภิบาลอนุสรณ์ จำนวน 21 คน โรงเรียนพานพร้าว จำนวน 53 คนและโรงเรียนพระพุทธรูปวิทยาคม จำนวน 24 คน เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้คำร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยพิจารณาจาก

1.1 การหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ โดยวิธีของโรวินสกี และแฮมเบลตัน

1.2 ค่าความยากของแบบทดสอบ พิจารณาจากอัตราส่วนในการทำข้อสอบข้อนั้นถูกต้องผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้สูตรการหาค่าความยากของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

1.3 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ หาโดยใช้ค่าดัชนี บี (B-Index หรือ Brennan Index) ของแบรนแนน

1.4 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ หาโดยใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial formula) ของ (Lovett)

2. การวิเคราะห์หาจุดบกพร่องของนักเรียนจากแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการหาค่าร้อยละของนักเรียนที่เลือกตอบในแต่ละตัวเลือกของแบบทดสอบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ปิยะธิดา ปัญญา. 2558 : 195) มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ R แทน คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ประเมินในแต่ละข้อ
n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

1.2 การหาความยากของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตรการหาความยาก (ไพศาล วรรคัม. 2556 : 298) มีสูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{n}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีความยาก
f แทน จำนวนผู้ตอบถูก
n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรของ Brennan ค่าอำนาจจำแนกที่หาโดยวิธีนี้เรียกว่า ดัชนีบี (B-Index หรือ Brennan Index) มีสูตรดังนี้ (สุรวาท ทองบุ. 2554 : 103)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \text{ (สำหรับตัวถูก)}$$

$$B = \frac{L}{N_1} - \frac{U}{N_2} \text{ (สำหรับตัวลง)}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรของ (Lovett Method) (ไพศาล วรคำ, 2556 : 292) มีสูตรดังนี้

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	x	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือ คะแนนจุดตัด

2. สถิติที่ใช้ในการสำรวจหาจุดบกพร่องจากแบบทดสอบ โดยการหาค่าร้อยละของนักเรียนที่เลือกตอบในแต่ละตัวเลือกของแบบทดสอบ

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage : %) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2556 : 321)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. สถิติพื้นฐาน

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage :%) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ. 2556 : 321)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (ไพศาล วรคำ. 2556 : 323)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

3.3 วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ. 2556 : 324-325)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

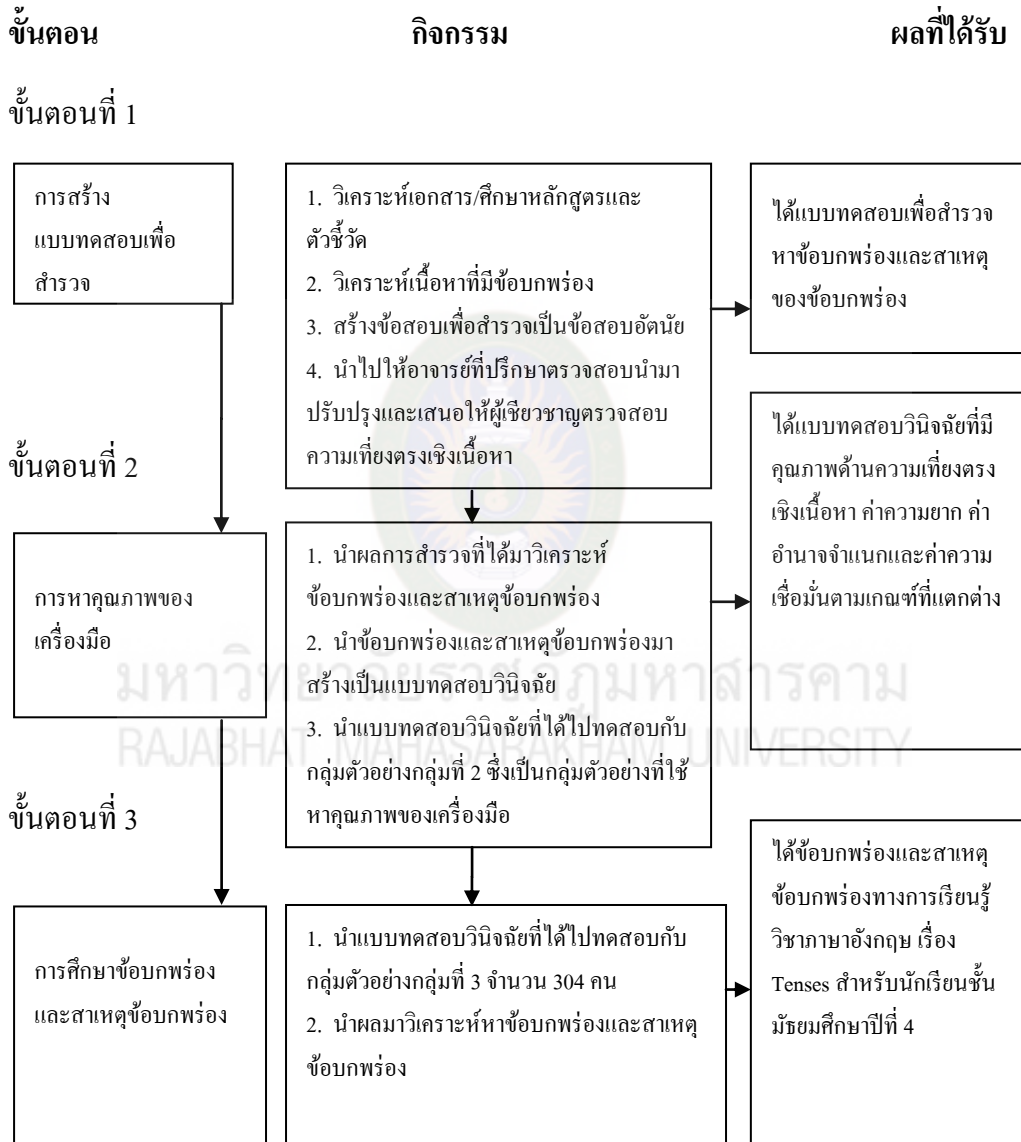
X_i แทน ค่าของคะแนน หรือข้อมูลแต่ละตัว

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

n แทน จำนวนคะแนนหรือข้อมูลทั้งหมด

กรอบการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีกรอบขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กรอบการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจ นำเสนอและเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งหมด
C	แทน	คะแนนเกณฑ์ หรือ คะแนนจุดตัด
B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
P	แทน	ดัชนีความยากของข้อสอบ
IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละตอน

ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

1.1 ผลการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำตอบ จำนวน 4 ตอน จำนวนข้อสอบ 61 ข้อ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงผลการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses

ตอนที่	เรื่อง	จำนวนข้อสอบ
ตอนที่ 1	Present Simple Tense	17 ข้อ
ตอนที่ 2	Past Simple Tense	17 ข้อ
ตอนที่ 3	Present Continuous Tense	14 ข้อ
ตอนที่ 4	Past Continuous Tense	13 ข้อ

ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องตามวิธีของ (Rovinelli) และ (Hambleton) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ แสดงว่าตัวชี้วัดนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัดจริง จากนั้นนำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 100 คน เพื่อรวบรวมคำตอบพิจารณาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาข้อบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน โดยแบ่งข้อบกพร่องที่พบออกเป็น 4 ตอน ปรากฏผลดังตารางที่ 7-10

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียน ตามตัวชี้วัดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 1 Present Simple Tense

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
1	อธิบายและเขียนประโยคและข้อความโดยการนำหลักไวยากรณ์โครงสร้าง Present Simple Tense นำไปใช้ฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ข้อมูลของตนเอง ผู้อื่นและใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	1. Which is the structure of Present Simple Tense?	ความเข้าใจ โครงสร้าง ประโยคของ Present Simple	ไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคของ Present Simple
		2. Jintana always .....to school by bicycle.	ความเข้าใจ หลักการใช้ Present Simple Tense	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ Present Simple Tense
		3. In Britain the banks usually..... at 9.30 in the morning.	การนำหลักการใช้ Present Simple Tense ไปใช้ให้ถูกต้อง	สับสน หลักการเติม s, es ที่ท้ายคำ กริยาของ Present Simple Tense

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
		4. Anna ..... up at 6.00 o'clock in the morning.	ความเข้าใจ หลักการใช้ Present Simple	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ Present Simple
		5. Tim..... has (not) a bath every day.	ความเข้าใจ โครงสร้าง ประโยคปฏิเสธ	ไม่เข้าใจ โครงสร้าง ประโยค ปฏิเสธ
		6. Sandra speaks Spanish but she .....Italian .	ความเข้าใจ หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค	สับสน หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค ปฏิเสธ ของ Present
		7. A : .....John like football? B : No,.....	ความเข้าใจ โครงสร้าง ประโยคคำถาม และคำตอบ	ไม่เข้าใจ โครงสร้าง ประโยค คำถามและ คำตอบ
		8. A : .....? B : I live in Nongkhai.	ความเข้าใจในการ สร้างประโยค คำถาม	ไม่เข้าใจการ สร้างประโยค คำถามของ Present simple tense
		9. A : .....? B : My best friend is Anan.	การนำโครงสร้าง ประโยคคำถามไป ใช้ให้ถูกต้อง	สับสน หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
				คำถามของ Present Simple Tense
		10. Which is write in the correct structure? live/your/where/parents?	ความเข้าใจการ สร้างประโยค คำถามโดยใช้ wh-questions	ไม่เข้าใจ หลักการสร้าง ประโยค คำถามโดยใช้ wh-questions
		11. Write in the correct structure) you/early/always/ get up	ความเข้าใจ หลักการสร้าง ประโยคคำถาม โดยใช้ Verb to do	ไม่เข้าใจ หลักการสร้าง ประโยค คำถามโดยใช้ Verb to do
		12. A : .....John drive a car to school every day? B : Yes,.....	ความเข้าใจ โครงสร้าง ประโยคคำถาม	จำหลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค คำถาม คำตอบไม่ได้
		13. A : Does Anna watch TV. every evening? B : No,.....	การใช้โครงสร้าง ประโยคปฏิเสธให้ ถูกต้อง	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค คำตอบและ ปฏิเสธ

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
		14. A : Where.....you work? B : .....at the clinic.	ความเข้าใจหลักการใช้ Verb to do	สับสนหลักการใช้ Verb to do ในประโยคคำถาม
		15. do/they/what/want?.....	ความเข้าใจโครงสร้างประโยคของ Present Simple	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Present Simple
		16. Jane.....(study) English every Friday.	การนำหลักการใช้ Present Simple Tense ไปใช้ให้ถูกต้อง	สับสนหลักการเติม s, es ที่คำกริยาของ Present Simple Tense
		17. Tom.....(not) clean his bedroom every week.	ความเข้าใจโครงสร้างประโยคของ Present Simple	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธ

จากตารางที่ 7 พบว่า การวิเคราะห์จุดบกพร่องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense นักเรียนมีข้อบกพร่อง ทั้งหมดจำนวน 14 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Present Simple Tense
2. จำหลักการใช้ Present Simple Tense ไม่ได้
3. สับสนหลักการเติม s, es ที่คำกริยาของ Present Simple Tense
4. ไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Simple Tense
5. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธที่ต้องใช้ Verb to do มาเป็นกริยาช่วย

6. สืบสนหลักการใช้โครงสร้างประโยคปฏิเสธ ของ Present Simple tense
7. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถามและคำตอบ
8. ไม่เข้าใจการสร้างประโยคคำถามของ Present simple tense
9. สืบสนหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถามของ Present Simple Tense
10. ไม่เข้าใจหลักการสร้างประโยคคำถามโดยโดยใช้ wh-questions
11. ไม่เข้าใจหลักการสร้างประโยคคำถามโดยใช้ Verb to do
12. จำหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถาม คำตอบไม่ได้
13. ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำตอบและปฏิเสธ
14. สืบสนหลักการใช้ Verb to do ในประโยคคำถาม

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียน ตามตัวชี้วัด จากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 2 Past Simple Tense

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
2	อธิบายหลักการ ใช้โครงสร้าง ทางภาษาของ Past Simple Tense ในการ สื่อสารทาง ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสม และ วิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้ฟังและ อ่านโดยใช้ ความรู้ทาง ภาษาของ Past Simple Tense ในการตีความ thi	1. ข้อใดคือโครงสร้าง ประโยคบอกเล่าของ Past Simple Tense	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้าง ประโยคบอกเล่า ของ Past Simple	จำโครงสร้าง ประโยคบอก เล่าของ Past Simple ไม่ได้
		2. ข้อใดคือโครงสร้าง ประโยคปฏิเสธของ Past Simple Tense	ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโครงสร้าง ประโยคบอกเล่า กับปฏิเสธ	สับสนระหว่าง โครงสร้าง ประโยคบอก เล่ากับปฏิเสธ
		3. Last year she .....the same dress at every party.	ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้คำ กริยาในรูปอดีต	มีความเข้าใจ คลาดเคลื่อน เกี่ยวกับการใช้ คำกริยาในรูป อดีต
		4. They worked on Monday but they .....on Tuesday.	ความเข้าใจเรื่อง หลักการใช้ ประโยคปฏิเสธ	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ ประโยคปฏิเสธ

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
		5. A : ..... yesterday? (rain) B : No, it was a nice day.	การเปรียบเทียบ ความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้าง ของ past simple กับ present simple	สับสนระหว่าง โครงสร้างของ past simple กับ present simple
		6. "I cut my hand this morning." "How .....that (do)	ความเข้าใจ โครงสร้าง ประโยคคำถาม	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ ประโยคคำถาม
		7. Susie.....my class mate when we .....at primary school.	ความเข้าใจการใช้ was กับ were	สับสนระหว่าง การใช้ was กับ were
		8. My father (not) ..... in Italy last summer.	ความเข้าใจการใช้ was กับ were ใน โครงสร้างปฏิเสธ	สับสนระหว่าง การใช้ was กับ were ในรูป ปฏิเสธ
		9. He .....to her place several times a week before he ..... to England.	ความเข้าใจในการ ตีความถนการณ ในอดีต	ไม่เข้าใจรูป ประโยคว่าเป็น สถานการณ์ที่ เกิดขึ้นในอดีต
		10. Susan do the homework at 5 p.m. every day. She has to do her homework for 2 hours. She goes to bed at 8 p.m. From the text, Susan..... at 8 p.m. last night.	การตีความเพื่อการ ใช้โครงสร้างของ Past Simple ให้ ถูกต้อง	ตีความ สถานการณ์ที่ เกิดขึ้นในเนื้อ เรื่องไม่ได้

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
		11. Last summer, Nid went to Phuket. She visited with randmother there. She also went to the beach, swam and played volleyball with her friends. From the text, Nid ..... and ..... volleyball at..... last summer.	การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง เพื่อการใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามเหตุการณ์	ขาดทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการ
		12. Situation : You want to know about the time that your friend got up this morning, what do you say?	การใช้โครงสร้างประโยคของ Past simple tense กับสถานการณ์จริง	ไม่สามารถนำโครงสร้างประโยคของ past simple tense ไปใช้ได้ถูกต้อง
		13. Situation : You want to know about your friend that he went last night, what do you say ?	การวิเคราะห์สถานการณ์ในอดีตเพื่อการสร้างประโยคคำถาม	ไม่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อสร้างประโยคคำถามของ Past Simple ได้

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยในเรื่อง	จุดบกพร่อง
		14. Anan..... (not stay) alone yesterday.	ความเข้าใจเรื่อง หลักการใช้ ประโยคปฏิเสธ	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ ประโยคปฏิเสธ
		15. Where did you .....(go) last night?	ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้คำ กริยาในรูปอดีต	มีความเข้าใจ คลาดเคลื่อน เกี่ยวกับการใช้ คำกริยาในรูป อดีต
		16. They.....(not drive) a car to work yesterday.	ความเข้าใจเรื่อง หลักการใช้ ประโยคปฏิเสธ	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ ประโยคปฏิเสธ
		17. to/every/went/ I/week/Chiangmai.	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้าง ประโยคบอกเล่า ของ Past Simple	จำโครงสร้าง ประโยคบอก เล่าของ Past Simple ไม่ได้

จากตารางที่ 8 พบว่า การวิเคราะห์จุดบกพร่องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 2 Past Simple Tense นักเรียนมีข้อบกพร่อง ทั้งหมด จำนวน 13 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จำโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Past Simple ไม่ได้
2. สับสนระหว่างโครงสร้างประโยคบอกเล่ากับประโยคปฏิเสธ
3. มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการใช้คำกริยาในรูปอดีต
4. ไม่เข้าใจหลักการใช้ประโยคปฏิเสธ
5. สับสนระหว่างโครงสร้างของ past simple กับ present simple
6. ไม่เข้าใจหลักการใช้ประโยคคำถาม
7. สับสนระหว่างการใช่ was กับ were
8. สับสนระหว่างการใช่ was กับ were ใน รูปปฏิเสธ

9. ไม่เข้าใจรูปประโยคว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
10. ตีความสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องไม่ได้
11. ขาดทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลที่ถูกต้อง
12. ไม่สามารถนำโครงสร้างประโยคของ past simple tense ไปใช้ให้ถูกต้องได้
13. ไม่สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อสร้างประโยคคำถามของ Past Simple

ได้

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียน ตามตัวชี้วัด

จากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 3 Present Continuous Tense

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
3	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน สังคมโดยใช้โครงสร้างของ Present Continuous Tense	1. จงบอกโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present Continuous Tense	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างประโยค Present continuous	จำโครงสร้างประโยคของ Present continuous tense ไม่ได้
		2. จงบอกโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Present Continuous Tense	ความเข้าใจ โครงสร้างประโยค Present continuous	สับสน ระหว่าง โครงสร้างประโยค Present Simple กับ Present continuous tense
		3. “You..... on my foot.” “Oh, I’m sorry.”	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present continuous	จำโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
		4. A : Where's Ann? B : She.....a shower.	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้างประโยค คำถามและคำตอบ ของ Present continuous	continuous ไม่ได้ จำโครงสร้าง ประโยคบอก เล่าในรูป ประโยค คำตอบของ Present continuous ไม่ได้
		5. Use the picture and make the negative sentences. 	ความเข้าใจ โครงสร้างประโยค ปฏิเสธของ Present continuous	ไม่เข้าใจการ ใช้รูปปฏิเสธ ของ Present continuous tense
		6. Use the picture and make the question. 	การใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามของ Present	สับสนกับ หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค คำถามของ Present
		7. Linda and Lisa ..... (study) .....English in the classroom now.	ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการใช้ is am are	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ is am are

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
		8. Thomas..... (run) to school now.	ความเข้าใจเรื่อง Present continuous	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค
		9. I.....(not read) an English book. I..... (watch) TV. at the moment.	การใช้โครงสร้าง ประโยคบอกเล่า และประโยคปฏิเสธ	สับสนการใช้ โครงสร้าง ประโยคบอก เล่าและ ประโยค ปฏิเสธกับ Present Simple tense
		10. A : .....? B : I'm watching TV.	ความเข้าใจเกี่ยวกับ โครงสร้างประโยค คำถาม	ไม่เข้าใจการ ใช้โครงสร้าง ประโยค คำถามใน Present continuous
		11. A : .....? B : They are going to Paris.	การนำโครงสร้าง ประโยคคำถามไป ใช้ให้ถูกต้องตาม เหตุการณ์	สับสนการ นำรูป ประโยคไป ใช้ให้ถูกต้อง ตาม เหตุการณ์
		12. Peter..... (play) tennis at school now.	ความเข้าใจเรื่อง Present continuous	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยค

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
		13. Steve....having a shower in the moment.	ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ is am are	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ is am are
		14. Tim and Tom..... (not) sleeping now.	ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ is am are ในรูปปฏิเสธ	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ is am are ในรูปปฏิเสธ

จากตารางที่ 9 พบว่า การวิเคราะห์จุดบกพร่องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 3 Present Continuous Tense นักเรียนมีข้อบกพร่อง ทั้งหมด จำนวน 10 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จำโครงสร้างประโยคของ Present continuous tense ไม่ได้
2. สับสนกับโครงสร้างของ Present Simple tense
3. จำโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present continuous ไม่ได้
4. จำโครงสร้างประโยคคำถามของ Present continuous ไม่ได้
5. ไม่เข้าใจการใช้รูปปฏิเสธของ Present continuous tense
6. สับสนกับหลักการใช้ โครงสร้างประโยคคำถามของ Present simple tense
7. ไม่เข้าใจหลักการใช้ is am are
8. สับสนการใช้โครงสร้างประโยคบอกเล่าและประโยคปฏิเสธ กับ Present Simple tense
9. ไม่เข้าใจการใช้โครงสร้างประโยคคำถามใน Present continuous tense
10. สับสนการนำรูปประโยคไปใช้ให้ถูกต้องตามเหตุการณ์

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามแนวคำตอบของนักเรียน ตามตัวชี้วัด
จากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 4 Past Continuous Tense

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
4	พูดและเขียน ประโยค ข้อความ เกี่ยวกับตนเองและ เรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว โดยใช้โครง สร้าง ของ Past Continuous Tense	1. จงเขียน โครงสร้างประโยค ของ Past Continuous Tense	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้าง ประโยคของ Past continuous	จำโครงสร้าง ประโยคของ Past continuous ไม่ได้
		2. Jack and Jill saw an accident when ..... (come) back from school.	ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการ ใช้ Past continuous	สับสนระหว่าง โครงสร้างของ Past simple และ Past continuous
		3. We ..... (not sleep) in our tents at 10 o'clock yesterday.	หลักการใช้ โครงสร้าง ประโยคปฏิเสธ ของ Past continuous	ไม่เข้าใจ โครงสร้าง ประโยคปฏิเสธ ของ Past continuous
		4. A : ..... at three o'clock yesterday ? B : I was sleeping.	ความเข้าใจใน การใช้ was กับ were ในประโยค คำถาม	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ was กับ were
		5. Jane and Joe ..... enjoying the party when I .....talking to them.	ความเข้าใจใน การใช้ was กับ were ในประโยค บอกเล่า	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ was กับ were

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
		6. While you ..... relaxing in the garden, we..... building a tree house.	การใช้ Present Continuous ใน ประโยคบอกเล่า	สับสนเกี่ยวกับ หลักการใช้ Present Continuous
		7. What ..... you doing all day yesterday? I ..... looking for them.	ความเข้าใจ เกี่ยวกับ โครงสร้างของ Past Continuous	ไม่เข้าใจการใช้ โครงสร้างของ Past Continuous
		8. A : .....in 1990? B : I was living in Chiangmai.	ความเข้าใจใน โครงสร้าง ประโยคคำถาม ของ Past Continuous	ไม่เข้าใจ โครงสร้าง ประโยคคำถาม ของ Past Continuous
		9. A : ..... a suit yesterday? B : No, he was wearing a T-shirt.	ความรู้เกี่ยวกับ โครงสร้าง ประโยคคำถาม ของ Past Continuous	จำโครงสร้าง ประโยคคำถาม ของ Past Continuous ไม่ได้
		10. It ..... (snow) heavily all day so we stayed at home.	ความเข้าใจใน โครงสร้าง ประโยคบอกเล่า	ไม่เข้าใจ โครงสร้าง ประโยคบอก เล่าของ Past Continuous

ตอนที่	ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	วินิจฉัยเรื่อง	จุดบกพร่อง
		11. At 11 p.m. yesterday evening Jane ..... (sit) with her best friend in the cafe.	ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการ เติม ing ที่ท้ายคำ กริยา	ไม่เข้าใจ หลักการเติม ing ที่คำกริยา
		12. Make the question. you /were /do/ what/ at 2 o'clock /yesterday?	การใช้โครงสร้าง ของ Past Continuous ใน การสร้าง ประโยคคำถาม	ไม่เข้าใจ โครงสร้าง ประโยคคำถาม ของ Past Continuous
		13. What.....you doing at 9 am. yesterday?	ความเข้าใจใน การใช้ was กับ were ในประโยค บอกเล่า	ไม่เข้าใจ หลักการใช้ was กับ were

จากตารางที่ 10 พบว่า การวิเคราะห์จุดบกพร่องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตอนที่ 4 Past Continuous Tense นักเรียนมีข้อบกพร่อง ทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จำโครงสร้างประโยคของ Past continuous ไม่ได้
2. สับสนระหว่างโครงสร้างของ Past simple และ Past continuous
3. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Past continuous
4. ไม่เข้าใจหลักการใช้ was กับ were
5. สับสนเกี่ยวกับหลักการใช้ Present Continuous
6. ไม่เข้าใจการใช้โครงสร้างของ Past Continuous
7. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคคำถามของ Past Continuous
8. จำโครงสร้างประโยคคำถามของ Past Continuous ไม่ได้
9. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Past Continuous
10. ไม่เข้าใจหลักการเติม ing ที่คำกริยา

1.2 ผลการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะของข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ โดยสร้างแบบทดสอบตามสภาพปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำข้อสอบไม่ได้ในแต่ละเรื่อง จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 ตอน จำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ

2. ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ในการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรงของ แบบทดสอบวินิจฉัยในลักษณะของความตรงตามเนื้อหาซึ่งผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรงของ แบบทดสอบ 2 ครั้ง ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ครั้งที่ 1 หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจโดยนำ ข้อสอบในแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่าข้อ คำถามแต่ละข้อที่สร้างขึ้น วัดได้ตรงตามตัวชี้วัดหรือไม่ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดตามวิธีของ (Rovinelli) และ (Hambleton) พบว่า ค่าเฉลี่ยของ คะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าอยู่ ระหว่าง 0.60 ขึ้นไป แสดงว่าแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses

ตอนที่	พฤติกรรม บ่งชี้	คำถาม ข้อที่	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	1	1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2	3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	3	5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4	8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	5	11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		13	0	+1	+1	+1	+1	0.80
	6	14	0	+1	+1	+1	+1	0.80
		15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	1	1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		2	0	+1	+1	+1	+1	0.80
	2	3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	3	5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4	7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตอนที่	พฤติกรรม บ่งชี้	คำถาม ข้อที่	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		5	10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
		11	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
2	6	13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		17	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
3	1	1	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		2	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
	2	4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		5	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
	3	7	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		8	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
	4	10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		12	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		13	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
		14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
4	1	1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
	2	2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	

ตอนที่	พฤติกรรม บ่งชี้	คำถาม ข้อที่	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
	3	5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		7	+1	0	+1	+1	+1	0.80	
	4	8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
		10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	
	4	5	11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
			12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13			+1	+1	+1	+1	+1	1.00	

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมบ่งชี้ของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป นั่นคือการพิจารณาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมบ่งชี้ มีความสอดคล้องกัน แสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา

ครั้งที่ 2 หากค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยโดยนำข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อที่สร้างขึ้นวัดได้ตรงตามตัวชี้วัดหรือไม่ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด ตามวิธีของ (Rovinelli) และ (Hambleton) พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 ขึ้นไป นั่นคือ การพิจารณาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกันแสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษาของ
แบบทดสอบ เพื่อสำรวจข้อบกพร่อง วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่	ข้อคำถาม ข้อที่	พฤติกรรม การศึกษา	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	1	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
1	3	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	5	การ นำไปใช้	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	6	ความ เข้าใจ	+1	+1	-1	+1	+1	0.60
	7	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	8	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	9	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	10	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	11	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตอนที่	ข้อความ ข้อที่	พฤติกรรม การศึกษา	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
	12	ความ เข้าใจ	0	+1	+1	+1	+1	0.80
	13	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	14	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	15	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	16	ความ เข้าใจ	0	+1	+1	+1	+1	0.80
	17	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	1	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	3	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	5	ความ เข้าใจ	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	6	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	7	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตอนที่	ข้อคำถาม ข้อที่	พฤติกรรม การศึกษา	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
	8	การ นำไปใช้	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	9	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	10	การ วิเคราะห์	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	11	การ วิเคราะห์	+1	+1	-1	+1	+1	0.60
	12	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	13	การ วิเคราะห์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	14	การ นำไปใช้	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	15	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	16	การ วิเคราะห์	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	17	การ วิเคราะห์	+1	+1	-1	+1	+1	0.60
	1	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	3	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตอนที่	ข้อคำถาม ข้อที่	พฤติกรรม การศึกษา	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
	4	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	5	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	6	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	7	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	8	การ นำไปใช้	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	9	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	10	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	11	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	12	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	13	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	14	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	1	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตอนที่	ข้อความ ข้อที่	พฤติกรรม การศึกษา	ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
	3	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	5	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	6	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	7	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	8	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	9	ความ เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	10	ความ เข้าใจ	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	11	ความ เข้าใจ	+1	+1	0	+1	+1	0.80
	12	การ นำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	13	ความรู้ ความจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

จากตารางที่ 12 พบว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับพฤติกรรม
การศึกษา ของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5
ท่านอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป นั่นคือการพิจารณาตัดสินของ

ผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา มีความสอดคล้องกัน แสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.2 การตรวจสอบคุณภาพรายข้อ ครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน จำนวน 61 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 76 คน เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ หาค่าความยากจากสัดส่วนคนตอบถูก และ หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้สูตรดัชนีอำนาจจำแนกบีของแบรนแนน จากการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ดังแสดงไว้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน
จากการทดสอบหาคุณภาพเบื้องต้น

ตอนที่	ข้อที่	ค่าความยาก	ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย	การพิจารณา
1	1	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.40	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 1
	2	0.81	ง่ายมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	3	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.47	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 2
	4	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.53	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 3
	5	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.43	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 4
	6	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.53	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 5
	7	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 6
	8	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.53	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 7
	9	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 8
	10	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.42	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 9
	11	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.34	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 10
	12	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 11
	13	0.85	ง่ายมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	14	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.47	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 12
	15	0.90	ง่ายมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	16	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.42	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 13

ตอนที่	ข้อที่	ค่าความยาก	ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย	การพิจารณา
	17	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.31	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 14
2	1	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 1
	2	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.32	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 2
	3	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.48	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 3
	4	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.45	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 4
	5	0.86	ง่ายมาก	0.11	จำแนกต่ำ	ตัดออก
	6	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.47	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 5
	7	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.43	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 6
	8	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.53	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 7
	9	0.81	ง่ายมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	10	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.34	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 8
	11	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.29	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 9
	12	0.14	ยากมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	13	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.47	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 10
	14	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.39	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 11
	15	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.39	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 12
	16	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.40	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 13
	17	0.11	ยากมาก	0.43	จำแนกดี	ตัดออก
3	1	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.52	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 1
	2	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 2
	3	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.35	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 3
	4	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.45	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 4
	5	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.34	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 5
	6	0.05	ยากมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	7	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 6

ตอนที่	ข้อที่	ค่าความยาก	ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย	การพิจารณา
4	8	0.30	ค่อนข้างยาก	0.71	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	9	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.45	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 7
	10	0.86	ง่ายมาก	0.11	จำแนกต่ำ	ตัดออก
	11	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.42	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 8
	12	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.34	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 9
	13	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 10
	14	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.35	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 11
	1	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.45	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 1
	2	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.52	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 2
	3	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.53	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 3
	4	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 4
	5	0.81	ง่ายมาก	1.00	จำแนกดีมาก	ตัดออก
	6	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.45	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 5
7	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.42	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 6	
8	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.29	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 7	
9	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.58	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 8	
10	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.40	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 9	
11	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.34	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 10	
12	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.43	จำแนกพอใช้	เลือกไว้เป็นข้อ 11	
13	0.68	ปานกลาง	0.52	จำแนกดี	เลือกไว้เป็นข้อ 12	

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน มีค่าความยากตั้งแต่ 0.11 ถึง 0.90 และค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.11 ถึง 1.00 ผู้วิจัยได้คัดข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 และคัดข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.58 เลือกไว้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยเพื่อ

ทดสอบหาคุณภาพครั้งที่ 2 ต่อไป ส่วนข้อที่มีค่าความยากน้อยกว่า 0.65 และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.29 ได้ทำการตัดออก ซึ่งสรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 17 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31 ถึง 1.00 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์คือข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 และข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.58 มีข้อสอบที่ได้รับการเลือกไว้ จำนวน 14 ข้อ และข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ได้ตัดออกจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 2, 13, และ ข้อ 15

แบบทดสอบตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 17 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.11 ถึง 0.86 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.11 ถึง 1.00 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์คือข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 และข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.58 มีข้อสอบที่ได้รับการเลือกไว้ จำนวน 13 ข้อ และข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ได้ตัดออกจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 5, 9, 12 และข้อ 17

แบบทดสอบตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.86 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.11 ถึง 1.00 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์คือ ข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 และข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.58 มีข้อสอบที่ได้รับการเลือกไว้ จำนวน 11 ข้อ และข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ได้ตัดออกจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 6, 8, และข้อ 10

แบบทดสอบตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.81 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 1.00 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์คือข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 และข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.58 มีข้อสอบที่ได้รับการเลือกไว้ จำนวน 12 ข้อ และข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ได้ตัดออกจำนวน 1 ข้อ คือ ข้อที่ 5

สรุปการทดสอบหาคุณภาพเบื้องต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์ไว้ จำนวน 50 ข้อ ซึ่งในแต่ละตอนมีจำนวนข้อสอบมากน้อยไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับเนื้อหา ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ ซึ่งทำให้ได้แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อจะนำไปหาคุณภาพครั้งที่ 2 มีจำนวน 50 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ดังนี้

ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ

2.3 การทดสอบเพื่อหาคุณภาพครั้งที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 82 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพรายข้อ และหาคุณภาพทั้งฉบับของข้อสอบ ผลปรากฏดังตารางที่ 14-15

ตารางที่ 14 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน จากการทดสอบหาคุณภาพ ครั้งที่ 2

ตอนที่	ข้อที่	ค่าความยาก	ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย	การพิจารณา
1	1	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.54	จำแนกดี	เลือกไว้
	2	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	3	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.37	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	4	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.51	จำแนกดี	เลือกไว้
	5	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.30	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	6	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.39	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	7	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.46	จำแนกดี	เลือกไว้
	8	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้
	9	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.30	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	10	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.39	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	11	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.73	จำแนกดีมาก	เลือกไว้
	12	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.49	จำแนกดี	เลือกไว้
	13	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.71	จำแนกดีมาก	เลือกไว้
	14	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.59	จำแนกดี	เลือกไว้
2	1	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.63	จำแนกดีมาก	เลือกไว้
	2	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.46	จำแนกดี	เลือกไว้

ตอนที่	ข้อที่	ค่าความยาก	ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย	การพิจารณา	
3	3	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.51	จำแนกดี	เลือกไว้	
	4	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.71	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
	5	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.64	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
	6	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.54	จำแนกดี	เลือกไว้	
	7	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.49	จำแนกดี	เลือกไว้	
	8	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.36	จำแนกพอใช้	เลือกไว้	
	9	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.54	จำแนกดี	เลือกไว้	
	10	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.41	จำแนกใช้ได้	เลือกไว้	
	11	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.66	จำแนกดี	เลือกไว้	
	12	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.61	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
	13	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.32	จำแนกพอใช้	เลือกไว้	
	4	1	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.51	จำแนกดี	เลือกไว้
		2	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.69	จำแนกดีมาก	เลือกไว้
3		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้	
4		0.74	ค่อนข้างง่าย	0.61	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
5		0.74	ค่อนข้างง่าย	0.42	จำแนกดี	เลือกไว้	
6		0.80	ค่อนข้างง่าย	0.34	จำแนกพอใช้	เลือกไว้	
7		0.72	ค่อนข้างง่าย	0.71	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
8		0.79	ค่อนข้างง่าย	0.32	จำแนกพอใช้	เลือกไว้	
9		0.65	ค่อนข้างง่าย	0.49	จำแนกดี	เลือกไว้	
10		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.41	จำแนกดี	เลือกไว้	
11		0.71	ค่อนข้างง่าย	0.61	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
4	1	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.58	จำแนกดี	เลือกไว้	
	2	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.69	จำแนกดีมาก	เลือกไว้	
	3	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.49	จำแนกดี	เลือกไว้	
	4	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้	
	5	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.46	จำแนกดี	เลือกไว้	

ตอนที่	ข้อที่	ค่าความยาก	ความหมาย	ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย	การพิจารณา
	6	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.68	จำแนกดีมาก	เลือกไว้
	7	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้
	8	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.52	จำแนกดี	เลือกไว้
	9	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.49	จำแนกดี	เลือกไว้
	10	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.44	จำแนกดี	เลือกไว้
	11	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.30	จำแนกพอใช้	เลือกไว้
	12	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.47	จำแนกดี	เลือกไว้

จากตารางที่ 14 พบว่าผลการวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.71 เมื่อพิจารณาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกพบว่าข้อสอบทุกข้อมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทุกข้อ

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.71 เมื่อพิจารณาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกพบว่าข้อสอบทุกข้อมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทุกข้อ

ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.71 เมื่อพิจารณาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกพบว่าข้อสอบทุกข้อมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทุกข้อ

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.69 เมื่อพิจารณาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกพบว่าข้อสอบทุกข้อมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทุกข้อ

ตารางที่ 15 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ
ครั้งที่ 2

แบบทดสอบ	n	k	C	$\bar{X}$	S	r_{cc}
ตอนที่ 1	82	14	7(50%)	10.37	2.46	0.87
ตอนที่ 2	82	13	6.5(50%)	12.58	4.13	0.90
ตอนที่ 3	82	11	5.5(50%)	7.89	3.67	0.92
ตอนที่ 4	82	12	6(50%)	4.19	2.05	0.85

จากตารางที่ 15 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย
ทั้ง 4 ตอน สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
0.87 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้และ
เหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อพ่วง

แบบทดสอบตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
0.90 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้และ
เหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อพ่วง

แบบทดสอบตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.92 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้
และเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อพ่วง

แบบทดสอบตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ 0.85 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้
และเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อพ่วง

สรุปโดยรวม แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน มีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่
0.65 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.73 ข้อสอบทุกข้อ
มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ทุกข้อ
และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน มีค่าความเชื่อมั่น 0.87, 0.90, 0.92, 0.85
ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์หาข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน จำนวน 50 ข้อ ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาข้อบกพร่องทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยหาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแต่ละตัวเลือกของแบบทดสอบ รายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของแบบทดสอบตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ จากการเลือกตอบข้อผิดในการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน มีข้อบกพร่องที่ระบุ จำนวน 42 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกคำตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 1 : Present Simple Tense

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวนนักเรียนที่เลือกตอบ	ร้อยละของนักเรียนที่เลือกตอบ
1	1	a	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Present Simple	78	25.65
		b	จำโครงสร้างของ Present Simple ไม่ได้	80	26.31
		c	คำตอบถูก	105	34.53
		d	สับสนกับโครงสร้างของ tense อื่นๆ	41	13.48
1	2	a	ไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Simple Tense	82	26.97
		b	คำตอบถูก	115	37.82

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		c	ไม่เข้าใจการเติม s, es ที่คำ กริยา	64	21.05
		d	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	43	14.14
	3	a	คำตอบถูก	108	35.52
		b	สับสนหลักการเติม s, es ที่คำ กริยาของ Present Simple	65	21.38
		c	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	62	20.39
		d	จำหลักการเติม s, es ไม่ได้	69	22.69
	4	a	สับสนระหว่างหลักการใช้ Present Simple Tense กับ Past Simple Tense	71	23.35
		b	คำตอบถูก	109	35.85
		c	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มี หลักเกณฑ์	60	19.73
		d	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	64	21.05
	5	a	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ปฏิเสธที่ต้องใช้ Verb to do มา เป็นกริยาช่วย	72	23.68
		b	สับสนการใช้ has /have ใน ประโยคปฏิเสธ	43	14.14
		c	คำตอบถูก	119	39.14
		d	จำโครงสร้างประโยคปฏิเสธ ของ Present simple ไม่ได้	70	23.02
1	6	a	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	45	14.80
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ปฏิเสธของ Present Simple	69	22.69

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		c	สับสนหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคปฏิเสธ ของ Present Simple	70	23.02
		d	คำตอบถูก	120	39.47
	7	a	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค คำตอบ	69	22.69
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค คำถาม	53	17.43
		c	จำหลักโครงสร้างประโยค คำถามของ Present simple tense ไม่ได้	76	25
		d	คำตอบถูก	106	34.86
	8	a	ไม่เข้าใจการเรียงลำดับหน้าที่ ของคำถามโครงสร้างของ Present simple tense	70	23.05
		b	คำตอบถูก	120	39.47
		c	ไม่เข้าใจการนำโครงสร้าง ประโยคคำถามของ Present simple ไปใช้	65	21.38
		d	จำหลักโครงสร้างประโยค คำถามของ Present simple tense ไม่ได้	49	16.11
1	9	a	คำตอบถูก	124	40.78
		b	ไม่เข้าใจการนำโครงสร้าง ประโยคคำถามไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ต่างๆ	71	23.35

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		c	สับสนการสร้างประโยค คำถามของ Present Simple Tense	56	18.42
		d	ไม่เข้าใจหลักการสร้าง ประโยคคำถามโดยใช้ wh- questions	53	17.14
	10	a	ไม่เข้าใจเรื่องการใช้ Verb to be	68	22.36
		b	สับสนเรื่องการสร้างประโยค คำถามแบบ wh-questions	60	19.73
		c	คำตอบถูก	131	43.09
		d	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค คำถาม	45	14.80
	11	a	สับสนหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามของ Present Simple Tense	76	25
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถาม	41	13.48
		c	จำหลักการเรียงลำดับคำถาม โครงสร้างประโยคคำถาม ไม่ได้	59	19.40
		d	คำตอบถูก	128	42.10
	12	a	ไม่เข้าใจการสร้างประโยค คำถามโดยใช้ Verb to be	66	21.71

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		b	สับสนกับหลักการสร้าง ประโยคคำถามโดยใช้ Verb to be กับ Verb to do	61	20.06
	12	c	คำตอบถูก	133	43.75
		d	สับสนหลักการใช้ Verb to do กับประธานในประโยค	44	14.47
	13	a	คำตอบถูก	136	44.73
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำตอบและปฏิเสธ	67	22.03
		c	จำหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถาม คำตอบ ไม่ได้	56	18.42
		d	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค คำตอบ	45	14.80
	14	a	สับสนหลักการใช้ Verb to do ในประโยคปฏิเสธ	63	20.72
		b	คำตอบถูก	129	42.43
		c	จำหลักการใช้ Verb to do กับ Verb to be ไม่ได้	60	19.73
		d	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามและคำตอบ	52	17.10

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Simple Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ

จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 26.97 รองลงมา คือ จำโครงสร้างประโยคของ Present Simple Tense ไม่ได้ โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 และ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคต่างๆ ของ Present Simple Tense โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 25.65 ตามลำดับ

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ของแบบทดสอบตอนที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ จากการเลือกตอบข้อผิดในการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน มีข้อบกพร่องที่ระบุ จำนวน 39 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกคำตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้อังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 2 : Past Simple Tense

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวนนักเรียนที่เลือกตอบ	ร้อยละของนักเรียนที่เลือกตอบ
2	1	a	สับสนกับโครงสร้างของ Present Simple Tense	44	14.47
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense	115	37.82
		c	จำโครงสร้าง Past Simple ไม่ได้	47	15.46
		d	คำตอบถูก	98	32.23
	2	a	ไม่เข้าใจการสร้างประโยคปฏิเสธ	65	21.38
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Past Simple	48	15.78
		c	ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยารูปอดีต	72	23.68
		d	คำตอบถูก	119	39.14

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
	3	a	เข้าใจผิดว่าเป็นคำกริยาที่ใช้กับ Present simple tense	63	20.72
		b	ไม่เข้าใจในการเลือกใช้คำ กริยาในรูปอดีต (ช่องที่2)	110	36.18
		c	คำตอบถูก	104	34.21
		d	สับสนเรื่องการใช่ Verb to do ระหว่าง Present simple กับ Past simple Tense	27	8.88
2	4	a	คำตอบถูก	121	39.80
		b	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to do เป็นกริยาช่วยในโครงสร้าง ประโยคปฏิเสธ	104	34.21
		c	จำหลักการสร้างประโยค ปฏิเสธไม่ได้	51	16.77
		d	ไม่เข้าใจการสร้างประโยค คำถามของ Past Simple Tense	28	9.21
	5	a	เข้าใจผิดคิดว่าเป็นการใช้ โครงสร้าง Present simple tense	48	15.78
		b	ตีความหมายโจทย์ไม่ถูกต้อง	56	18.42
		c	คำตอบถูก	127	41.77
		d	ไม่เข้าใจเรื่องการใช่ Verb to do ในรูปอดีต	73	24.01
	6	a	ไม่เข้าใจการสร้างประโยค คำถามโดยใช้ Verb to do	75	24.67
		b	คำตอบถูก	108	35.52

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		c	ไม่เข้าใจหลักการใช้ประโยค คำถาม	68	22.36
		d	ไม่เข้าใจเรื่องการใช้ was กับ were	53	17.43
	7	a	คำตอบถูก	125	41.11
		b	จำเรื่องการใช้ was กับ were ไม่ได้	50	16.44
		c	เข้าใจผิดคิดว่าโจทย์เป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ปัจจุบัน	57	18.75
		d	ไม่เข้าใจการใช้ประโยค ปฏิเสธ	72	23.68
	8	a	ไม่เข้าใจรูปประโยคว่าเป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต	50	16.44
		b	สับสนระหว่างการ ใช้ was กับ were	62	20.39
		c	จำคำกริยาในช่องที่ 2 ไม่ได้	72	23.68
		d	คำตอบถูก	170	55.92
	9	a	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	50	16.44
		b	คำตอบถูก	119	39.14
		c	สับสนเรื่องการใช้คำกริยาให้ ถูกต้องตามเหตุการณ์	62	20.39
		d	จำการเปลี่ยนรูปคำกริยาในรูป อดีต (ช่องที่ 2) ไม่ได้	73	24.01
	10	a	เข้าใจผิดคิดว่าเป็นเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นในปัจจุบัน	52	17.10

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		b	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนใน การเปลี่ยนรูปคำกริยาช่อง 2	67	22.03
		c	คำตอบถูก	132	43.42
		d	ขาดทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ถูกต้อง	53	17.43
	11	a	ตีความเนื้อเรื่องว่าเป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต	59	19.40
		b	จำสับสนในการใช้คำกริยาให้ ถูกต้องตามเหตุการณ์ในอดีต	72	23.68
		c	คำตอบถูก	124	40.78
		d	เข้าใจผิดคิดว่าโจทย์เป็น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ปัจจุบัน	49	16.11
	12	a	คำตอบถูก	120	39.47
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามของ Past Simple	71	23.35
		c	ไม่สามารถนำโครงสร้าง ประโยคของ past simple tense ไปใช้ให้ถูกต้องได้	63	20.72
		d	จำการสร้างประโยคคำถาม ของ Past simple tense ไม่ได้	50	16.44
	13	a	สร้างประโยคไม่ถูกต้องตาม โครงสร้าง	41	13.48
		b	เข้าใจผิดในการใช้โครงสร้าง ไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์	65	21.38

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		c	ไม่เข้าใจเรื่องการนำคำกริยาใน รูปอดีตไปใช้	70	23.02
		d	คำตอบถูก	128	42.10

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 37.82 รองลงมา คือ นักเรียนไม่เข้าใจในการเลือกใช้คำกริยาในรูปอดีต (ช่องที่ 2) โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to do เป็นกริยาช่วยในโครงสร้างประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 ตามลำดับ

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ของแบบทดสอบตอนที่ 3 เรื่อง Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ จากการเลือกตอบข้อผิดในการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน มีข้อบกพร่องที่ระบุ จำนวน 33 ข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกคำตอบในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 3 : Present Continuous Tense

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
3	1	a	เข้าใจผิดคิดว่าเป็น Present simple tense	40	13.51

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
3		b	จำโครงสร้างประโยคของ Present continuous tense ไม่ได้	104	34.21
		c	คำตอบถูก	115	37.82
		d	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค บอกเล่า	45	14.80
	2	a	จำโครงสร้างประโยคปฏิเสธ ไม่ได้	40	13.51
		b	สับสนกับโครงสร้างของ Past Simple Tense	101	33.22
		c	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ปฏิเสธ	41	13.48
		d	คำตอบถูก	122	40.13
	3	a	ไม่เข้าใจการเติม -ing ที่ท้ายคำ กริยา	97	31.90
		b	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be	39	12.82
		c	คำตอบถูก	125	41.11
		d	สับสนว่าเป็นเหตุการณ์ที่ต้อง ใช้ present simple	43	13.81
	3	4	a	ไม่เข้าใจการใช้ Present continuous tense	114
b			จำหลักการเติม -ing ไม่ได้	74	24.34
c			จำหลักการใช้ has , have ไม่ได้	21	6.90
d			คำตอบถูก	95	31.25

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
	5	a	สับสนเรื่องการใช้ Verb to do	94	30.92
		b	คำตอบถูก	119	39.14
		c	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	35	11.51
		d	ไม่เข้าใจการหลักการใช้ โครงสร้าง	56	18.42
	6	a	คำตอบถูก	98	32.23
		b	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่า เป็นการใช้ present simple	50	16.44
		c	ไม่เข้าใจการสร้างประโยค คำถาม	64	21.05
		d	จำโครงสร้างประโยคคำถาม ไม่ได้	92	30.26
	7	a	เข้าใจผิดคิดว่าประธานใน ประโยคเป็นเอกพจน์จึงใช้ is am are ไม่ถูกต้อง	72	23.68
		b	คำตอบถูก	103	33.88
		c	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be กับ หลักการเติม -ing	107	35.19
		d	สับสนกับหลักการใช้ Present Simple Tense	22	7.23
3	8	a	คำตอบถูก	102	33.55
		b	จำหลักการใช้ Present continuous ไม่ได้	110	36.18
		c	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มี หลักเกณฑ์	37	12.17

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		d	ไม่เข้าใจการใช้ Present continuous	55	18.09
	9	a	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ปฏิเสธ	31	10.19
		b	คำตอบถูก	118	38.81
		c	สับสนการใช้ verb to do และ การใช้ verb to be ในประโยค ปฏิเสธ	85	27.96
		d	ใช้ Verb to do และ Verb to be ผิด	70	23.02
	10	a	ใช้ is am are ให้ถูกต้อง กับประธานในประโยคไม่ได้	24	7.89
		b	สับสนการนำรูปประโยคไป ใช้ให้ถูกต้องตามเหตุการณ์	42	13.81
		c	ไม่เข้าใจการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามโดยใช้ wh- questions	85	27.96
		d	คำตอบถูก	153	50.32
	11	a	เรียงลำดับคำถาม โครงสร้างผิด	26	8.55
		b	ใช้คำถาม wh-questions ไม่ ถูกต้อง	81	26.64
		c	คำตอบถูก	128	42.10
		d	ใช้ is am are ผิด	69	22.69

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Present Continuous Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ นักเรียนจำหลักการ ใช้ Present Continuous Tense ไม่ได้ โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to be กับ หลักการเติม -ing โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 107 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.19 ตามลำดับ

3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ของแบบทดสอบตอนที่ 4 เรื่อง Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ จากการเลือกตอบข้อผิดในการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คน มีข้อบกพร่องที่ระบุ จำนวน 36 ข้อ ผลปรากฏ ดังตาราง ที่ 19

ตารางที่ 19 ข้อบกพร่องและร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เลือกคำตอบในแบบทดสอบวินิจฉัย การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 4 : Past Continuous Tense

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
4	1	a	สับสนระหว่างโครงสร้างของ Past Simple และ Past Continuous Tense	47	15.46
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ของ Past Continuous Tense	49	16.11
		c	คำตอบถูก	98	32.23
		d	จำโครงสร้างประโยคของ Past Continuous Tense ไม่ได้	110	36.18
	2	a	ไม่เข้าใจหลักการ ใช้ was กับ were	46	15.13
		b	คำตอบถูก	108	35.52

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		c	ใช้ was กับ were ไม่ถูกต้อง	101	33.22
		d	จำหลักการเติม ing ที่คำกริยา ไม่ได้	49	16.11
4	3	a	จำโครงสร้างประโยคปฏิเสธ ไม่ได้	52	17.10
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้ Past Continuous Tense	112	36.84
		c	คำตอบถูก	92	30.26
		d	ไม่เข้าใจหลักการสร้าง ประโยคปฏิเสธ	48	15.78
	4	a	คำตอบถูก	121	39.80
		b	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be ใน รูปอดีต	43	14.14
		c	จำโครงสร้างประโยคคำถาม ไม่ได้	98	32.23
		d	ไม่เข้าใจหน้าที่ของ was กับ were	42	13.81
	5	a	คำตอบถูก	128	42.10
		b	ใช้ Verb to be ไม่ถูกต้องกับ เหตุการณ์	32	10.52
		c	เข้าใจผิดเกี่ยวกับหลักการใช้ was /were	48	15.78
		d	เข้าใจผิดกับคำที่ทำหน้าที่เป็น ประธานในประโยค	96	31.51
	6	a	สับสนว่าเป็นสถานการณ์ที่ กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน	57	18.75

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
		b	ตีความหมายโจทย์ไม่ถูกต้อง	34	11.18
		c	สับสนการใช้ Verb to be ใน รูปอดีต กับปัจจุบัน	94	30.92
		d	คำตอบถูก	119	39.14
4	7	a	ไม่เข้าใจการสร้างประโยค คำถาม	87	28.61
		b	คำตอบถูก	130	42.76
		c	ไม่เข้าใจหน้าที่ของ was/were	44	14.47
		d	จำหลักการใช้ was/were ไม่ได้	43	14.14
	8	a	ไม่เข้าใจการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามของ Past Continuous	38	12.50
		b	สับสนหลักการใช้โครงสร้าง กับสถานการณ์ที่กำหนด	104	34.21
		c	คำตอบถูก	102	33.55
		d	จัดเรียงลำดับคำในประโยคไม่ ถูกต้องตาม โครงสร้าง	60	19.73
	9	a	คำตอบถูก	134	44.07
		b	ไม่เข้าใจหลักการสร้าง ประโยคคำถามแบบใช้ was /were	32	10.52
		c	สับสนการใช้ did ในประโยค คำถาม	52	17.10
		d	เข้าใจผิดในการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถามกับเหตุการณ์	86	28.28

ตอนที่	ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	จำนวน นักเรียนที่ เลือกตอบ	ร้อยละของ นักเรียนที่ เลือกตอบ
4	10	a	เข้าใจผิดหลักการใช้ Past Continuous Tense	84	27.63
		b	จำการสร้างประโยคบอกเล่า ของ Past Continuous ไม่ได้	55	18.09
		c	จำหลักการใช้คำกริยาที่ต้อง เติม -ing ไม่ได้	35	11.51
		d	คำตอบถูก	130	42.76
	11	a	คำตอบถูก	136	44.73
		b	สับสนว่าเป็นสถานการณ์ที่ กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน (Present continuous)	45	14.80
		c	ไม่เข้าใจการใช้ประโยค ปฏิเสธ	42	11.51
		d	ไม่เข้าใจหลักการหลักการเติม ing	81	26.64
	12	a	จำโครงสร้างประโยคคำถาม ของ Past Continuous ไม่ได้	61	20.06
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้าง ประโยคคำถาม Past Continuous	32	10.52
		c	คำตอบถูก	134	44.07
		d	สับสนหลักการนำไปใช้ว่าเป็น สถานการณ์ที่เป็นอดีตหรือ ปัจจุบัน	77	25.32

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 4 เรื่อง Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Past Continuous Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมา คือ นักเรียนจำโครงสร้างประโยคของ Past Continuous Tense ไม่ได้ โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนสับสนหลักการใช้โครงสร้างกับสถานการณ์ที่กำหนด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์หาข้อบกพร่องของนักเรียนที่เลือกตอบจากแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ จากการทดสอบเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 สรุปข้อบกพร่อง ในแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 4 ตอน

ตอนที่	อันดับที่	ข้อบกพร่อง	จำนวนนักเรียนที่เลือกตอบ	ร้อยละของการเลือกตอบ
1	1	นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Simple Tense	82	26.97
	2	นักเรียนจำโครงสร้างประโยคของ Present Simple Tense ไม่ได้	80	26.31
	3	นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคต่างๆ ของ Present Simple Tense	78	25.65
2	1	นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense	115	37.82
	2	นักเรียนไม่เข้าใจในการเลือกใช้คำกริยาในรูปอดีต (ช่องที่ 2)	110	36.18
	3	นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to do เป็นกริยาช่วยในโครงสร้างประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม	104	34.21

ตอนที่	อันดับที่	ข้อบกพร่อง	จำนวนนักเรียนที่เลือกตอบ	ร้อยละของการเลือกตอบ
3	1	นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Present Continuous Tense	114	37.50
	2	นักเรียนจำหลักการใช้ Present Continuous Tense ไม่ได้	110	36.18
	3	นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to be กับ หลักการเติม -ing ท้ายคำกริยา	107	35.19
4	1	นักเรียนจำหลักการใช้ Past Continuous Tense ไม่ได้	112	36.84
	2	นักเรียนจำโครงสร้างประโยคของ Past Continuous Tense ไม่ได้	110	36.18
	3	นักเรียนสับสนหลักการใช้ โครงสร้างกับสถานการณ์ที่กำหนด	104	34.21

จากตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของแบบทดสอบจำนวน 4 ตอน สรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบตอนที่ 1 พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Simple Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 26.97 รองลงมา คือ นักเรียน จำโครงสร้างประโยคของ Present Simple Tense ไม่ได้ โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 และ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ของ Present Simple Tense โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 25.65 ตามลำดับ

แบบทดสอบตอนที่ 2 พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 37.82 รองลงมา คือ นักเรียนไม่เข้าใจในการเลือกใช้คำกริยาในรูปอดีต (ช่องที่ 2) โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to do เป็นกริยาช่วยใน โครงสร้างประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 104 คน คิดเป็น ร้อยละ 34.21 ตามลำดับ

แบบทดสอบตอนที่ 3 พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Present Continuous Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ นักเรียนจำหลักการใช้ Present Continuous Tense ไม่ได้ โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to be กับ หลักการเติม -ing ท้ายคำกริยา โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 ตามลำดับ

แบบทดสอบตอนที่ 4 พบว่า นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Past Continuous Tense มากที่สุด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมา คือ นักเรียนจำโครงสร้างประโยคของ Past Continuous Tense ไม่ได้ โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนสับสนหลักการใช้โครงสร้างกับสถานการณ์ที่กำหนด โดยมีนักเรียนเลือกตอบ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.21 ตามลำดับ

จากการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ข้อบกพร่องในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 37.82 รองลงมาคือ นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Continuous Tense คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ นักเรียนจำหลักการใช้ Past Continuous Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.84 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างแบบทดสอบ ได้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ

2. ผลการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ตอน โดยได้ผลจากการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ และแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการนำข้อสอบในแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องตามวิธีของ (Rovinelli) และ (Hambleton) พบว่า ค่าเฉลี่ย ของคะแนนพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 นั่นคือแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ตรงและครอบคลุมพฤติกรรมบ่งชี้ของเนื้อหาในหลักสูตรจริง

2.2 คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แบบทดสอบตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.71 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

แบบทดสอบตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.79 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.73 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

แบบทดสอบตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.71 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

แบบทดสอบตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.79 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.69 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

3. ผลการวิเคราะห์หาสาเหตุข้อบกพร่องในการเรียนรู้ ที่นักเรียนเลือกตอบจากแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน จากการทดสอบเพื่อวินิจฉัยหาสาเหตุข้อบกพร่อง ปรากฏผล ดังนี้

ตอนที่ 1 Present Simple Tense จุดบกพร่องของนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 26.97 รองลงมา คือ นักเรียนจำโครงสร้างประโยคของ Present Simple Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 26.31 และ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคต่างๆ ของ Present Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 25.65 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จุดบกพร่องของนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 37.82 รองลงมา คือ นักเรียนไม่เข้าใจในการเลือกใช้คำกริยาในรูปอดีต (ช่องที่ 2) คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to do เป็นกริยาช่วยในโครงสร้างประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม คิดเป็นร้อยละ 34.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จุดบกพร่องของนักเรียนที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Present Continuous Tense คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ นักเรียนจำหลักการใช้ Present Continuous Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียนไม่เข้าใจการใช้ Verb to be กับ หลักการเติม -ing คิดเป็นร้อยละ 35.19 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จุดบกพร่องของนักเรียนที่พบคือ นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Past Continuous Tense คิดเป็นร้อยละ 36.84 รองลงมา คือ นักเรียนจำ

โครงสร้างประโยคของ Past Continuous Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.18 และ นักเรียน สับสนหลักการใช้โครงสร้างกับสถานการณ์ที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 34.21 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลของการวิจัยได้ ดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4

ตัวเลือก จำนวน 4 ตอน จำนวน 50 ข้อ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ผู้วิจัยได้เริ่มจากการศึกษา และวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อ กำหนดเนื้อหาห้อยย แล้วจึงสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่เป็นข้อสอบแบบเดิมคำ จำนวน 61 ข้อ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นได้ นำแบบ ทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนในเนื้อหานั้น ไป แล้วก่อน รวบรวมคำตอบผิดพร้อมเหตุผลของนักเรียนเพื่อนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุจุดบกพร่อง ของแต่ละคำตอบ โดยคัดเลือกเฉพาะคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิด นำมาสร้างเป็นตัวลงใน แบบ ทดสอบวินิจฉัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อ เสนอแนะ ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ทำให้ได้ข้อสอบจำนวน 4 ตอน รวมข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ แล้วนำไป ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้สามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องในด้านใด จุดใด และสาเหตุของความบกพร่องนั้นมาจากอะไร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวินิจฉัยทำให้ได้ ทราบจุดอ่อน จุดแข็งของผู้เรียน หากครูทราบจุดอ่อนจุดแข็งของผู้เรียนก็จะสามารถส่งเสริม นักเรียนได้ตรงจุด และเต็มศักยภาพของแต่ละคน เมื่อนักเรียนได้รับการค้นพบจุดอ่อนจะได้รับการ แก้ไข จุดแข็งจะได้รับการส่งเสริม ผู้เรียนก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนด้านใดด้าน หนึ่งได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริเดช สุชีวะ (2550 : 258) ที่ได้ให้ความหมายของ แบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่องจุดอ่อนหรือจุดด้อย ของผู้เรียนทั้งในทางวิชาการและทางด้านจิตใจเพื่อแยกผู้เรียนว่ามีความสามารถดีหรือด้อยใน เรื่องใดและหาสาเหตุว่าผู้เรียนมีผลการเรียนด้อยเนื่องมาจากสาเหตุใดแบบทดสอบวินิจฉัยนี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการแล้วยังใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความผิดปกติ

ทางด้านร่างกายและจิตใจด้วย สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 35) ที่ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคนทั้งนี้เพื่อจะหาทางแก้ไขได้ตรงจุด ยิ่งขึ้นอันจะทำให้สามารถ ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน หรือเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2553 : 8) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบที่ใช้ในการวัดผลเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้อย่างไร เพื่อหาทางช่วยเหลือ ที่จะช่วยให้แก่นักเรียนเจริญงอกงามบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ช่วยให้ครูสามารถซ่อมเสริมได้ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดของ Brown (1970 : 225) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะทำการสอนซ่อมเสริมและให้การแนะนำ ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละส่วนย่อยๆ ของแบบทดสอบนั้น

2. การหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ตอน

จากการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องตามวิธีของ โรวินลดี และแฮมเบิลตัน โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ผลปรากฏว่า แบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องทางการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง พฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัดในหลักสูตร ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ข้อสอบทุกข้อเขียนได้ตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ที่ต้องการวัดได้จริง จึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ahmann and Glock (1967 : 364-365) และ โชติ เพชรชื่น (2544 : 7) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัย มุ่งวัดความสามารถหรือทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะเน้นความตรงตามเนื้อหาเป็นสำคัญ คำตอบแยกเป็นส่วน ๆ หรือแยกแต่ละทักษะย่อยของนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับ จงกิจ ปาลสินสกุลกิจ (2547 : 12) ที่กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ เนื้อหาที่ต้องการวัดจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย เป็นแบบทดสอบ

ที่ใช้เวลาเต็มที่ (Power Test) ในการทำข้อสอบ และไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติเพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แต่ต้องมีเกณฑ์ขั้นต่ำที่ใช้ในการวินิจฉัยว่ามีความบกพร่องหรือไม่ และสอดคล้องกับ ชีรรัตน์ นาชัยฤทธิ์ (2550 : 21) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียดและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง แยกออกเป็นฉบับย่อยๆ หลายฉบับ โดยแต่ละฉบับวัดเนื้อหาย่อยอย่างเดียวกัน

2.2 ความยากของแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ตอน

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในครั้งนี้ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพเบื้องต้น ครั้งที่ 1 พบว่า ค่าความยากของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 1 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.80 ตอนที่ 2 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.80 ตอนที่ 3 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 0.80 ตอนที่ 4 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.80 โดยภาพรวมมีข้อสอบหลายข้อมีค่าความยากถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.65 ขึ้นไป แต่มีข้อสอบบางข้อที่มีคุณภาพไม่ได้ตามเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เป็นการทดสอบครั้งแรกข้อคำถามอาจมีความบกพร่อง เช่น คำถามไม่ชัดเจน การใช้ภาษากำกวม และอาจมีความยากในเนื้อหาวิชา จึงทำให้ค่าความยากของข้อสอบบางข้อมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อสอบ ซึ่งมีทั้งข้อคำถาม ตัวถูก ตัวลวง ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพครั้งที่ 2 ผลปรากฏว่า ตอนที่ 1 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.80 ตอนที่ 2 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.79 ตอนที่ 3 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.80 ตอนที่ 4 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.79 แสดงว่าข้อสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นมีค่าความยากตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือมีค่าตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป แสดงว่าแบบทดสอบโดยภาพรวมมีความง่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของผู้เรียน ค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถทำได้มากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แบบทดสอบวินิจฉัยเน้นการค้นหาข้อบกพร่องมากกว่าเน้นการเปรียบเทียบ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ Bloom Thomas and Madus (1973 : 91-92) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยต้องเป็นแบบทดสอบที่มีความง่าย โดยมีระดับความยาก (P) ตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป เป็นแบบทดสอบเพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานเพื่อหาระดับการเรียนรู้ เพื่อใช้คัดแยกเด็ก เพื่อปรับปรุงวิธีสอน และเพื่อหาว่านักเรียนคนใดต้องสอนซ้ำ สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 36)

กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยจะเริ่มจากข้อสอบที่ง่ายแล้วค่อย ๆ เพิ่มความยาก และโดยส่วนรวมแล้วจะมีลักษณะค่อนข้างง่ายกว่าแบบทดสอบที่มุ่งสำรวจ สอดคล้องกับ จริณูญา กะละหมัด (2549 : 101-103) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.67 และสอดคล้องกับ ทองจันทร์ ภาระพันธ์ (2555 : 101-102) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าความยาก 0.21 ถึง 0.80 ดังนั้น จึงถือได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความยากผ่านเกณฑ์ที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง

2.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ตอน

จากการทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยเพื่อหาคุณภาพเบื้องต้น ครั้งที่ 1 พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31 ถึง 0.53 ตอนที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.53 ตอนที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34 ถึง 0.52 ตอนที่ 4 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.58 โดยภาพรวมมีข้อสอบหลายข้อมีค่าอำนาจจำแนกถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.20 ถึง 1.00 แต่มีข้อสอบบางข้อที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อสอบแล้วนำมาทดสอบหาคุณภาพ ครั้งที่ 2 ปรากฏว่าแบบทดสอบวินิจฉัย ตอนที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 0.71 ตอนที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.32 ถึง 0.71 ตอนที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.32 ถึง 0.71 ตอนที่ 4 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 0.69 โดยภาพรวมข้อสอบทุกข้อเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวลวงของข้อสอบแต่ละข้อที่สร้างขึ้นสามารถเป็นตัวลวงให้นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตอบข้อที่ผิดและนักเรียนกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ตอบข้อที่ถูก จึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ โดยใช้สูตรของ (Brennan) ซึ่งเรียกว่า ดัชนีอำนาจจำแนกบี (Discrimination Index B) และผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการประเมิน ผลการผ่าน หรือยอมรับได้ว่ามีข้อบกพร่องในเรื่องนั้น ๆ ผู้สอบจะต้องตอบข้อสอบถูกต้องอย่างน้อย 50% หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 28) เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน (2556 : 57-63) ได้กล่าวไว้ว่าค่าอำนาจจำแนกเป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงคุณภาพรายข้อของข้อสอบและข้อคำถามใน

แบบสอบถาม เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความสามารถของข้อสอบหรือข้อคำถามในการแยกกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สามารถแยกคนเก่งและคนอ่อนได้อย่างถูกต้อง โดยคนเก่งตอบถูก คนอ่อนตอบผิด หรือแยกกลุ่มรอบรู้กับไม่รอบรู้ได้ หรือแยกกลุ่มที่มีเจตคติในทางบวกกับทางลบได้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้อง อูษา วันเพ็ญ (2545 : 90) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.70 ถึง 2.44 สอดคล้องกับ เดือนฉาย ดลไพโร (2557 : 96) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.45 ถึง 0.91 ดังนั้น จึงถือได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์ที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้

2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า จากการทดสอบวินิจฉัยในครั้งที่ 2 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 ตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และ ตอนที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ตามลำดับ แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นครั้งนี้ มีค่าความเชื่อมั่นสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอนนี้ ผู้วิจัย ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษเป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างตัวชี้วัดพฤติกรรมกับข้อคำถามของแบบทดสอบวินิจฉัย และแบบทดสอบได้ทดลองใช้และแก้ไขปรับปรุงข้อสอบตามข้อเสนอแนะจึงทำให้แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูงเป็นที่ยอมรับได้ การวิจัยครั้งนี้หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ (Livingston) สอดคล้องกับ ไพศาล วรคำ (2555 : 272-290) ที่กล่าวว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.85 ถึง 1.00 ซึ่งสอดคล้องกับ จริญญา กะละหมัด (2549 : 128) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ ตั้งแต่ 0.70 , 0.60 , 0.70 , 0.51 , 0.62 และ 0.69 ตามลำดับ สอดคล้องกับ นิตยาภรณ์ ศรีภาแลว (2557 : 109) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ 5 เรื่อง พลังงานไฟฟ้า สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าเท่ากับ 0.86 0.93 0.90 และ 0.85 ตามลำดับ ดังนั้น ถือได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นที่สูง นั่นคือ ความคงที่ของการได้คะแนนของนักเรียนแต่ละคน จากการตอบแบบทดสอบวินิจฉัยเมื่อนำมาทดสอบกับนักเรียนก็ครั้งก็ตาม นักเรียนก็ยังคงได้คะแนนคงเดิม ดังนั้นจึงถือได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง

3. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่นักเรียนเลือกตอบผิด จากแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน ซึ่งวิเคราะห์จากการทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน ปรากฏผล ดังนี้

ข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคของ Past Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 37.82 รองลงมาคือ นักเรียนไม่เข้าใจหลักการใช้ Present Continuous Tense คิดเป็นร้อยละ 37.50 และ นักเรียนจำหลักการใช้ Past Continuous Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.84 ตามลำดับ

ข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พบน้อยที่สุด คือ นักเรียนจำหลักการใช้ has, have ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 6.90 รองลงมาคือ นักเรียนสับสนหลักการใช้ Present Simple Tense คิดเป็นร้อยละ 7.23 และ นักเรียนเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ Present Continuous Tense ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 8.55 ตามลำดับ

ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละตอนจะมีข้อบกพร่องที่แตกต่างกันไป เพราะแต่ละตอนจะวัดเนื้อหาและพฤติกรรมบ่งชี้ที่ต่างกัน แต่ก็มีข้อบกพร่องที่มีลักษณะเหมือนกันในบางตอน ซึ่งเป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการสับสนหลักการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ สับสนการใช้คำกริยาช่วยในการสร้างประโยคปฏิเสธ หรือประโยคคำถาม จึงกล่าวได้ว่า ตัวลวงที่นักเรียนเลือกตอบจากแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวิเคราะห์หาข้อบกพร่องในการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Brown (1970 : 225) ; Singha (1974 : 200-201) และ Gronlund (1976 : 139) ซึ่งกล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยจะต้องสุ่มเนื้อหาให้ละเอียดมากเพื่อจะได้ชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนของนักเรียนในแต่ละส่วนย่อยของแบบทดสอบ จุดมุ่งหมายของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนและข้อสอบแต่ละข้อสามารถค้นหาสาเหตุ

ของการตอบผิดได้และสอดคล้องกับ ทองจันทร์ ภาระพันธ์ (2555 : 106) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยมีสาเหตุของข้อบกพร่องของนักเรียนส่วนใหญ่มาจากการขาดทักษะและความรู้พื้นฐานในเนื้อหาของภาษาอังกฤษและมีความสับสนเกี่ยวกับชนิดของคำ ความหมายของคำ การสร้างคำ การสรุปใจความสำคัญและหลักไวยากรณ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุความบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดกิจกรรม การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนได้ตรงกับข้อบกพร่องของนักเรียนที่ค้นพบ ครูผู้สอนเมื่อพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สามารถนำแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องได้ ส่วนผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้วยการสอนซ่อมเสริมแล้วทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาการสอนซ่อมเสริม โดยการสร้างสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น ชุดการสอนซ่อมเสริม บทเรียนสำเร็จรูป แบบฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษ บทเรียนโปรแกรม เป็นต้น ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริม และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2 ควรมีการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการฟัง ทักษะการพูด
ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะในการสื่อสาร
ให้กับนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- จริญญา กะหละหมัด. (2549). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จินตนา สีนกิง. (2542). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ. สงขลา : ภาควิชาการ
ประเมินผล และวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- โชติ เพชรชื่น. (2544). แบบทดสอบวินิจฉัย. เล่ม 23. หน้า 7-11. กรุงเทพฯ : สารานุกรม
ศึกษาศาสตร์.
- ชวลิต ชุกำแพง. (2546). การพัฒนาหลักสูตรซ่อมเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับเด็ก
ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต
สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนฉาย คลไพร. (2557). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียน วิชา
คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2556). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6.
มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- ทองจันทร์ ภาระพันธ์. (2555). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธีรรัตน์ นาชัยฤทธิ์. (2550). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนคอมพิวเตอร์สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการคูณและการหารจำนวนนับ. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นิตยาภรณ์ ศรีภาแลว. (2557). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนวิชา
วิทยาศาสตร์ 5 เรื่อง พลังงานไฟฟ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
_____. (2553). การวิจัยทางการวัดผลและการประเมินผล. มหาสารคาม : สุวีริยาสาส์น.
- บัญชา อังสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะ
และการปฏิบัติ. วารสารวิชาการ. 5(7) : 52-72 ; กรกฎาคม.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2558). การวัดและการทดสอบแบบอิงกลุ่ม. มหาสารคาม : ตักศิลา
การพิมพ์.
พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2544). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือราชภัฏ
พระนคร.
- พรรณผกา มณีวัง. (2542). การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิชาการ, กรม. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- วิยะดา ช่อนขำ. (2551). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2550). การวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็งของผู้เรียน. ในหนังสือชุดปฏิรูป
การศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมจิตร หามาลี. (2540). **การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.** ปรินูญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2556). **การวัดผลการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 9. กอปลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยการศึกษาระดับชั้น.**
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรวาท ทองบุ. (2550). **การวิจัยทางการศึกษา.** มหาสารคาม. อภิชาตการพิมพ์.
- _____. (2554). **การวิจัยทางการศึกษา.** มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- สุรวาท ทองบุ และคณะ. (2555). **การวัดผลประเมินผลทางการศึกษา.** มหาสารคาม :
ตักสิลาการพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). **การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่.** กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ และคณะ. (2545). **การวัดผลและประเมินผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ :
พัฒนาศึกษา.
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- อุษา วันเพ็ญ. (2545). **การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Adams, Georgia S and Theodore L. Torgerson. (1956). **Measurement and Evaluation in
Education on Psychology and Guidance.** New York : Holt, Rinehart and
Winston.
- Anastasi, Anne. (1976). **Psychological Testing.** 4 th ed. London : Macmillan.
- Berry, Althea. (1949). **“Development of Reading Vocabulary and Word Recognition,
“Reading in the Elementary School.** Chicago : University of Chicagopress.
- Bloom, Benjamin Samuel. (1974). **Human Characteristics and School Learning.**
New York : McGraw – Hill.

- Brown, Frederick G. (1970). **Principles of Education and Psychological Testing**.
New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Colgan, M.D. (1991). "An Analysis of Problem – solving Errors Made Throughout a
College – level Finite Mathematics Course". **Dssertation Abstracts
International**. 53 (July 1988) : 55-A.
- Gearheart, B. R. (1977). **Learning Disabilites**. 2nd ed. The C.V. Mosby Company,
Saint Louis.
- Harris, David. P. (1969). **Testing English as a Second Language**. New York :
MCGraw-Hill Book Company.
- Jonathan L. Goldman, Project editor ; Andrew N. (1996). Sparks, senior editor.
Webster’s New World student’s dictionary. New York : Macmillan USA.
- Lindquist, Everet Franklin. (1966). **Educational Measurement**. 6 th ed.
Washington D.C. : American Council on Education.
- Miller, Wilma H. (1973). **Diagnostic and Correction Reading Difficulties in Secondary
School Students**. New York : Center for Applied Research in Education Inc.
- Nail, Victor H. (1965). **Introduction to Educational Measurement**. Boston :
Houghton Mifflin Company.
- Payne, Pavid A. (1968). **The Specification to Measurement of Learning Outcomes**.
Waltkem : Blaisdell.
- Thorndilke, R.L. and E.P. Hagen. (1969). **Measurement and Evaluation in Psychology
And Education**. 3 rd ed. New York : John Wiley and Son.

ภาคผนวก ก
การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ตัวอย่างเครื่องมือ)

วิธีการตรวจสอบข้อคำถามของแบบทดสอบเพื่อสำรวจหาข้อบกพร่องในการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ขอให้ท่าน โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อที่แสดงในแบบทดสอบเพื่อ
สำรวจหาข้อบกพร่องในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ว่าสอดคล้องกับตัวชี้วัด/พฤติกรรมบ่งชี้ และพฤติกรรมการศึกษาที่ผู้วิจัย
กำหนดขึ้นหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นดังนี้

1. ถ้าท่านเห็นว่าข้อคำถามแต่ละข้อสอดคล้องกับตัวชี้วัด/พฤติกรรมบ่งชี้ และ
พฤติกรรมการศึกษาจริงให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง สอดคล้อง
2. ถ้าท่านไม่แน่ใจว่าข้อคำถามแต่ละข้อสอดคล้องกับตัวชี้วัด/พฤติกรรมบ่งชี้ และ
พฤติกรรมการศึกษาจริงให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่แน่ใจ
3. ถ้าท่านเห็นว่ามั่นใจว่า ข้อคำถามแต่ละข้อไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด/พฤติกรรมบ่งชี้
และพฤติกรรมการศึกษาจริงให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่สอดคล้อง

หากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขข้อคำถามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กรุณาเติมข้อความ
ลงในช่องข้อเสนอแนะ เพื่อผู้วิจัยจะได้นำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ
เพื่อสำรวจหาข้อบกพร่องในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อไป

ตอนที่ 1 Present Simple Tense 14 ข้อ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
อธิบายและเขียนประโยคและข้อความโดยการนำหลักไวยากรณ์โครงสร้าง Present Simple Tense นำไปใช้ฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ข้อมูลของตนเองผู้อื่นและใช้เพื่อ	1. เขียนโครงสร้างประโยคของ Present Simple Tense ได้	1. จงเขียนโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present Simple Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
		2. จงเขียนโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Present Simple Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
การสื่อสารในชีวิตประจำวัน	2. อธิบายหลักการ ใช้ Present Simple Tense ได้	3. Jintana always .....to school by bicycle. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		4. In Britain the banks usually..... at 9.30 in the morning. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
	3. อธิบายความ เหมือนและความ แตกต่าง โครง สร้างประโยคบอก	5. Anna ..... up at 6.00 o'clock in the morning. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	เล่า ปฏิเสธ คำถาม ของ Present Simple ได้	6. Sandra speaks Spanish but she.....Italian. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		7. A : Does Lisa always have breakfast? B : No,..... คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
	4. พูดสนทนา โต้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและ	8. A : .....? B : I live in Nongkhai. คำตอบ.....				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		เหตุผลที่ตอบ.....								
	ผู้อื่นโดยใช้ โครงสร้างของ Present Simple Tense ได้	9. A : .....? B : My best friend is Anan. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
	5. เขียนคำ ข้อความและการ ลำดับคำถาม โครงสร้าง Present	10. (Write in the correct structure) live/your/where/Parents ? ..... คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมายเหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	Simple Tense ได้	11. (Write in the correct structure) you/early/always/get up ? คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความเข้าใจ				
	6. บอกหลักการ ใช้ Verb to do ใน Present Simple Tense ได้	12. A : .....you play tennis every evening? B : Yes, I do. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
		13. A : .....John drive a car to school every day? B :				ความเข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		Yes,..... คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....								
		14. A : Does Anna watch TV. every evening? B : No,..... คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
อธิบายหลัก การใช้ โครงสร้างทาง ภาษาของ Past Simple Tense ในการสื่อสาร ทางภาษาให้ ถูกต้อง เหมาะสม และ วิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้ฟังและ อ่านโดยใช้ ความรู้ทาง	1. บอกโครงสร้าง ประโยคของ Past Simple Tense ได้	1. จงบอกโครงสร้าง ประโยคบอกเล่าของ Past Simple Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
		2. จงบอกโครงสร้าง ประโยคปฏิเสธของ Past Simple Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				

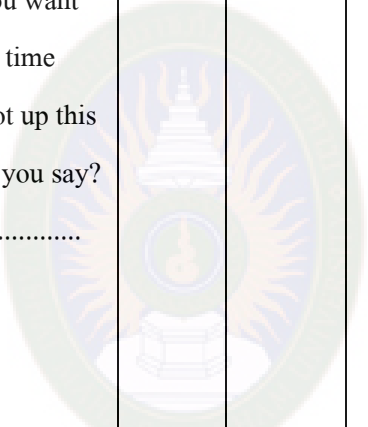
ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมายเหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
หลักภาษาของ Past Simple Tense ในการ ตีความ	2. อธิบาย โครงสร้างประโยค บอกเล่า ปฏิเสธ และประโยคคำถาม ของ Past Simple Tense ได้	3. Last year she ..... the same dress at every party. คำตอบ ..... เหตุผลที่ตอบ.....								
		4. They worked on Monday but they .....on Tuesday. คำตอบ.....								

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		เหตุผลที่ตอบ.....								
	3. บอกหลักการใช้ กริยาช่วย did ใน โครงสร้างทาง ภาษาของ Past Simple Tense ได้	5. A : ..... yesterday? (rain) B : No, it was a nice day. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		6. "I cut my hand this morning." "How.....that? (do) คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
	4. ระบุหลักการใช้ was/were ใน ประโยคต่างๆ ของ	7. Tommy ..... at home yesterday. คำตอบ.....				ความรู้ ความจำ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
	Past Simple "ได้"	เหตุผลที่ตอบ.....								
		8. My father (not) ..... in Italy last summer. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
		9. Sue.....my class mate when we ..... at primary school. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
	5. วิเคราะห์ข้อมูล บทความ เหตุการณ์	10. Last summer, Nid went to Phuket She visited with grandmother there.				การ วิเคราะห์				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความคำถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความ			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความกับพฤติกรรมการศึกษา			หมายเหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		<p>She also went to the beach, swam and played with her friends.</p> <p>From the text, Nid went to ..... she visited .....and she can .....</p> <p>คำตอบ.....</p> <p>เหตุผลที่ตอบ.....</p>								
	<p>ในรูปอดีตของ Past Simple Tense และตีความ จับใจความสำคัญได้</p>	<p>11. Susan do the homework at 5 p.m. every day.</p> <p>She has to do her homework for 2 hours.</p> <p>She must go to bed at 8 p.m. From the text,</p>				การวิเคราะห์				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		Susan.....at 5 p.m. last night. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....								
	6. บอกหลักการใช้ Past Simple Tense ได้	12. Situation : You want to know about your friend that he went last night, what do you say ? คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมายเหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		13. Situation : You want to know about the time that your friend got up this morning, what do you say? คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ				การวิเคราะห์				

ตอนที่ 3 Present Continuous 10 ข้อ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง และสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน สังคม โดยใช้	1. บอกโครงสร้างประโยคของ Present Continuous Tense ได้	1. จงบอกโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present Continuous Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ..... 2. จงบอกโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Present Continuous Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
โครงสร้าง ของ Present Continuous Tense	2. บอกหลักการใช้ โครงสร้างประโยค บอกเล่า ปฏิเสธ คำถาม และคำตอบ ของ Present Continuous Tense ได้	3. “You.....on my foot” “Oh, I’m sorry” คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
		4. A : Where’s Ann? B : She.....a shower คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
		5. Use the picture and make the negative. 				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	
		คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ..... 6. Use the picture and make the question. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
	3. บอกหลักการใช้ is am are ใน โครงสร้าง Present Continuous Tense ได้	7. I.....studying in Matthayom 4. คำตอบ..... เหตุผลที่ ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมาย เหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		8. Thomas..... sleeping in the classroom. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
	4. พูดและเขียน สนทนาโต้ตอบ สถานการณ์จริง สถานการณ์จำลอง ตามโครงสร้าง Present Continuous Tense ได้	9. A : .....? B : I'm watching TV. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		10. A : .....? B : They are going to Paris. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense 13 ข้อ

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
			ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อคำถาม				ข้อคำถามกับพฤติกรรมการศึกษา			
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
พูดและเขียน ประโยค ข้อความ เกี่ยวกับตนเอง และเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว โดยใช้ โครงสร้าง ของ Past Continuous Tense	1. เขียนและอธิบาย โครงสร้างทาง ภาษาของ Past Continuous Tense ได้	1. จงบอกโครงสร้าง ประโยคบอกเล่าของ Past Continuous Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				
		2. จงบอกโครงสร้าง ประโยคปฏิเสธของ Past Continuous Tense คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมาย เหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
2. อธิบาย โครงสร้างประโยค บอกเล่า ปฏิเสธ คำถามและคำตอบ ของ Past Continuous Tense ได้		3. They .....(work) in the garden all day yesterday. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		4. Jack and Jill saw an accident when ..... (come) back from school. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		5. We ..... (not sleep) in our tents at 10 o'clock yesterday.				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมาย เหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....								
		6. A : ..... at three o'clock yesterday? B : I was sleeping. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
	3. บอกหลักการใช้ was /were ใน โครงสร้างของ Past Continuous Tense ได้	7. Jane and Joe ..... enjoying the party when I ..... talking to them. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความรู้ ความจำ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมาย เหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
		8. While you ..... relaxing in the garden, we..... building a tree- house. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				
		9. What ..... they doing all day yesterday? I ..... looking for them. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมาย เหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	4. พูดและเขียน นำเสนอข้อมูลเรื่อง ต่างๆ โดยใช้ โครงสร้าง ของ Past Continuous Tense ได้	10. A : ..... in 1990? B : I was living in Chiangmai. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
		11. A : ..... a suit yesterday? B : No, he was wearing a T-shirt. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				ความ เข้าใจ				

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ผลการพิจารณา ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัด/ พฤติกรรมบ่งชี้กับข้อความถาม			พฤติกรรม การศึกษา	ผลการพิจารณา ข้อความถามกับพฤติกรรมการศึกษา			หมาย เหตุ
			สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	5. บอกหลักการใช้ โครงสร้างประโยค ของ Past Continuous Tense ในสถานการณ์ ต่างๆ ได้	12. It ..... (snow) heavily all day so we stayed at home. คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				
		13. Make the question. you /were / do / what /at 2 o'clock /yesterday? คำตอบ..... เหตุผลที่ตอบ.....				การ นำไปใช้				

ภาคผนวก ข

คู่มือดำเนินการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คู่มือดำเนินการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางรัตติมา เจริญสุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
เอกสารประกอบวิทยานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2557

คำนำ

คู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ศึกษาวิทยานิพนธ์เล่มนี้ และผู้ที่สนใจทั่วไปที่ต้องการนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปใช้ในการทดสอบวัดความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการนำแบบทดสอบไปใช้ อันจะส่งผลดีต่อการทดสอบและการแปลความหมาย ทั้งนี้จึงควรมีการศึกษารายละเอียดคู่มือฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน และปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินการทดสอบอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ผลการสอบเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

ผู้จัดทำหวังว่า คู่มือการใช้แบบทดสอบฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจทุกท่านหากมีข้อเสนอแนะหรือข้อบกพร่องประการใด ผู้จัดทำขอน้อมรับและขอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา และผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ไพศาล วรคำ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบข้อบกพร่องและให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รัตติมา เจริญสุข

บทนำ

แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบหาข้อบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 การนำแบบทดสอบนี้ไปใช้ จะต้องใช้หลังจากที่จัดการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ แล้ว ดังนั้นผู้ดำเนินการสอบต้องทำการศึกษาและปฏิบัติตามคำชี้แจง ที่ระบุไว้ในคู่มือฉบับนี้จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์

ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นวิธีการค้นหาข้อบกพร่องหรือจุดที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากกระบวนการเรียนการสอน เพราะการวินิจฉัยจะกระทำหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งจบไปแล้ว เพื่อจะได้เป็นข้อมูลย้อนกลับไปยังครูผู้สอนและผู้เรียน ทำให้ทราบถึงส่วนที่เป็นจุดเด่นและส่วนที่เป็นข้อบกพร่อง ซึ่งจะเป็นการช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริม และจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน แบบทดสอบวินิจฉัยนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบจำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบทดสอบตอนที่ 1 Present Simple Tense แบบทดสอบตอนที่ 2 Past Simple Tense แบบทดสอบตอนที่ 3 Present Continuous Tense และแบบทดสอบตอนที่ 4 Past Continuous Tense

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชุดนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบ จำนวน 4 ตอน แต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 Present Simple Tense จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 2 Past Simple Tense จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 Present Continuous Tense จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 Past Continuous Tense จำนวน 12 ข้อ

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่านักเรียนมีความบกพร่องในการเรียนรู้จุดใด มาจากสาเหตุใดในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมให้ถูกต้องและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ในการวินิจฉัยว่านักเรียนแต่ละคนบกพร่องในเรื่องใด มีสาเหตุมาจากอะไร ทำได้โดยการตรวจสอบที่นักเรียนแต่ละคนทำผิดข้อใดแสดงว่านักเรียนมีความบกพร่องในแต่ละสาเหตุของการเลือกตอบของนักเรียนดูได้จากตารางวินิจฉัย

การพัฒนาแบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ได้เริ่มจากการศึกษาทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร คู่มือครูและแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำการวิเคราะห์เนื้อหาสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง (IOC) แล้วสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses เป็นแบบเติมคำตอบและให้เหตุผลในการตอบข้อนั้น โดยยึดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด ที่วิเคราะห์ได้มาสร้างจำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบทดสอบตอนที่ 1 Present Simple Tense แบบทดสอบตอนที่ 2 Past Simple Tense แบบทดสอบตอนที่ 3 Present Continuous Tense และแบบทดสอบตอนที่ 4 Past Continuous นำไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง จำนวน 100 คน เพื่อรวบรวมจุดบกพร่องและสาเหตุจากนั้นนำมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ตอน ซึ่งปรับปรุงจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ โดยตัวลงของข้อสอบแต่ละข้อพิจารณาจากความถี่ของจุดบกพร่องที่มากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินความสอดคล้อง (IOC) และนำไปทดสอบเพื่อหา

คุณภาพเบื้องต้น กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ 2 จำนวน 76 คน เพื่อหาความเหมาะสม ถูกต้อง ชัดเจนของข้อคำถาม และเวลา มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด และวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ นำไปทดสอบหาคุณภาพครั้งที่ 2 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ 3 จำนวน 82 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ และหาคุณภาพทั้งฉบับ จากนั้นนำไปทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูล ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

คุณภาพของแบบทดสอบ

1. ค่าสถิติพื้นฐาน หมายถึง คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ในการทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน ดังตารางที่ 1

ตารางภาคผนวกที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแบบทดสอบ 4 ตอน

แบบทดสอบตอนที่	จำนวนข้อสอบ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	14	10.37	2.46
2	13	12.58	4.13
3	11	7.89	3.67
4	12	4.19	2.05

2. คุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ หมายถึง ค่าความยากของแบบทดสอบซึ่งคำนวณจากสัดส่วนของคนตอบถูกและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีอำนาจจำแนก บี ของแบรนแนน ได้ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ทั้ง 4 ตอน ดังตาราง 2

ตารางภาคผนวกที่ 2 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัย ทั้ง 4 ตอน

ตอนที่	ค่าความยากของข้อสอบ	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
1	0.65 – 0.80	0.30 – 0.71
2	0.65 – 0.79	0.32 – 0.71
3	0.65 – 0.80	0.32 – 0.71
4	0.65 – 0.79	0.30 – 0.69

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หมายถึง ความคงที่ในการได้ค่าคะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากแบบทดสอบ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรของ (Lovett's Method) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 4 ตอน ดังตาราง 3

ตารางภาคผนวกที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 4 ตอน

แบบทดสอบตอนที่	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.87
2	0.90
3	0.92
4	0.85

เวลาที่ใช้ในการสอบ

โดยทั่วไปแล้วแบบทดสอบวินิจฉัยไม่กำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบ เพื่อจะได้ให้นักเรียนเรียนรู้ใช้ความรู้ความสามารถในการทำข้อสอบให้ครบทุกข้อ ทุกพฤติกรรมบ่งชี้ แต่เนื่องจากแบบทดสอบมีจำนวนข้อสอบมากข้อ ถ้าไม่กำหนดเวลาในการสอบอาจใช้เวลามากเกินไป ดังนั้นการทดสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้จับเวลาในการทำข้อสอบของนักเรียนที่ทำเสร็จเป็นส่วนใหญ่ มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดเวลา ดังตารางที่ 4

ตารางภาคผนวกที่ 4 เวลาที่ใช้ในการทดสอบคิดเป็นนาที

แบบทดสอบตอนที่	ชี้แจง	เวลาทำข้อสอบ (นาที)	รวม
1			
2	10	90	100
3			
4			

วิธีดำเนินการสอบ

1. การเตรียมตัวก่อนทำการสอบ

1.1 เตรียมแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าสอบและสำรองไว้สำหรับแบบทดสอบหรือกระดาษคำตอบที่ไม่ชัดเจน ประมาณ 5% ของผู้เข้าสอบ

1.2 ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงรายละเอียดของแบบทดสอบ รวมทั้งตัวอย่างคำถามและวิธีการตอบคำถามที่ถูกต้อง ให้ชัดเจนอย่างน้อย 1 ครั้งเพื่อให้การดำเนินการสอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. วิธีดำเนินการขณะทำการสอบ

2.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสอบ

2.2 แจกแบบทดสอบและกระดาษคำตอบให้นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเขียนรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองให้สมบูรณ์ลงในหัวกระดาษคำตอบและใบแจ้งผลการวินิจฉัย

2.3 ผู้ดำเนินการสอบอธิบายวิธีทำแบบทดสอบตามคำชี้แจงที่หน้าปกของแบบทดสอบ โดยให้นักเรียนพิจารณาตามไปด้วย หากมีข้อสงสัยให้ยกมือถามผู้ดำเนินการสอบทันที

2.4 เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการทำแบบทดสอบแล้ว ให้เริ่มลงมือทำแบบทดสอบได้

2.5 ในขณะที่นักเรียนทำแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบต้องเดินตรวจดูการตอบของนักเรียนแต่ละคนว่าทำถูกต้องตามคำอธิบายหรือไม่ หากพบนักเรียนคนใดทำไม่ถูกต้องให้ผู้ดำเนินการสอบชี้แจงแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล ขณะเดียวกันระวังอย่าให้นักเรียนมีโอกาสดักลอกคำตอบหรือปรึกษาเป็นอันขาด

2.6 เมื่อนักเรียนคนใดทำแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำแบบทดสอบและกระดาษคำตอบส่งให้แก่ผู้ดำเนินการสอบ แล้วให้ออกจากห้องสอบทันที เพื่อป้องกันไม่ให้รบกวนนักเรียนคนอื่น ๆ ที่ยังทำแบบทดสอบไม่เสร็จ

2.7 เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบครบทุกคนแล้ว ผู้ดำเนินการสอบทำการเก็บรวบรวมแบบทดสอบ โดยเรียงลำดับเลขที่จากน้อยไปมากเพื่อสะดวกต่อการตรวจนับ

การตรวจให้คะแนนและการวินิจฉัย

1. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคนมาตรวจให้คะแนน โดยถ้านักเรียนตอบถูกให้ 1 คะแนน แต่ถ้านักเรียนตอบผิดให้ 0 คะแนน

2. รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
3. ค้นหาสาเหตุของจุดบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ของนักเรียนแต่ละคน โดยพิจารณาจากตารางวินิจฉัยข้อบกพร่อง
4. บันทึกผลการวินิจฉัยของนักเรียนแต่ละคน ในแบบบันทึกผลการวินิจฉัย เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอน และนำไปวิเคราะห์เพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อ.....เลขที่.....ห้อง.....

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ทดสอบเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ตอนที่	คะแนนที่ได้ ในแต่ละ พฤติกรรม บ่งชี้	คะแนน เกณฑ์	คะแนนที่ได้ ในแต่ละ พฤติกรรม บ่งชี้	ข้อที่ผิด	จุดบกพร่อง

ลงชื่อ.....ผู้วิจัย

(.....)

...../...../.....

แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำอธิบายเกี่ยวกับแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบวินิจฉัย วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ประกอบด้วย
แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ตอน จำนวนข้อสอบทั้งหมด 50 ข้อ
ดังนี้

ตอนที่ 1 Present Simple Tense	จำนวน 14 ข้อ
ตอนที่ 2 Past Simple Tense	จำนวน 13 ข้อ
ตอนที่ 3 Present Continuous Tense	จำนวน 11 ข้อ
ตอนที่ 4 Past Continuous Tense	จำนวน 12 ข้อ
รวม	จำนวน 50 ข้อ

2. คำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก คือ a b c และ d ให้เลือก
คำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง คำตอบเดียว โดย ในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ	a	b	c	d
(00)				☒

3. เมื่อต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ขีดทับคำตอบเดิมให้ชัดเจนแล้วกากบาทใน
คำตอบ จาก d เป็น a

ข้อ	a	b	c	d
(00)	☒			~~☒~~

4. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses ตอนที่ 1 : Present Simple Tense

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 14 ข้อ
2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ หากต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเครื่องหมาย (=) ทับลงไปทำเครื่องหมาย X ในช่องที่เป็นตัวเลือก แล้วเลือกคำตอบใหม่
3. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. Which is the structure of Present Simple Tense?
  - a. Subject + Verb to do
  - b. Subject + Verb to be
  - c. Subject + Verb 1
  - d. Subject + Verb 2
2. Jintana always .....to school by bicycle.
  - a. go
  - b. goes
  - c. walk
  - d. walks
3. In Britain the banks usually.....at 9.30 in the morning.
  - a. open
  - b. opens
  - c. close
  - d. closes
4. Anna ..... up at 6.00 o'clock in the morning.

a. got	b. gets
c. play	d. make

5. Tim..... has (not) a bath every day.

- a. isn't has
- b. hasn't
- c. doesn't have
- d. haven't

6. Sandra speaks Spanish but she.....Italian

- a. can speaks
- b. can speak
- c. can't speaks
- d. can't speak

7. A : .....John like football?

B: No,.....

- a. Does / doesn't
- b. Is / doesn't
- c. Is / he isn't
- d. Does /he doesn't

8. A : .....?

B : I live in Nongkhai.

- a. Where you live?
- b. Where do you live?
- c. Where does you live?
- d. Where you do live?

9. A : .....?

B : My best friend is Anan.

- a. Who is your best friend?
- b. Who are your best friend?
- c. Who is you friend?
- d. Who are your friend?

10. Which is write in the correct order?

- a. Where do you father live?
- b. Where do father you live?
- c. Where does your father live?
- d. Where do your father live?

11. (Write in the correct structure) you/early/always/get up?

- a. Is you get up early always?
- b. Are you always early get up?
- c. Do you get up always early?
- d. Do you always get up early?

12. A : .....John drive a car to school every day?

B : Yes,.....

- a. Do / he do
- b. Does / he doesn't.
- c. Does /he does.
- d. Don't / he don't.

13. A : Does Anna watch TV. every evening?

B : No,.....

- a. she doesn't
- b. she does
- c. it don't
- d. it isn't

14. A : Where.....you work?

B : ..... at the clinic.

- a. does / I am
- b. do / I work
- c. do / is work
- d. does / I does

แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses ตอนที่ 2 : Past Simple Tense

คำชี้แจง

ข้อ

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 13 ข้อ
2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ หากต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเครื่องหมาย (=) ทับลงไปทำเครื่องหมาย X ในช่องที่เป็นตัวเลือก แล้วเลือกคำตอบใหม่
3. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. Which is the structure of Past Simple Tense?

- a. Subject + Verb1
- b. Subject + Verb to do
- c. Subject + Verb to be
- d. Subject + Verb 2

2. ข้อใดคือโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Past Simple Tense

- a. Subject + Verb to do
- b. Subject + Verb 2
- c. Subject + did not +Verb 2
- d. Subject + did not +Verb 1

3. Last year she ..... the same dress at every party.

- a. work
- b. wear
- c. wore
- d. were

4. They worked on Monday but they .....on Tuesday.
- didn't work
  - don't work
  - didn't worked
  - don't do
5. A : ..... yesterday? (rain)
B : No, it was a nice day.
- Does it rain
  - Is it rain
  - Did it rain
  - It is rain
6. "I cut my hand this morning." "How.....that? (do)
- do you do
  - did you do
  - do you
  - are you
7. Susie.....my class mate when we ..... at primary school.
- was / were
  - was / was
  - were / was
  - is / are
8. My father (not) ..... in Italy last summer.
- are not
  - is not
  - weren't
  - wasn't
9. He .....to her place several times a week before he ..... to England.
- go /come
  - came /went
  - went /went
  - got /go

10. Susan do the homework at 5 p.m. every day. She has to do her homework for 2 hours. She goes to bed at 8 p.m. From the text, Susan.....
at 8 p.m. last night.
- goes to bed
  - sleeps to bed
  - went to bed
  - go to bed
11. Last summer, Nid went to Phuket. She visited with grandmother there. She also went to the beach, swam and played volleyball with her friends. From the text, Nid ..... and ..... volleyball at..... last summer.
- swim /played /the beach
  - swims /plays /Phuket
  - swam / played / Phuket
  - play /swam /there
12. Situation : You want to know about the time that your friend got up this morning, what do you say?
- What time did you get up this morning?
  - What time do you get up ?
  - What time did you got up this morning?
  - What is the time do you got up ?
13. Situation : You want to know about your friend that he went last night, what do you say ?
- Where did you went last night?
  - Where do you went last night?
  - Where are you going?
  - Where did you go last night?

แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses ตอนที่ 3 : Present Continuous Tense

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 11 ข้อ

2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ หากต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเครื่องหมาย (=) ทับลงไปเครื่องหมาย X ในช่องที่เป็นตัวเลือก แล้วเลือกคำตอบใหม่
3. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

1. จงบอกโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Present Continuous Tense

- a. Subject + Verb 1
- b. Subject + Verb to do +Verb (ing)
- c. Subject + Verb to be +Verb (ing)
- d. Subject + did +Verb 1

2. จงบอกโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Present Continuous Tense

- a. Subject + Verb to be +not + Verb
- b. Subject + did not +Verb 1
- c. Subject + Verb to do +Verb (ing)
- d. Subject + Verb to be not +Verb (ing)

3. “You..... on my foot.” “Oh, I’m sorry.”

- a. are stand
- b. standing
- c. are standing
- d. stand

4. A : Where’s Ann? B : She.....a shower.

a. having	b. is hasing
c. has	d. is having

5. Use the picture and make the negative sentences.

- a. He doesn't play piano.
- b. He isn't playing piano.
- c. He is playing piano.
- d. He playing piano.

6. Use the picture and make the question.

- a. Is she cooking?
- b. Does she cook?
- c. Is she cook?
- d. What is she cooking?

7. Linda and Lisa..... (study) ..... English in the classroom now.

- a. is /studying
- b. are /studying
- c. are /study
- d. is /study

8. Thomas..... (run) to school now.

- a. is /running
- b. is /run
- c. run
- d. running

9. I.....(not read) an English book. I..... (watch) TV. at the moment.

- a. not read /watch
- b. am not reading /am watching
- c. don't read / am
- d. don't read /watch

10. A : .....

B : I'm watching TV.

- a. What is you doing?
- b. What do you do?
- c. What are you do?
- d. What are you doing?

11. A : .....

B : They are going to Paris.

- a. Where are they ?
- b. What are you go?
- c. Where are they going?
- d. What is they going?

แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง Tenses ตอนที่ 4 : Past Continuous Tense

คำชี้แจง**ข้อ**

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ
  2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้ หากต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ขีดเครื่องหมาย (=) ทับลงไปทำเครื่องหมาย X ในช่องที่เป็นตัวเลือก แล้วเลือกคำตอบใหม่
  3. ห้ามขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ
1. จงเขียนโครงสร้างประโยค ของ Past Continuous Tense
    - a. Subject+Verb2 + V.ing
    - b. Subject+ Verb to be+Verb2
    - c. Subject + was/were +Verb (ing)
    - d. Subject + was /were +Verb2
  2. Jack and Jill saw an accident when ..... (come) back from school.
    - a. they was coming
    - b. they were coming
    - c. they are coming
    - d. they were comeing
  3. We ..... (not sleep) in our tents at 10 o'clock yesterday.
    - a. were sleep
    - b. are sleeping
    - c. weren't sleeping
    - d. was sleep
  4. A : ..... at three o'clock yesterday ?
B : I was sleeping.

a. What were you doing	b. What are you doing
c. Where are you	d. What was you doing

5. Jane and Joe ..... enjoying the party when I ..... talking to them.
- were / was
  - are /am
  - are /were
  - is / were
6. While you ..... relaxing in the garden, we.....building a tree-house.
- are / are
  - are /was
  - am / is
  - were /were
7. What ..... you doing all day yesterday? I ..... looking for them.
- are /am
  - were /was
  - were / were
  - are / was
8. A : ..... in 1990?
- B : I was living in Chiangmai.
- Where do you live
  - Where are you
  - Where were you living
  - Where you are living
9. A : .....a suit yesterday?
- B : No, he was wearing a T-shirt.
- Was he wearing
  - What did he wore
  - Was did he wearing
  - What did he wearing

10. It ..... (snow) heavily all day so we stayed at home.
- a. is snow
  - b. was snow
  - c. were snow
  - d. was snowing
11. At 11 p.m. yesterday evening Jane ..... (sit) with her best friend in the cafe.
- a. was sitting
  - b. is sitting
  - c. wasn't sitting
  - d. siting
12. Make the question.
- you /were / do / what /at 2 o'clock / yesterday?
- a. Were you what do at 2 o'clock yesterday?
  - b. What were you do at 2 o'clock yesterday?
  - c. What were you doing at 2 o'clock yesterday?
  - d. What you do at 2 o'clock yesterday?

การวิเคราะห์ความบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 เรื่อง Tenses : Present Simple Tense

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	1	a	ไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคของ Present Simple
		b	จำโครงสร้างของ Present Simple ไม่ได้
		c	คำตอบถูก
		d	สับสนกับ โครงสร้างของ tense อื่น
	2	a	จำหลักการใช้ Present Simple Tense ไม่ได้
		b	คำตอบถูก
		c	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์
		d	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง
	3	a	คำตอบถูก
		b	สับสนหลักการเติม s, es ที่คำกริยาของ Present Simple Tense
		c	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง
		d	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์
	4	a	สับสนระหว่างหลักการใช้ Present Simple Tense กับ Past Simple Tense
		b	คำตอบถูก
		c	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์
		d	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง
5	a	ไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคปฏิเสธที่ต้องใช้ Verb to do มาเป็นกริยาช่วย	
	b	สับสนการใช้ has /have ในประโยคปฏิเสธ	
	c	คำตอบถูก	
	d	จำโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Present simple tense ไม่ได้	

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	6	a	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง
		b	ไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Present Simple
		c	สับสนหลักการใช้โครงสร้างประโยคปฏิเสธ ของ Present Simple
		d	คำตอบถูก
	7	a	ไม่เข้าใจ โครงสร้างประโยคคำตอบ
		b	สับสนการสร้างประโยคคำถามโดยใช้โครงสร้างของ Present Simple Tense
		c	จำหลัก โครงสร้างประโยคคำถามของ Present simple tense ไม่ได้
		d	คำตอบถูก
	8	a	ไม่เข้าใจการนำโครงสร้างของ Present simple tense ไปใช้ให้ถูกต้อง
		b	คำตอบถูก
		c	จำหลัก โครงสร้างประโยคคำถามของ Present simple tense ไม่ได้
		d	สับสนการใช้โครงสร้างของ Present simple tense ที่ถูกต้อง
9	a	คำตอบถูก	
	b	สับสนหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถามของ Present Simple Tense	
	c	ไม่เข้าใจการสร้างประโยคคำถามของ Present Simple Tense	
	d	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be	
1	10	a	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถาม
		b	จำหลักการเรียงลำดับคำถาม โครงสร้างประโยคคำถามไม่ได้

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
		c	คำตอบถูก
		d	สับสนหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถามของ Present Simple Tense
	11	a	สับสนหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถามของ Present Simple Tense
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถาม
		c	จำหลักการเรียงลำดับคำถาม โครงสร้างประโยคคำถามไม่ได้
		d	คำตอบถูก
	12	a	สับสนหลักการใช้ Verb to do
		b	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อน
		c	คำตอบถูก
		d	จำหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถาม คำตอบไม่ได้
	13	a	คำตอบถูก
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำตอบและปฏิเสธ
		c	สับสนหลักการใช้ Verb to do
		d	จำหลักการใช้ Verb to do ไม่ได้
	14	a	สับสนหลักการใช้ Verb to do
		b	คำตอบถูก
		c	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อน
		d	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถามและคำตอบ

ตารางภาคผนวกที่ 6 แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ
ตอนที่ 2 เรื่อง Tenses : Past Simple tense

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	1	a	สับสนกับโครงสร้างของ Present Simple Tense
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคบอกเล่าของ Past Simple
		c	จำโครงสร้าง Past Simple ไม่ได้
		d	คำตอบถูก
	2	a	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์
		b	ไม่เข้าใจการสร้างประโยคปฏิเสธ
		c	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธของ Past Simple
		d	คำตอบถูก
	3	a	ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยาในรูปอดีต
		b	เข้าใจผิดว่าเป็นคำกริยาที่ใช้กับ past simple tense
		c	คำตอบถูก
		d	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการเลือกใช้คำกริยาในรูปอดีต
4	a	คำตอบถูก	
	b	สับสนเรื่องการใช้ Verb to do	
	c	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to do เป็นกริยาช่วยในโครงสร้างประโยคปฏิเสธ	
	d	จำหลักการสร้างประโยคปฏิเสธไม่ได้	
5	a	ไม่เข้าใจการสร้างประโยคคำถามของ Past Simple Tense	
	b	เข้าใจผิดคิดว่าเป็นการใช้โครงสร้าง Present simple tense	
	c	คำตอบถูก	
	d	ตีความหมายโจทย์ไม่ถูกต้อง	

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	6	a	ไม่เข้าใจเรื่องการใช้ Verb to do ในรูปอดีต
		b	คำตอบถูก
		c	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์
		d	ไม่เข้าใจหลักการใช้ประโยคคำถาม
	7	a	คำตอบถูก
		b	ไม่เข้าใจเรื่องการใช้ was กับ were
		c	จำเรื่องการใช้ was กับ were ไม่ได้
		d	เข้าใจผิดคิดว่าโจทย์เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	8	a	ไม่เข้าใจการใช้ประโยคปฏิเสธ
		b	ไม่เข้าใจรูปประโยคว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
		c	สับสนระหว่างการใช้ was กับ were
		d	คำตอบถูก
	9	a	จำคำกริยาในช่องที่ 2 ไม่ได้
		b	คำตอบถูก
		c	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง
		d	สับสนเรื่องการใช้คำกริยาให้ถูกต้องตามเหตุการณ์
10	a	จำการเปลี่ยนรูปคำกริยาในรูปอดีต (ช่องที่ 2) ไม่ได้	
	b	เข้าใจผิดคิดว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน	
	c	คำตอบถูก	
	d	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในการเปลี่ยนรูปคำกริยาช่อง 2	
11	a	ขาดทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลที่ถูกต้อง	
	b	ตีความเนื้อเรื่องว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต	
	c	คำตอบถูก	
	d	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง	

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	12	a	คำตอบถูก
		b	เข้าใจผิดคิดว่าไวยากรณ์เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
		c	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถามของ Past Simple
		d	ไม่สามารถนำโครงสร้างประโยคของ past simple tense ไปใช้ให้ถูกต้องได้
	13	a	จำการสร้างประโยคคำถามของ Past Simple ไม่ได้
		b	สร้างประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง
		c	เข้าใจผิดในการใช้โครงสร้างไม่เหมาะสมกับเหตุการณ์
		d	คำตอบถูก

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ
ตอนที่ 3 เรื่อง Tenses : Present Continuous Tense

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	1	a	เข้าใจผิดคิดว่าเป็น Present simple tense
		b	จำโครงสร้างประโยคของ Present continuous tense ไม่ได้
		c	คำตอบถูก
		d	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคบอกเล่า
	2	a	จำโครงสร้างประโยคปฏิเสธไม่ได้
		b	สับสนกับโครงสร้างของ Past Simple Tense
		c	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธ
		d	คำตอบถูก
	3	a	ไม่เข้าใจการเติม -ing ที่คำกริยา
		b	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
		c	คำตอบถูก
		d	สับสนว่าเป็นเหตุการณ์ที่ต้องใช้ present simple
1	4	a	ไม่เข้าใจการใช้ Present continuous tense
		b	จำหลักการเติม -ing ไม่ได้
		c	จำหลักการใช้ has , have ไม่ได้
		d	คำตอบถูก
	5	a	สับสนเรื่องการใช้ Verb to do
		b	คำตอบถูก
		c	ตีความโจทย์ไม่ถูกต้อง
		d	ไม่เข้าใจการหลักการใช้โครงสร้าง
	6	a	คำตอบถูก
		b	มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าเป็นการใช้ present simple
		c	ไม่เข้าใจการสร้างประโยคคำถาม
		d	จำโครงสร้างประโยคคำถามไม่ได้
	7	a	เข้าใจผิดคิดว่าประธานในประโยคเป็นเอกพจน์จึงใช้ is am are ไม่ถูกต้อง
		b	คำตอบถูก
		c	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be กับหลักการเติม -ing
		d	สับสนกับหลักการใช้ Present Simple
8	a	คำตอบถูก	
	b	จำหลักการใช้ Present continuous ไม่ได้	
	c	คาดคะเนคำตอบโดยไม่มีหลักเกณฑ์	
	d	ไม่เข้าใจการใช้ Present continuous	
9	a	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคปฏิเสธ	
	b	คำตอบถูก	
	c	สับสนการใช้ verb to do และ การใช้ verb to be ในประโยคปฏิเสธ	

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
		d	ใช้ Verb to do และ Verb to be ผิด
1	10	a	จำการใช้ is am are ให้ถูกต้องกับประธานในประโยคไม่ได้
		b	สับสนการนำรูปประโยคไปใช้ให้ถูกต้องตามเหตุการณ์
		c	ไม่เข้าใจการใช้โครงสร้างประโยคคำถามโดยใช้ wh-questions
		d	คำตอบถูก
	11	a	เรียงลำดับคำตามโครงสร้างผิด
		b	ใช้คำถาม wh-questions ไม่ถูกต้อง
		c	คำตอบถูก
		d	ใช้ is am are ผิด

ตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงข้อบกพร่องของจำนวนนักเรียนที่เลือกตอบในแบบทดสอบ
ตอนที่ 4 เรื่อง Tenses : Past Continuous Tense

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
1	1	a	สับสนระหว่างโครงสร้างของ Past simple และ Past continuous
		b	ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคของ Past Continuous Tense
		c	คำตอบถูก
		d	จำโครงสร้างประโยคของ Past continuous ไม่ได้
	2	a	ไม่เข้าใจหลักการใช้ was กับ were
		b	คำตอบถูก
		c	ใช้ was กับ were ไม่ถูกต้อง
		d	จำหลักการเติม ing ที่คำกริยาไม่ได้

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
	3	a	จำโครงสร้างประโยคปฏิเสธไม่ได้
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้ Past Continuous Tense
		c	คำตอบถูก
		d	ไม่เข้าใจหลักการสร้างประโยคปฏิเสธ
1	4	a	คำตอบถูก
		b	ไม่เข้าใจการใช้ Verb to be ในรูปอดีต
		c	จำโครงสร้างประโยคคำถามไม่ได้
		d	ไม่เข้าใจหน้าที่ของ was กับ were
	5	a	คำตอบถูก
		b	ใช้ Verb to be ไม่ถูกต้องกับเหตุการณ์
		c	เข้าใจผิดเกี่ยวกับหลักการใช้ was /were
		d	เข้าใจผิดกับคำที่ทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค
	6	a	สับสนว่าเป็นสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน
		b	ตีความหมายโจทย์ไม่ถูกต้อง
		c	สับสนการใช้ Verb to be ในรูปอดีต กับปัจจุบัน
		d	คำตอบถูก
	7	a	ไม่เข้าใจการสร้างประโยคคำถาม
		b	คำตอบถูก
		c	ไม่เข้าใจหน้าที่ของ was /were
		d	จำหลักการใช้ was / were ไม่ได้
8	a	ไม่เข้าใจการใช้โครงสร้างประโยคคำถามของ Past Continuous	
	b	สับสนหลักการใช้โครงสร้างกับสถานการณ์ที่กำหนด	
	c	คำตอบถูก	
	d	จัดเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้าง	

ตัวชี้วัด	ข้อที่	ตัวเลือก	ลักษณะของความบกพร่อง
	9	a	คำตอบถูก
		b	ไม่เข้าใจหลักการสร้างประโยคคำถามแบบใช้ was /were
		c	สับสนการใช้ did ในประโยคคำถาม
		d	เข้าใจผิดในการใช้โครงสร้างประโยคคำถามกับ เหตุการณ์
1	10	a	เข้าใจผิดหลักการใช้ Past Continuous
		b	จำการสร้างประโยคบอกเล่าของ Past Continuous ไม่ได้
		c	จำหลักการใช้คำกริยาที่ต้องเติม -ing ไม่ได้
		d	คำตอบถูก
	11	a	คำตอบถูก
		b	สับสนว่าเป็นสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน (Present continuous)
		c	ไม่เข้าใจการใช้ประโยคปฏิเสธ
		d	ไม่เข้าใจหลักการหลักการเติม ing
	12	a	จำโครงสร้างประโยคคำถามของ Past Continuous ไม่ได้
		b	ไม่เข้าใจหลักการใช้โครงสร้างประโยคคำถาม Past Continuous
		c	คำตอบถูก
		d	สับสนหลักการนำไปใช้ว่าเป็นสถานการณ์ที่เป็น อดีตหรือปัจจุบัน

เฉลยแบบทดสอบวินิจฉัย

ตอนที่ 1

1. c	2. b	3. a	4. b	5. c
6. d	7. d	8. b	9. a	10. c
11. d	12. c	13. a	14. b	

ตอนที่ 2

1. d	2. d	3. c	4. a	5. c
6. b	7. a	8. d	9. b	10. c
11. c	12. a	13. d		

ตอนที่ 3

1. c	2. d	3. c	4. d	5. b
6. a	7. b	8. a	9. b	10. d
11. c				

ตอนที่ 4

1. c	2. b	3. c	4. a	5. a
6. d	7. b	8. c	9. a	10. d
11. a	12. c			

ภาคผนวก ค
เอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว ๑๑๖๗/๒๕๕๗

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๓๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่บว. ว ๑๑๖๗/๒๕๕๗

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล เอกะกุล

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
  - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
  - อื่นๆ ระบุ

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางเกษแก้ว หนูจันทร์

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ

.....
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางยุพาพร คุณเวนเบิร์ก

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ

.....
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเกษม วานิช

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ

.....
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสังคมวิทยา

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ จำนวน ๑๐๐ คน จำนวน ๑ โรงเรียน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระพุทธรบาทวิทยาคม

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี
อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ใน
ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑
จำนวน ๑๒ โรงเรียน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังม่วงพิทยาคม

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ จำนวน ๑๒ โรงเรียน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๕๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพานพร้าว

ด้วย นางรัตติมา เจริญสุข รหัสประจำตัว ๕๖๘๒๑๐๑๗๐๑๐๘ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์วิทยาลัยเทคโนโลยี อาเซียนเจมส์บริหารธุรกิจ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ ”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ จำนวน ๑๒ โรงเรียน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางรัตติมา เจริญสุข
วันเกิด	วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2521
สถานที่เกิด	อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 201 หมู่ที่ 1 บ้านสังคม ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย 43160
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสังคมวิทยา อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
ทุนการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ได้รับทุนการศึกษาจาก คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ทุนการศึกษาวิจัย	
พ.ศ. 2557	ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2557
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2559	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม